

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 28. Jul 2000. Broj 137. Godina III

Price \$1.50

**CRNOGORSKA
PREVIRANJA**

TO BE

EKSKLUZIVNO

OR NOT

TO BE

**MI SMATRAMO DA NAS
SAVEZNA SRPSKA DIPLOMATIJA
NE MOŽE VIŠE ZASTUPATI**

**ZA SabaH GOVORI:
ŠEF MISIJE CRNE GORE
ŽELJKO PEROVIĆ**

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

50. SJEDNICA VLADE FEDERACIJE BiH

Sarajevo 27.7.2000. Vlada Federacije BiH utvrdila je danas Prijedlog zakona o dopunama Zakona o privatizaciji preduzeća, kojim je predviđeno izjednačavanje plaćanja gotovim novcem sa plaćanjem putem certifikata po osnovu stare devizne štednje. Dopune Zakona o privatizaciji preduzeća predstavljaju izvršenje Odluke Doma za ljudska prava BiH, donesene na zahtjev četiri građanina Federacije BiH radi isplate stare devizne štednje u gotovini. Na današnjoj 50. sjednici Vlada je utvrdila i Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o utvrđivanju i realizaciji potraživanja građana u postupku privatizacije. Ovim zakonom bi bio produžen rok važnosti korištenja do 2022. godine. Prihvaćena je Informacija o aktivnostima na suzbijanju krijumčarenja i drugih oblika carinskih prevara poduzetih u BiH, te dopis zamjenika visokog predstavnika za BiH u vezi sa finansiranjem Vrhovnog suda Federacije BiH i Federalnog tužilaštva. Vlada je prihvatila i dokumente u vezi sa reformom telekomunikacijskog sektora u BiH koje je pripremila Evropska banka za rekonstrukciju i razvoj, a Ministarstvo prometa i komunikacija zaduženo je da sačini operativni program mjera na provođenju reformi i dostavi ga Vladi. Na današnjoj sjednici, Ivan

komunikacija BiH. Vlada je prihvatila Prijedlog uredbe o kriterijima, načinu i postupku priznavanja posebnog staža u dvostrukom trajanju u mirovinski staž za pripadnike Armije BiH, Hrvatskog vijeća odbrane i organa unutrašnjih poslova, ali je zadužila nadležna ministarstva da definišu kategorije pripadnika koji podliježu ovoj uredbi. Prijedlog odluke o pristupanju izradi Strategije prostornog uređenja Federacije BiH za period od 2002. do 2022. godine. Prihvaćena je Informacija o aktivnostima na suzbijanju krijumčarenja i drugih oblika carinskih prevara poduzetih u BiH, te dopis zamjenika visokog predstavnika za BiH u vezi sa finansiranjem Vrhovnog suda Federacije BiH i Federalnog tužilaštva. Vlada je prihvatila i dokumente u vezi sa reformom telekomunikacijskog sektora u BiH koje je pripremila Evropska banka za rekonstrukciju i razvoj, a Ministarstvo prometa i komunikacija zaduženo je da sačini operativni program mjera na provođenju reformi i dostavi ga Vladi. Na današnjoj sjednici, Ivan

Lesko je imenovan na mjesto direktora Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, a na mjesto pomoćnika federalnog ministra poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva imenovan je Vlado Boro.

Sarajevo 27.7.2000. Zastupnički dom Parlamenta BiH danas je u ponovljenom glasanju odbacio Nacrt izbornog zakona BiH, koji je predložio Klub zastupnika Socijaldemokratske partije BiH. Protiv ovog nacrtu glasali su zastupnici Hrvatske demokratske zajednice i srpski zastupnici iz Republike Srpske. Ponovno izjašnjavanje uslijedilo je nakon neuspješnog usaglašavanja Kolegija Doma o ovom nacrtu, koji je na jednoj ranijoj sjednici podržala većina. Zastupnički dom do sada je odbio tri nacrtu izbornog

SJEDNICA ZASTUPNIČKOG DOMA PARLAMENTA BiH

zakona. Radi se o nacrtima radne grupe OSCE i Ureda visokog predstavnika (OHR), HDZ i SDP. Usvajanje izbornog zakona je osnovni uvjet za prijem BiH u Vijeće Evrope. Prema utvrđenom dnevnom redu, na današnjoj sjednici Zastupnički dom će po hitnom postupku razmatrati prijedlog zakona o popunjavanju upražnjenog mjesta člana Predsjedništva BiH. Ovaj zakonski prijedlog usvojilo je Predsjedništvo BiH ove sedmice i njime je predviđeno da upražnjeno mjesto popuni član Zastupničkog doma iz reda istog naroda iz kojeg

je i član Predsjedništva BiH. Zastupnički dom će danas razmatrati i Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj politici BiH, prijedlog zakona o finansiranju političkih stranaka u BiH i Nacrt zakona o slobodi informiranja. Dom će na prijedlog poslanika SDP Sejfudina Tokića i SDS Mare Perkanović razmatrati informaciju o povratku u Janju, Sarajevo, Bočinju i druga mjesta. Predviđeno je davanje saglasnosti za ratifikaciju sporazuma između BiH i Narodne Republike Kine o trgovini i ekonomskoj saradnji.

Sastanak u Distriktu Brčko RAZRIJEŠENO 80 POLICAJACA

Gradonačelnik i zamejnik gradonačelnika Brčko Distrikta Siniša Kisić i Ivan Krndelj održali su sastanak s predstavnicima policijskih djelatnika bivših triju brčanskih policijskih uprava koji su ustrojem policije Brčko Distrikta ostali bez posla. Ustrojem policije Distrikta, početkom ove godine, 80 policajaca razriješeno je dužnosti, uz obećanje da će im biti osigurano zaposlenje. S obzirom na to da prvog avgusta, u skladu s postojećim zakonom počinje otkazni rok, bivši policajci zatražili su zaštitu svojih prava, javlja BHP.

Na sastanku kojem su prisutvovali i predstavnici regionalnog ureda IPTF-a iz Tuzle, te predstavnici MUP-a Tuzlanskog kantona, policajci razriješeni dužnosti zatražili su da im se u

KISIĆ: Otkazni rok

KRNDELJ: Dao obećanje

pisanoj formi odgovori na pitanje ko ubuduće može, a ko ne može raditi u policiji. Oni su zatražili i da njihov status bude izjednačen sa statusom radnika koji se vode kao neraspoređeni radnici a bili su uposleni u bivšim brčanskim

administrativnim aranžmanima ili javnim ustanovama. Na sastanku je dogovoreno da svi oni koji ispunjavaju uvjet za rad u policiji budu raspoređeni u policijske uprave Federacije BiH ili RS koje su najbliže njihovim mjestima stanovanja.

POSAVINA VIDEO-AUDIO
Veliki izbor Audio - CD izdanja,
solidan broj video kaseti (oko 300 kom.)
sa muzikom i filmovima

**Snimamo Americko - Evropski
ili
Evropsko - Americki Sistem**

**Prodaja na veliko ili malo
Garancija kvaliteta i servisa**

SEAD ADO ZOHOROVIC
Tel/Fax: 770-205-9616
Cell: 770-361-8222

Federal, New York State and local laws prohibit discrimination because of race, color, religion, sex, age, marital status, national origin or disability in connection with the sale or rental of real estate. This publication does not knowingly accept advertising in violation of these laws. This publication does not knowingly accept advertising which is false or misleading, and makes no representation as to the truth, falsity, safety or effectiveness of the products or service of any advertiser.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper - New York - Publisher & Editor: Sukrija Dzidzovic * Published by SabaH.Co
Technical Editor: Mirsada Dzidzovic * Sport Editor: Elvir Kolenovic * Advertisement: Ertana Kolenovic
Freelance writers: Rasid Nuhanovic (New York); Bedrudin Gusic (Boston, Ma); Izet Cerimagic (London, Canada); Ismet Herovic (Zenica, Bosnia); Elvedina Tucakovic (Boise, ID); Zijad Becirevic (Burlington, VT); Safeta Obhodjas (Germany); Osman Guzlina (Alexandria, VA); Sead Numanovic (Sarajevo, Bosnia); Nihad Krupic (Vancouver, Canada); Almasa Hadzic (Tuzla, Bosnia)
Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispjelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.
Adresa redakcije: SabaH 30-05 43.Street - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili Fax:(718) 267-1242 ili Fax:(718) 267-1257
SabaH na Internetu: www.SabaH-ba.com *** WEB MASTER - Afgan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com
List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11-3482491 od 7. aprila 1998. godine

U HRVATSKU BEZ PASOŠA

Sarajevo 27.7.2000. Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i Vlada Republike Hrvatske potpisali su danas u Sarajevu međudržavne sporazume o predaji i prijemu osoba koje protivzakonito borave u susjednoj državi i o carinskoj saradnji. Sporazume su potpisali predsjedavajući Vijeća ministara BiH Špasoje Tuševljak i hrvatski premijer Ivica Račan, koji je ujedno objavio privremenu odluku Vlade RH o prelasku državne granice dviju zemalja uz predočenje lične karte, koja važi od danas. Premijer Račan najavio je da bi do kraja godine trebao biti

potpisan ugovor o trgovini, te da bi trebala biti riješena preostala pitanja i potpisan ugovor o imovinsko-pravnim odnosima, od čega zavisi normalizacija i svestrana saradnja između dviju zemalja. Ministri vanjskih poslova BiH i RH Jadranko Prlić i Tonino Picula potpisali su Protokol o saradnji dva ministarstva. Delegacija Republike Hrvatske koja boravi u dvodnevnoj posjeti BiH, predvođena premijerom Račanom, nakon razgovora sa članovima Vijeća ministara sastala se sa članovima bh. Predsjedništva. Hrvatska delegacija doputovala je jutros u Sarajevo gdje su je na

sarajevskom Aerodromu dočekali ministar vanjskih poslova BiH Jadranko Prlić i njegovi zamjenici Husein Zivalj i Mladen Bosić, gradonačelnik Sarajeva Muhidin Hamamđić i ambasadori BiH i RH Hasan Muratović i Damir Zorić. U delegaciji RH pored premijera Račana su i ministar vanjskih poslova Tonino Picula, ministar odbrane Jozo Rados, prometa i veza Alojz Tosek i ministar hrvatskih branitelja Domovinskog rata Ivica Pančić i njihovi saradnici. U popodnevnom satima hrvatska delegacija razgovarat će sa zvaničnicima OHR-a, čelnicima Vlade FBiH, liderima opozicionih

partija, te sa vrhbosanskim nadbiskupom kardinalom Vinkom Puljićem. U večernjim satima delegacija Republike Hrvatske putuje u Mostar gdje će sutra razgovarati sa gradonačelnikom i dogradonačelnikom tog grada.

BANJA LUKA

Premijer bosanskih Srba Milorad Dodik kandidat je za predsjednika Republike Srpske, objavila je njegova stranka neovisnih socijal-demokrata.

SabaH DGS BiH preuzima tri granična prelaza

Predstavnici Državne granične službe BiH (DGSBiH) od 31. jula do 3. avgusta izvršit će preuzimanje tri granična prelaza koja su do sada bila u nadležnosti entitetskih policija, saopštio je D G S B I H. Granični prelaz Doljani biće preuzet 31. jula u 8.00 sati, Izačić 1. Avgusta u 11.00 sati a granični prelaz Zvornik 3. avgusta u 10.00 s a t i .

Ceremoniji preuzimanja graničnih prelaza, na kojoj će biti potpisan Sporazum o preuzimanju ova tri granična prelaza, prisustvovaće predstavnici javnog i političkog života i međunarodne zajednice. Preuzimanje graničnih prelaza u navedenim danima prouzrokovat će obustavu saobraćaja na ovim graničnim prelazima u trajanju od 30 minuta. DGSBiH je inaugurisana 6. juna na Međunarodnom aerodromu "Sarajevo". Kada Granična služba bude upotpunjena, oko 3.000 policijskih službenika će raditi na više od 240 graničnih prelaza u BiH.

Western Union® – znači isto kao da ste novac vi uručili lično

Kada novac pošaljete preko Western Union-a, možete biti sigurni da će stići sigurno i na vrijeme. Zahvaljujući našoj svjetskoj mreži, prenos novca je jednostavan i traje samo jedan minut. Vi možete ček novac poslati putem telefona, koristeći vašu kreditnu karticu. Vaši voljeni mogu podići novac u

jednoj od 82.000 lokacija u 180 zemalja svijeta, uključujući i Bosnu i Hercegovinu. Kada se vaša familija oslanja na vas, vi se možete osloniti na Western Union. Dakle, kada šaljete novac vašim najdražim, pošaljite ga preko Western Union-a, jer to je kompanija koja uživa povjerenje.

Za još detaljnije informacije nazovite:

u USA i Kanadi

1-800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION MONEY TRANSFER

Najbrži način da pošaljete novac u svijet™

BOŠNJACI NAPUSTILI ŠATORSKO NASELJE KOD ČAJNIČA

Većina Bošnjaka povratnika u selo Đakovići kod Čajniča napustila je danas prije tri mjeseca izgrađeno satorsko naselje, jer nisu imali šta jesti i zbog toga što nije počela obnova njihovih kuća, za što su optužili federalne čelnike, saopćeno je na sastanku Regionalnog odbora za povratak u Goraždu. Od petnaest stanovnika satorskog naselja u Đakovićima su ostala četiri, a ostali su se vratili u Kanton Sarajevo, gdje su privremeno smješteni. I ovih četvero razmišlja o napuštanju šatorskog naselja. Ovo je prvi slučaj napuštanja šatorskih naselja, kojih u regiji ima 28. Na području općine Čajniče 1991. godine živjelo je 4.007 Bošnjaka, a do sada se vratilo 130 osoba ili 3,2%.

SUKOBI U GROZONOM

Grozny 27.7.2000. Čečenski i ruski vojnici sukobili su se sinoć u predgrađu Groznog, izvijestila je ruska privatna televizijska stanica NTV. Ruski vojnici okružili su između 200 i 300 čečenskih boraca u istočnom predgrađu glavnog grada Čečenije, objavila je NTV. Glasnogovornik ruskih snaga u Čečeniji Sergej Artemov demantirao je vijesti NTV-a, tvrdeći da u Groznom nije bilo borbi.

Bošnjaci Amerike u posjeti domovini BiH

SRETNJIJI U ODLASKU ILI
POVRATKU?

Brojni Bošnjaci vraćaju se sa dugo željenog puta u Bosnu više tužni i sjetni, nego obradovani sa onim što su vdijeli i doživjeli tamo. Pri polasku su strpljivo sabirali želje, zamišljali poznate krajolike, dočaravali susrete, pripremali drage poklone, a mnogi od njih vraćali duboko zakopan bol zamišljajući je u nekom zaruslom mezaru ili nepoznatom bespuću, u liku izgubljenog najdražeg, najmilijeg...

Muharem i Lutivija Horozović, čekali

monotonija. Kad na ulici sretnes poznanika, izmigoljava se, razgleda u strahu oko sebe, kao da se plaši nekih očiju iz prikrajka koje zure, promatraju. Susreli su Muharem i Lutivija neke baš takve, ali i one od kojih su oni okrenuli leđa, kad su im pokušali prići, možda sa riječima uvijenog izvinjenja.

Stara bošnjačka zdanja na području pretežnog dijela Republike Srpske su u ruševinama. Najbolji placevi, u užim dijelovima centra, služe kao parkirališta ili zarastaju u travu, da bi ih već sutra neko do "političke elite" u besćenje otudio. Najbolje mjesto u

urono u plač. U Uredu za prava izbjeglih i prognanih, pod međunarodnim patronatom, dočekali su ih namještenici Srbi, poslovno i uzdržano. Ništa ni saznati ni pokrenuti za 15 dana, a kad su zvali telefonom i opet došli, za Muharema i njegovu familiju je bilo isto. Nikom se ne žuvri rješavati predmete za one u Americi. A ko to uopšte pita Muharema i Lutiviju, i nas druge, možemo li ostati gdje smo, ili kad se i kako želimo vratiti. Da molimo, opet, na koljenima za svoje, kao što smo morali, činiti za goli život. Valjda nam opet žele uništiti snagu i ponos i tako "spuštene na zemlju" skromnije udomiti, kad im se prohtje.

Povratak, ipak, traje. "Mnogi popravljaju svoje kuće da bi se u povoljno vrijeme vratili" - kaže Muharem, - naročito na području "Josika" i "Krivdiva brda" (naselja sa apsolutnom muslimanskom većinom). - Šetali smo gradom, potražili znance koji su tu preživjeli rat. Malo ih je i uvučeni su u sebe" - dodaje Muharem. "Najviše me boljelo dok sam gledao zelenu vodu rijeke Une, kako beživotno otiče. Lako sam mogao izborjati svaki kamenčić i prepoznati njegovu boju" - rekao je Muharem i ponovno otrao znoj za ugrijana čela, kao da i sada stoji uz željeznu ogradu riječnog mosta.

Nakon dva mjeseca vratili se Muharem i Lutivija u Ameriku, u Vermont. Bili su sretni kad su ponovno ušli na vrata stambenog centra "South Square" u Burlingtonu, primili svoju mjesečnu penziju i nastavili život na koji su već podobro navikli. U Hrvatskoj im je ostala kćerka, unučad, i moći će se (barem nekad čuti telefonom), a ovdje će ih zasigurno posjetiti njihov sin Nedžad, barem kad mu na um padne Lutvijin ukusan burek. Sa sobom su donijeli domaću "bosansku metvicu" i malo "velike trave" da je zapale uz kafu, dok svojim brojnim znancima i sugrađanima budu prepričavali sve što su vidjeli i doživjeli za vrijeme boravka u domovini.

Vraćiti se oni zasigurno u svoju kuću u Bosni, ali na to vrijeme valjaće dosta počekati. Ne samo zbog usporenog hoda administracije u međunarodnim uredima, koji im trebaju vratiti oteto, veći i zbog njihove nemogućnosti da jednostavno uzmu svoju sudbinu u svoje ruke.

Muharem i Lutivija su ove godine vidjeli svoje, možda iduće ili neke druge uđu u svoje, a već neke naredne trajno se vrate. Kako god su došli sa "rijekom prognanika" tako će ih sa nekom novom snagom možda ponijeti "rijeka povratnika". Novo sutra za Bosnu je i njihovo veliko sutra...

Zijad BEĆIREVIĆ

Povratak na područje općine
Han-PijesakU DVA SELA VRATILO SE 140
BOŠNJAKA

Povraci bez problema * Rekonstrukcija vodovodne mreže, urađena elektrifikacija i očišćena i popravljena groblja

U 52 novoizgrađene kuće u selima Nevacka i Kape na području općine Han-Pijesak, do sada se vratilo 140 osoba bošnjačke nacionalnosti. U okviru projekta povratka manjinskih naroda u Republiku Srpsku, koji realizira Misija UNHCR u BiH, prošle godine je počeo povratak 110 bošnjačkih porodica u nekoliko sela općina Pale, Sokolac, Han-Pijesak, srpski dio Goražda i Trnovo.

Dobar prijem

Prvi iskorak u RS u tom smislu napravila je humanitarna organizacija "World Vision", uz čiju pomoć je, kako su za Agenciju Onasa kazali njeni predstavnici, UNHCR u selu Nevacka omogućio obnovu 18, a u selu Kape 12 kuća. Humanitarni ured Evropske komisije (ECHO) je uz pomoć Holandske agencije za pomoć (DRA), obnovio 22 kuće u selu Nevacka, te je sada ukupno 40 obnovljenih bošnjačkih kuća u ovom selu.

Prije rata u selu Nevacka bile su 103 kuće, od čega su 94 kuće pripadale domicilnim stanovnicima, a ostatak su bile vikendice. Na ovim područjima nastoji se omogućiti samoodrživi povratak. To znači da se projekat povratka ne sastoji samo od obnove kuća, već i od mogućnosti pružanja radnih mjesta i tzv. projekta civilnog društva, odnosno projekta zbližavanja stanovništva nakon rata u BiH.

Povratnici su za Onasu kazali da nisu imali problema prilikom povratka, lokalno stanovništvo srpske nacionalnosti bilo je izuzetno korektno, a administracija u Han-Pijesku nije bila zahtjevana kada je riječ o proceduri povratka u ova sela, ali osim verbalne podrške povratnicima nije pružila nikakvu pomoć.

Izgradnja kuća u selu Nevacka, koje su u toku rata bile u potpunosti uništene, počela je krajem augusta prošle godine. U ovom, kao i u susjednom selu Kape, izvršena je rekonstrukcija vodovodne mreže, urađena elektrifikacija, te očišćena i popravljena groblja.

Povratnicima Bošnjacima UNHCR je podijelio peći, jer se veliki broj njih vratio tokom zime, potom ležajeve, iz Zenice je stigla hrana, a povratnici bi uskoro mogli dobiti i 15 manjih poljoprivrednih mašina. "World Vision" je donirao stoku, što na izvjestan način omogućava svakoj povratničkoj porodici da živi. Koordinator povratka na ovo područje Hajrudin Imamović izostanak pomoći lokalne administracije opravdao je činjenicom da je riječ o siromašnoj općini koja ima problema sa izbjeglicama srpske nacionalnosti iz drugih krajeva BiH.

Ljudi na ovom području se, uglavnom, bave poljoprivredom. Kako se i ranije stanovništvo ovog kraja bogatog šumom bavilo sječom drveća i danas je osigurano da Bošnjaci povratnici na sječi šume rade sa stanovništvom srpske nacionalnosti.

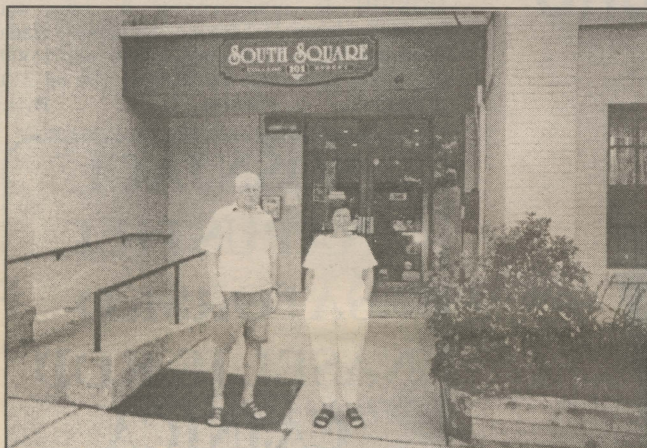
Izgradnja mljekare

Prema riječima Imamovića, postoji mogućnost izgradnje mini mljekare, a ukoliko bi u funkciju bilo pušteno Preduzeće visoke šume, koje je nedavno prestalo raditi, problemi povratnika u zapošljavanju bili bi riješeni. Povratnici insistiraju još i na rješavanju pitanja javnog saobraćaja za mještane, prije svega radnike i dake, te na uspostavljanju autobuske linije na relaciji Olovo - Han-Pijesak.

Problem predstavlja i školovanje djece, zbog čega se, prema riječima jednog od povratnika, ne vraćaju mladi bračni parovi čija djeca škole pohađaju u mjestima u kojima trenutno borave - Olovo, Visoko, Kladanj... Imamović ističe kako povratnici prihvataju zajedničku školu u Mjesnoj zajednici Pjenovac, koja ima svega dvije učionice. No, problem je, kako kažu, to što škola u Pjenovcu nije osmogodišnja.

Sve što je neprirodno nestat će

Bošnjačka djeca bi u početku nastavu pohađala prema nastavnom planu i programu Republike Srpske, a koordinator povratka smatra da će odlukom Ustavnog suda o konstitutivnosti naroda na cijelom prostoru BiH, donesenom 1. jula i ovo pitanje vremenom biti riješeno, te da će "sve što je neprirodno nestati".

MUHAREM I LUTVIJA HOROZOVIĆ

su na tu sreću, na trenutak polaska nepunih pet godina. Bolesne i skrhane rat ih, napokon, nakon više prometanja i pretucanja po svijetu, izbacio kao utopljenike na američko tlo. Dobili su u vidu američke penzije nužnu novčanu pomoć, sa kojom se prameću korz život. Ipak, sretni su jer su živi. Njihova srca podijeljena su koliko i njihove familije, embrionski rasute po mnogim zemljama Evrope i Amerike. Strpljivo su štedjeli da bi mogli platiti povratne karte do Bosne i sve one troškove koji prate jedno takvo putovanje. Njihove poodmakle godine i teško narušeno zdravlje, nisu im bili prepreka u ostavrenju željenog cilja. U Zagrebu su posjetili kćerku, a u Bosni braću, sestre, brojnu rodbinu: u Sanskom Mostu, Bihacu, Velikoj Kladuši, Hrvatskoj i Bosanskoj Dubici. Susreli su brojne znance, ispričali se, uz smijeh i suze istovremeno.

Na području Federacije život ih se snažnije dojmio. Ljudi uživaju ono malo sreće što im je nakon rata preostalo. Malo je posla, malo para, ali su u duši zadovoljniji. Kolektivni duh života osjeća se skoro u svakoj kući, svakoj ulici. Puno je tu i usamljenih duša koje nešto svoje traže, iščekuju, snuju i planiraju, ali i onih utonulih u beznade.

U Republici Srpskoj zamor i

Vanredna sjednica Predstavničkog doma Parlamenta FBiH NOVIH 15 MILIONA KM ZA FINANSIRANJE POVRATKA IZBJEGLICA

Poseban porez na uvozne proizvode, naftu i naftne derivate, ostvaren u iznosu višem od 170 miliona KM, uplaćivat će se u Penzioni fond * Bičakčić iz procedure povukao dva zakona

Poslanici Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH usvojili su jučer na vanrednoj sjednici Odluku o izmjenama i dopunama budžeta FBiH za ovu godinu. Razlog izmjena jeste povećanje stavke u budžetu koja se odnosi na finansiranje povratka izbjeglica i raseljenih lica za 15 miliona.

Predstavnički dom prekinuo je jučer redovnu sjednicu i počeo sa vanrednom kako bi bio usvojen paket zakona po hitnom postupku, a zbog mjera koje su usaglašene između Medunarodnog monetarnog fonda (MMF), Svjetske banke i Vlade FBiH, koje se trebaju provesti do 10. augusta, kako bi se završio četvrti pregled po "stand by" aranžmanu.

Razdvajanje nadležnosti

- Ukupna prihodovna strana zadržana je na razini 780 miliona maraka, u odnosu na predloženih 725 miliona, a u potpunosti smo to iskompenzirali sa kreditima međunarodne zajednice. Time je proračun doveden na razinu

od 954 miliona KM.

Naš cilj bio je dodati 15 miliona maraka za povratak, a MMF je zatražio da u to ugradimo kursne razlike i osiguramo osam miliona maraka za vanjski dug, a to je učinjeno nauštrb tekucih rezervi od dva miliona i smanjenje materijalnih troškova za 2,1 milion maraka - pojasnio je ministar finansija Vlade FBiH Dragan Covic. Uz Zakon je usvojen i zaključak po amandmanu Alojza Knezovica, kojim će se poseban porez na uvozne proizvode, naftu i naftne derivate, ostvaren u iznosu višem od 170 miliona KM uplaćivati u Penzioni fond za isplatu penzija.

U nastavku su poslanici razmatrali prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o finansijskoj policiji i prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o poreznoj upravi. Razlog donošenja ovih promjena, kako je ministar Covic pojasnio, jeste razdvajanje nadležnosti ove dvije uprave.

Zbog brojnih primjedbi poslanika oba prijedloga vraćena su na doradu nakon čega bi ih Vlada trebala vratiti u parlamentarnu proceduru.

Parlament je jučer podržao Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na promet proizvoda

i usluga. Ovim se harmoniziraju porezi na promet proizvoda u FBiH i RS.

Parlament je jučer usvojio i Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o bankama, Prijedlog zakona o platnim transakcijama, Prijedlog zakona o mjenici i Prijedlog zakona o ceku.

Federalni ministar za socijalna pitanja i izbjeglice Sulejman Garib obrazložio je prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu. Nakon ovoga uslijedile su polemike, a najviše pažnje bilo je posvećeno članu 143. Naime, međunarodna zajednica zatražila je da se otpremnine za radnike na cekanju smanje za deset, a Vlada za pet puta.

Predsjedavajući Enver Kreso izračunao je da za 50.000 ljudi na cekanju, uz prosječnu otpremninu od 500 KM, treba izdvojiti 25 miliona maraka.

Nedostatak kvoruma

- Najavljeno je da će za demobilisane borce kompenzacija iznositi 10.000 KM po jednom. Tada će trebati 50 miliona maraka. Ministre, ako se danas donese ovaj zakon, bit će protivnik toga da vi dalje nastavite obavljati ovaj posao. Ovdje se radi o ljudima - kazao

je Kreso Garibu.

Edhem Bicakčić, federalni premijer, povukao je iz procedure izmjene i dopune Zakona o radu. Bicakčić je uz karakterističnu aroganciju rekao da suština Zakona poslanicima nije jasna. Federalni premijer je, također, iz procedure povukao i nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o PIO. Nakon polusatne pauze, predsjedavajući Enver Kreso prekinuo je sjednicu zbog nedostatka kvoruma i nastavak najavio za prvi august u 11 sati.

Usvojena Strategija u borbi protiv korupcije

Prije prekida redovne sjednice, poslanici Predstavničkog doma Parlamenta FBiH usvojili su Vladinu strategiju u borbi protiv korupcije u Federaciji. Usvojeni su i zaključci kojima se Vlada obavezuje da nastavi pravne reforme i insistira na usvajanju zakona na nivou BiH u borbi protiv korupcije.

Nadležni federalni organi obavezani su da u roku od 30 dana podnesu izvještaje Vladi o provođenju mjera u borbi protiv korupcije. Isti rok dobili

su i poslanički klubovi da predlože kandidate za formiranje komisije ovog parlamenta za borbu protiv korupcije.

Poreznici broje smrtnice umjesto šlepera

- Poreznici upadaju u "Dnevni avaz" i broje da li je plaćen porez na smrtnice i oglase koji su objavljeni. Umjesto da tamo traže nekakav neplaćeni porez od milion maraka, bolje bi im bilo da zaustavljaju šlepere po brdima koji voze švercovanu robu - rekao je jučer poslanik BPS-a Nešed Muminagic.

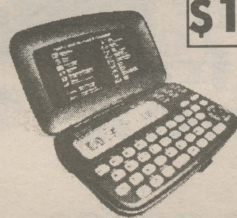
Veliki gubici zbog razlika u porezu

- Mislim da su gubici po osnovu većih poreza u Federaciji nego u RS bili veliki. Mogu reci da smo u jednom trenutku imali oko tisuću otvorenih firmi u RS zbog toga što su porezi na promet proizvoda i usluga bili onakvi kakvi su bili do sada. Onim što smo danas uradili imat ćemo prividan gubitak od 60 miliona KM, ali za mjesec dana ćemo imati znatno veći prihod po tom osnovu - kaže ministar Dragan Covic.

NAUČITE ENGLESKI BRZKO I LAHKO

www.ectaco.com

sa našim najnovijim modelom

\$119.95

Language Teacher®
ESC2000

Language Teacher® ESC2000

ENGLESKO-BOSANSKI
BOSANSKO-ENGLESKI

Riječnik i 128K Dvojezični poslovni rokovnik
Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiome, medicinske, tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i opšte izraze

Language Teacher® ESC600T

ENGLESKO ↔ BOSANSKI
ELETRONSKI RIJEČNIK
sa mogućnošću govora
i poslovnim rokovnikom od 128K

Naši riječnici vam mogu pomoći pri rješavanju vaših najvećih problema. A to je da naučite ENGLESKI na najbrži način i omogućite sebi bolju budućnost.

MI IMAMO ZA VAS VAŠEG
NAJVEĆEG PRIJATELJA

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475.000 riječi i izraza, uključujući: 36.000 medicinskih termina, 33.000 tehničkih riječi, 29.000 termina za biznis, 28.000 pravnih termina • Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema • TOEFL test • Priključak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC • Funkcija uvođenja novih riječi • Više od 200 popularnih idioma
- Nepravilni glagoli • 1.200 korisnih izraza
- Igra "Pogodi riječ" • Svjetsko vrijeme • Sat
- Budilnik • Digitron

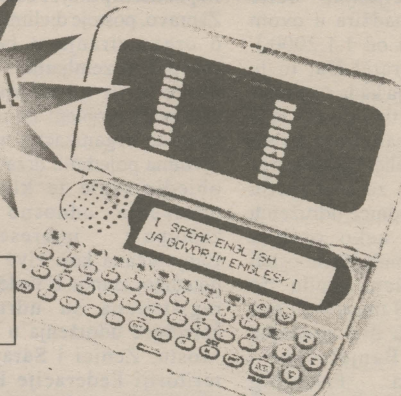

\$249.95

U cijenu je uključena poštarina

prevodi
u sekundama

NAJBOJI DO SADA!

TKM BkLLA
NE MOJTE PROPUSTITI VAŠU ŠANSU DA POBEDITE
ELETRONSKI RIJEČNIK ILI - CD NA BOSANSKOM JEZIKU

ISPUNITE OVAJ KUPON I POŠALITE NA NAŠU ADRESU PRE 1 AUGUSTA
Ectaco Inc, 31-21 31 Street, Long Island City, NY 11106

UZ MNOGO SREĆE !!!

IME: _____
ADRESA: _____
TELEFON: _____
POSEDUJETE ELETRONSKI RIJEČNIK: DA ☐ NE ☐
1-800-710-7920 Ext. 209

Riječnike možete nabaviti

Sabah Bosnian-American
Newspaper, 43-07 Broadway, Long
Island City, NY
Sunny Electronics, Inc., 827 8th
Avenue (450 St. Lf) New York, NY
Moon Electronics, 30-69 Steinway
St. Long Island City, NY
Consumer Best Choice
Electronics, 30-44 Steinway St. Long
Island City, NY
Resource Electronics, 1725 Kings
Hwy, Brooklyn, NY
Z&Z Music Store, 6908 Fresh Pond
Rd, Ridgewood, NY

Archer Electronics, 5310 S. Archer
Ave, Chicago, IL
European Electronics & Music, 103
Broad St., New Britain, CT
Euro Music, 6021 Belmont
Ave, Chicago, IL
Global Trade, 1626 Ottawa St.
Windsor, ON, Canada
Ksiegarnia Sezam, 1200 Joseph
Campau, Hamtramck, MI

Primamo čekove, Visa, MasterCard, /
AMEX i novčane uplatnice

Naša adresa je:
ECTACO, Inc., 31-21 31 Street, Long Island City, NY 11106
USA: 1-800-710-7920

POSJETITE NAS U
NASOJ PRODAVNICI
LINGVOBIT
31-21 31 Str., Astoria,
Queens

Utvrđeni prijedlozi dva važna dokumenta za Banjalučane i njihovo sutra: Prijedlog organizacije zajednice udruženih Banjalučana 2000 i Prijedlog programa ekonomskog razvoja i zapošljavanja povratnika u Banju Luku

HISTORIJSKA ODGOVORNOST OVE GENERACIJE!

Bezbroj puta je iz pera ovog autora (i drugih) rečeno da je Banja Luka najprognaniji grad u našoj zemlji. Nije na odmet ukazati na tu činjenicu niti ovim povodom. Prema podacima s kojima se u ovom trenutku raspolaže, Banjalučani su raseljeni u 12 evropskih zemalja, zatim u SAD, Kanadi, Australiji, te u Federaciji BiH, a zanemarljiv broj naših sugrađana je svoje utočište našao u drugim evropskim odnosno prekomorskim zemljama. Od 47.852 Bošnjaka, koliko ih je živjelo na teritoriji općine Banja Luka prilikom popisa 1991. godine, prognano je i raseljeno 44.102 (92%), a od 30.850 Hrvata, njih 26.650 (86%) ne živi danas u svome gradu. Dakle, od ukupno 78.702 banjalučka pripadnika "nepoželjnih naroda" (Bošnjaci i Hrvati) i koji su skupa činili 41,9% populacije najveće općine u BiH (i prije i danas!), 70.752 (90%) danas jede muhadžirski/prognanički kruh diljem svijeta. Tvrd ili malo manje tvrd, ili čak mekahan kruh - ali muhadžirski. Prema najnovijim istraživanjima grupe Banjalučana, koji žive na području Federacije BiH (Sarajevo, Sanski Most), za povratak u rodni grad se opredijelilo po 75% prognanih Bošnjaka i Hrvata, odnosno 53.064 od ukupnog broja prognanih i jednih i drugih. To su, dakle, opredjeljenja, želje banjalučkih muhadžira u ovom trenutku (podaci od 1.1.2000.). Kako ih realizirati? Da, to je pitanje svih pitanja kada se govori na ovu temu. S tim u vezi je u Sarajevu formiran Inicijativni odbor (Dževad Delić, Iso Mostarac i Kemal Gunić) za realizaciju organizacije Zajednice udruženih Banjalučana - kako onih u dijaspori, tako i onih što su ostali u svome i našem gradu do današnjih dana. S tim u vezi ova grupa je izradila dva značajna dokumenta za Banjalučane i njihovo sutra: Prijedlog organizacije zajednice udruženih Banjalučana 2000 i Prijedlog programa ekonomskog razvoja i zapošljavanja povratnika u Banju Luku. Ti dokumenti su već u fazi distribucije prognanim Banjalučanima, kao i onima što i dalje žive u našem gradu. S obzirom na njihovu obimnost i različit sadržaj, osvrnuto na suštinske dijelove ovih dokumenata dat ćemo odvojeno i u nekoliko nastavaka.

Prijedlog organizacije zajednice udruženih Banjalučana 2000

Ovaj dokument čini 19 poglavlja. S obzirom na limitiran prostor, pokušat ćemo se, u najkraćem, osvrnuti na neka važnija.

Današnje stanje organiziranja

Predlažak je u ovom, uvodnom poglavlju, prezentirao jedan presjek stanja organiziranja Banjalučana - i raseljenih i onih što to nisu. Tako se, između ostalog, ističe da ne postoji potpuna evidencija organiziranja naših sugrađana u Evropi, prekomorskim zemljama, Republici Srpskoj i Federaciji BiH. Zapravo, postoje djelimični podaci o organiziranju u pojedinim evropskim zemljama i to putem klubova ili udruženja, ali je evidentan problem što ne postoje krunske organizacije upravo na nivoima pojedinih država koje bi objedinjavale te klubove ili udruženja, odnosno koje bi zastupale interese svih Banjalučana koji žive u svakoj pojedinoj zemlji. U Federaciji BiH registrirana su udruženja i zajednice udruženja u Sanskom Mostu, Zenici i Sarajevu. Na teritoriji Federacije BiH, kao Vladin organ djeluje Ured za povratak sa sjedištem u Sanskom Mostu. U samoj Banjoj Luci, registrirano je 1.6.1998. godine Udruženje građana - povratnika u Banju Luku, s pravom djelovanja na cijeloj teritoriji RS. Po općem mišljenju, ovo Udruženje bi trebalo da bude embrion nove organizacije udruživanja. Iz

navedenog je vidljivo da sadašnji način organiziranja Banjalučana, pogotovo na makro nivou, ne zadovoljava njihove (naše) vitalne potrebe. Ukazuje se realna potreba za novim, efikasnijim oblicima udruživanja i međusobnog povezivanja.

Najbitnija polazišta i odrednice nove organizacije

U ovom dijelu Dokumenta se, između ostalog, navodi da je osnovni cilj nove organizacije prognanih i raseljenih Banjalučana da se kroz postojeće organizacione oblike udruživanja konstituiraju ZAJEDNICA UDRUŽENIH BANJALUČANA,

koji danas žive u preko 12 evropskih zemalja, SAD, Kanadi, Australiji, Federaciji BiH, odnosno Republici Srpskoj. Podciljevi formiranja krovne organizacije udruženih Banjalučana jeste stvaranje organiziranog pristupa za što masovniji povratak u Banju Luku, posebno mladih, zatim međusobno zbližavanje naših muhadžira, odnosno stvaranje kakvih-takvih preduvjeta da se muhadžirski život, ma koliko trajao, učini lakšim i podnošljivijim. Jedinstveno je i polazište nove organizacije da se u sadašnjoj situaciji povratak ne može propagirati, jer ne postoje ni najosnovniji uvjeti za život povratnika u Banju Luku. Te uvjete je, prema mišljenju

predlagača, moguće ostvariti samo agresivnijom politikom međunarodne zajednice, zatim agresivnijom povratničkom politikom državnog rukovodstva BiH, Vlade Federacije BiH, jednog sasvim drugačijeg pristupa povratku od strane Skupštine i Vlade RS, općine Banja Luka te prestanka opstrukcije povratka od strane vodećih i većine opozicionih stranaka u "onom" entitetu. Međutim, svoj puni doprinos stvaranju uvjeta za povratak treba da daju i svi prognani Banjalučani, bez obzira gdje danas žive. Predlagači su se u ovom dijelu Dokumenta veoma principijelno i kritički osvrnuli na propuste u Dejtonskom sporazumu koje je, prema njima, još uvijek moguće ispraviti. Naime, smatra se da je neophodno sačiniti Plan vremenske dinamike povratka, naravno pod okriljem međunarodne zajednice, koja bi i u tom, bitnom dijelu, trebala biti njegov garant. To nebi nikako značilo ni izmjenu Dejtonskog

sporazuma, ni dopunu niti njegovu negaciju. Naprotiv, značilo bi njegovu operacionizaciju i možda posljednju priliku da se taj, po Bošnjake i ostale koji BiH smatraju svojom jedinom Domovinom, bolni Sporazum, održi u životu, ako već postoje otpori za njegove radikalnije izmjene. Naime, bez Plana vremenske dinamike povratka svih na svoje, pa prema tome i onih koji su u najvećem broju prognani i raseljeni, znači Banjalučana, Aneks 7 Sporazuma je mrtvo slovo na papiru.

(nastavak u slijedećem broju)

Bedrudin GUŠIĆ

Čitajte SabaH da bi ste bili obaviješteni!

Magaza Hallal Meat Catering

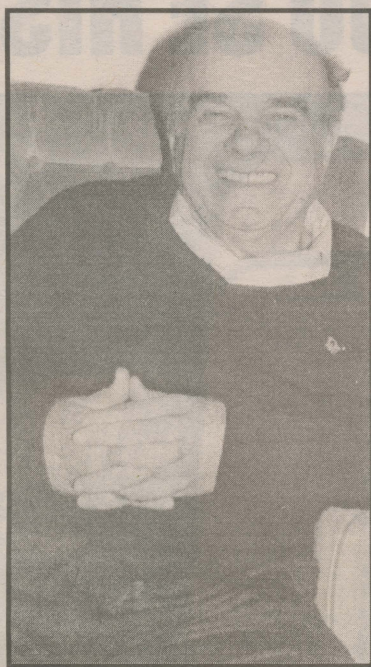
"LJULJHAMI"

Brace Aga, Dine i Hajra REDŽIĆA

**44-08 30. Ave.
Astoria, NY**

Dvadeset sedmi nastavak SJEĆANJA DOKTORA NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Prije objavljivanja Rezolucije Informbiroa bili su neki izbori, mislim opštinski. Jedno od biračkih mjesta bilo je u našoj kući. Sumbul česma 2. Kuća je bila velika i u njoj su bile posebno velike dvije sobe. Veliki halvat u prizemlju i veliki čardak na spratu, imena pod kojim su bili priznati u našej kući i našem komšiluku. Aktivisti Narodnog fronta su često samo došli na vrata i najavili da im za neki sastanak treba prostorija. U to vrijeme niko se nije usuđivao da im to uskrati, a pogotovo moji to nisu činili u vrijeme dok smo ja i Aziza bili u zatvoru. Tako i ovaj put mislim da je bio April. Izborna mjesta je bilo u našoj kući. Ujutro rano došli su Šefkija Logo aktivista Fronta a i odbornik, i Mustafa Tralja, i otvorili biračko mjesto u velikom halvatu. Mustafa je bio aktivan a da nebi bio na udaru, a Šefkija je bio član partije koja je još uvijek "tajno" radila. Znalio se da po mahalama, komšilucima djeluju partijske organizacije kao i po preduzećima i ustanovama, ali se o tom radu nije govorilo, iako bi se često čulo: "Ne mogu taj dan ili večer; imam partijski sastanak." Komšiluk je dolazio. Sokakna vrata su se stalno otvarala i zatvarala i uzlazilo se uz osam stepenica a da bi se ušlo u naše "prizemlje" u veliki halvat da se izvrši građanska dužnost. Kada bi se to sve završilo moji su trebali poćistiti kuda je prošao par stotina "birača". I peć se ložila a da bi u sobi bilo toplo ne samo biračima nego prije svega izbornoj komisiji. Loživo je bilo naše, mada je ogrijev i drva i ugalj bilo na karte. Oko deset sati ujutro sašli su moji roditelji i Aziza da glasaju, ja još nisam bio upisan u biračke spiskove, te nisam imao pravo da glasam i ako sam o tome intenzivno razmišljao, jer biračko pravo je bilo uslov za upis na fakultet, pa i mnogo drugog. Kako je ko glasao, prvo otac, pa majka izlazili su iz sobe, a Aziza se vratila zabrinuta. Nisu je našli u biračkom spisku, te prema tome ne može glasati, nema biračko pravo. Odmah sam povezo napad na fakultetskoj konferenciji na Azizu i njeno izostavljanje iz biračkog spiska. Posavjetovali smo se i odmah uputili, Aziza i ja u rejonski odbor gdje su se držali birački spiskovi. Taj ured je bio otvoren - jer je bio dan izbora te da neko može dobiti potvrdu da glasa ako je u međuvremenu promijenio adresu. Kada smo došli našli smo ured otvoren i tamo su bile dvije žene. Stariju sam poznavao. Bila je to Sida Hrisafović sa stanom u Ulici Safetbega Bašagića, (bivša Miloša Obilića). Poznavao sam i nju i njenog muža koji je u vrijeme rata radio u Gradskoj vijećnici u odjelu Pasivne odbrane (kako se tada zvala, a poslije Civilna zaštita). Sida je Jevrejka a njen muž Srbin. Sida je poznavala i mogaa oca. Mlada je bila isto Jevrejka, ali se ne sjećam imena. Bile su vrlo ljubazne i spremne da pomognu. Listali smo biračke spiskove, ali

NEDŽIB ŠAĆIRBEY

ISPRAVKA

U broju 136 SabaH-a u četvrtom stupcu treba da stoji:

Ja sam odgovorio da mi nismo nikada mislili i želili muslimansku hegemoniju, ali smo bili uvjereni u našu moralnu nadmoć ako se može reći vjerovali u našu moralnu hegemoniju...

KRAJ ZADNJE REČENICE TOG ISTOG TEKSTA GLASI:

"...da ni jedna od "bratskih" partija nije bila uz KPJ, nego se isticalo koliko je KPJ otišla u izdaju."

U broju 135 SabaH-a, imena su Dana Hruza a ne Hurza i Stevo Ridinger a ne Riger.

Azizino ime nigdje. Pri upisu na fakultet u istom uredu dobila je potvrdu da je upisana u biračke spiskove. Potvrda je bila predata prilikom Azizino upisa, ali nedjeljom je sekretarijat fakulteta zatvoren, te se nije moglo ići tamo. Prelistavali smo birački spisak. To je bila debelo ukoričena knjiga pa upisi su rađeni rukom i unošenje je zauzimalo dvije strane. Listajući tako primijetio sam na desnoj stranici Azizine podatke: adresu, mjesto i godinu rođenja, ali je nedostajala lijeva strana gdje je bio upisan redni broj, prezime, ime, za udate i rođeno ime i ime oca. Gledajući tako ustanovio sam da je lijevi list iz knjige istrgnut, ne samo sa Azizininim imenom nego s imenima svih onih koji su bili upisani na toj stranici. I Sida i druga službenica odlučili su da izdaju potvrdu da je Aziza valjano upisana u birački spisak, nakon što su pogledali u drugi primjerak

spiska koji se čuvao odvojeno. Osoba koja je želila Azizi naškoditi istrgnula je lijevi list u knjizi smatrajući to dovoljnim. Desna strana koja je ostala u knjizi pomogla mi je da utvrdim prevaru, a službenicima dalo razlog da uzmu u ruke drugi primjerak, kopiju i da nadu sve potrebne podatke i izdaju potvrdu. Vratili smo se kući i Aziza je odmah ušla da glasa. Međutim, to nije išlo glatko. Pored Šefkije Loge i Mustafe Traljića našao se tu i treći član komisije Hamdo Bijedić i oni su "vjećali" nekoliko minuta dok nisu prihvatili Azizinu potvrdu kao dovoljnu da je pripuste glasanju.

U prvi mah osjetili smo olakšanje, a potom došla je briga. Da li ćemo nailaziti na svakom koraku na prepreke i ko ih sve

postavlja. U vrijeme mog prijema u službu u Zempral generalni direktor direkcije za Raspodjelu lijekova i sanitetskog materijala bio je magistar farmacije. Bogdan Cvijić i on je potpisao moje rješenje. Vrlo brzo iza toga on je prešao na rad u Ministarstvo zdravlja, gdje je ministar bio vojvodanski Srbin veterinar Vaso Butazon, koji je kasnije bio ministar prosvjete i na kraju profesor na Veterinarskom fakultetu u Sarajevu. Ova imena su bila važna s obzirom na moje planove a i što će se desiti. Polovinom jula pošao sam na posao i uvijek sam dolazio na vrijeme. Po dolasku smo se upisivali u knjigu što je utjecalo da je svak nastojao i dolazio na vrijeme. Nisam bio od onih koji dolaze znatno ranije, jer sam želio da budem što duže sa svojim. Tog jutra bio sam manje od 300 metara od posla kada se slila kiša, pljusak kao iz kabla. Sklonio sam se pod jednu strehu kao i stotine drugih u tom momentu i čekao da kiša prestane ili bar umanj se. Kada sam konačno došao na posao bilo je sedam sati i pet minuta i Dana Hruza kada je vidjela da ulazim iz svog ureda pred kojim je bila knjiga za upisivanje, istrčala je a da bi me spriječila da se upišem u knjigu. Rekla je da se ne mogu upisti, a ja sam rekao da je svima jasno zašto sam zakasnio i da nisam bio jedini. Još nekoliko ih je došlo i prošlo dok je Dana raspravljala sa mnom. Bio sam ljut i rekao sam ako hoćete odbite mi od plaće vrijeme koje sam zakasnio, pa ako hoćete i više i pošao na svoje radno mjesto. Nekoliko sati kasnije pozvala me Dana u svoj ured i tu mi je rekla da napravimo zapisnik ne samo o mom zakašnjenju nego i odnosu prema njoj. Dana je bila kivna na mene, jer sam na sastanku kolektiva govorio u prilog Hamide, čistačice, kojoj je majka umrla i ona nije bila na poslu tri dana. Nisam opravdavao njen nedolazak, nego tražio razumijevanje. Dana je bila

iznenađena da neko stoji i djelom njoj na putu da se obračuna sa onima koji krše "disciplinu". Ja se nisam s njom sukobio, ali sam blago rekao što mislim iz saosjećanja s Hamidom, koja je izgubila majku i na tom sastanku samo se suzama i plačom branila. Odmah treba da kažem da nekoliko godina kasnije kada je umrla Danina majka, Dana nije dolazila na posao više od tri mjeseca, a godinama je nosila crninu. Sretao sam je, nikada se nismo pozdravljali, ali je prolazila pognute glave. Zapisnik nije napravljen, jer sam rekao da ona ima pravo tražiti od mene izjavu ali ne i saslušavati me bez prisustva "radničkog inspektora koga su zaposleni birali i koji ih je u slučaju problema s upravom, predstavljao. Osjetivši što mi se sprema nastojao sam da dobijem pismenu izjavu od svakog zaposlenog, o mome radu i odnosu sa onim s kojim sam radio. Počeo sam s onima od kojih sam bio siguran da ću dobiti i na kraju dobio sam od svih. Mavro Maestro me prvo odbio, ali slijedećeg dana je došao i pitao što želim da napiše. Odgovorio sam da se ne piše po naredbi nego se daje vlastito mišljenje i on je napisao. Mislio sam tada, a danas vjerujem da je Mvoro to učinio u dogovoru s Danom, koja kada je čula da ja skupljam izjave, želila je reći da su pisane po nardbi. Nekoliko dana iza toga, možda dva dana, Mirko Pavlović koji je bio naš izabrani radnički inspektor, rekao mi je da će generalni direktor Pavle Radišić uzeti slučaj, saslušati me, da je on na Daninoj strani, ali je na sutrašnje saslušanje pozvan i on kao radnički inspektor. Mirko mi je ranije napisao izjavu i ovoga puta je rekao da će mi dati novu koju će napisati u svojstvu radničkog inspektora. Slijedećeg dana pozvan sam u ured generalnog direktora i tu sam zatekao Pavla Radišića, Danu Hruza Mirka Pavlovića i Levija, šefa računovodstva koji je sjedio za mašinom spreman da piše zapisnik. Oni su ranije Radišić i Hruza pripremili pitanje i Radišić ih je držao u ruci. Počelo je saslušanje. Moje iskustvo sa saslušanjima bilo je daleko veće nego njihovo da vrše saslušanje. Odmah sam ih iznenadio zahtijevom da u zapisnik ude da su Radišić i Hruza pripremili pitanja zajedno i da me se želi staviti u neravnopravan položaj. Bili su zbunjeni, Radišić je počeo da viče na što sam ja rekao Mirku: "Zaštite me od ove galame i prijetnji." I Mirko se iznenadio i tu je rekao da saslušanje treba da bude bez prijetnji. Bili su iznenađeni mojim odgovorima, oštrinom koja je bila u njima, a bez ličnih uvreda. Saslušanje je završeno. Tražili su da potpišem. Izrazio sam gotovost da dobijem svoju kopiju i da prije potpisa ispravim što mislim da treba da bude ispravljeno. S malo natezanja su pristali iako je Radišić htio da mi to uskrati. Rekao sam da je to moj zapisnik i Mirko me podržao. Poslije mi je Mirko rekao da su se osjećali poraženi i nisu u zapisniku imali ništa da me optuže. Nekoliko

dana kasnije bio je sastanak kolektiva. Došao je Radišić i napao me. Rekao je da ovakvi, misleći na mene treba da budu poslani u rudnike na rad a ne na studij. I ja sam imao pravo da govorim i rekao sam: "Ne znam šta drug Radišić ima protiv rudara, jer bez njihovog rada bilo bi nam svima zima a naša industrija bi stala. Ja sam ponosan našim rudarima i prijetnju druga Radišića više vidim kao vrijeđanje rudara. Za mene je važno što vi koji radite sa mnom mislite o meni kao čovjeku i mome radu i ovo je prilika da vam se zahvalim na vašim izjavama. Za manje od pet nedjelja ja ću prestati s radom u ovoj ustanovi i hvala svima vama na drugarstvu, pomoći u radu i svemu što sam od vas naučio i dobio." Niko nije želio da govori protiv mene. Dana je htjela da nešto kaže i u pola rečenice je stala i predložila da se sastanak zaključi. Tri četiri dana iza toga sreo sam Bogdana Cvijića kod Katedrale. Zaustavio me i rekao mi je da je rekao i Pavlu i Dani da me ostave na miru. Cvijić je u to vrijeme bio direktor planskog odjeljenja u Ministarstvu zdravlja, dakle nadzorni organ i Pavlu i Dani. Zahvalio sam se. Ubrzo sam čuo da i Cvijić ima problema i on se izjasnio za Rezoluciju Informbiroa i nikada ga poslije toga nisam sreo. Ubrzo sam dobio pravo da se upišem u biračke spiskove i upisao, te podnio molbu Komitetu za Visoke škole da se upišem na Medicinski fakultet u Sarajevu, što je Komitet i odobrio. Predsjednik tog Komiteta je bio Ante Babić, profesor istorije, Hrvat iz okoline Travnik HSSovac, a sekretar je bio Enver Rđić, iz Bihaća. U komitetu je radio Besim Korkul moj profesor vjeronauke, koji mi je rekao da nema potrebe da se obraćam bilo kome za pomoć da će sve biti u redu i bilo je. Ja sam prestao s radom u Zempralu 31. augusta 1948. godine. Sa svima sam se pojedinačno oprostio, ali ne i s Danom Hruzom i Pavlom Radišićem. Mnogi su ostali moji prijatelji i obostrano smo se radovali susretu. 1960. godine na željezničkoj stanici u Brezi video sam Pavla Radišića. Radio je kao apotekarski inspektor. Ja sam držao predavanje za rukovodioce pogona radnika Breza, o zaštiti na radu. Direktor rudnika Šehović me ispratio na stanicu. Radišić me gledao a i Šehovića koji me upita ko je to. Rekao sam našto se on prisjeti i pozdravi Radišića kojemu reče: "Doktor nam držao predavanje." Ja sam dodao: "Ali, ne u rudniku." Radišić je bespomoćno gledao i šutio.

U posjeti povratnicima na Kula Gradu kod Zvornika

NA KULA GRADU SE HISTORIJA

Piše: Almasa HADŽIĆ

Najprije je bila Kula Grad. Potom nikao grad Zvornik. Prvo napravljena cesta, a tvrđava, pa puškarnice i askeraji, a onda velikim zidom opasana Kula. Nailazile vojske i vojskovođe, ratovi, vojne i bune, stupalo se u ime Hrista, Allaha, Franje Josipa i Josipa Broza, smijenjivale politike, carevine i namjesnici carski, muhtari i komitetski odbori, ali Kula nikad nije mijenjala svoje ime. Punih petsto i više godina. Sve dok posljednjim ratom ljudska glupost nije dosegla takav nivo da u historiji kao glupost bude i zapisana.

Kula Gradu su od maja 1992. godine, nišandžije "viših ciljeva", nadjenule ime Đurđev Grad. Okačili ga na drvenu tablu i o tome, putem, na dva mjesta, čiriličnim natpisom, svijet obavjestili. Ne znajući da će baš odatle, sa posljednjim snijegom hladnog februara 2000. godine, zauvijek početi kopniti ideja o zatiranju, ubijanju i nepostojanju ljudskom.

...Penjemo se, kao nekad, prema centru Kule Grada. Prvi put, nakon osam godina. Ruku hladnih i pogleda zamagljena kao prošlost minula u stihu što "preteć suncu dere kroz oblak"... Ovdje su se prije deset dana vratili nekadašnji žitelji Kule. Uknjiženi pod šifrom "povratak u Đurđev grad", ali vratili. Da ostanu. Od prijeratnih osamsto i nešto, njih, pedesetak je, što ovih dana svakodnevno borave na Kuli. Od dvjestotrideset kuća nema niti jedna čitava. Svi povratnici su smješteni u zgradi nekadašnje osnovne škole. Imaju betonski pod, vojničke krevete na sporat, kuhara što miriše na duveć, furunu "bubnjariću" i čistim zelenim najilonom prekriven sto. Na stolu bokal vode i staklenu čašu. Za goste "maksus kafu" u fildžanima i bijele salvete da kome slučajno kap negdje na hero ne poleti. Sve čisto, zategnuto, ..Ko nekad na Kuli. Ali, i tužno, istodobno.. Kao lica većine ovih mladića kojima je historija izbaždara mnogo veći broj godina nego što ih stvarno imaju. Kao sjećanje na prva naučena slova, logorske vatre i prvomajski uranak pod zidinama Kule. Kao prošlost.

...Ovo je centar sela... Nekad bilo... Žadnja autobuska stanica... Nekad bilo. Umjesto dječije graje i uzdaha umornih kuljanskih hanuma što se s torbama punim "pazarnog dana" vraćaju svojim kućama, na sivom asfaltu parkirano policijsko vozilo. Dva mladića u uniformi policije RS, ni krivi ni dužni, ovih dana, danonoćno dežuraju na Kula

SRUŠENA KULJANKSA DŽAMIJA

Gradu i čuvaju tek prve korake povratka u ovo selo, kao neoborivu činjenicu da je svoj prag jednako čovjekovo pravo kao i pravo na njegov život. Za čiji pokušaj demantiranja, ovi momci, vjerovatno, nisu krivi. ...Ovdje su nekad bile dvije

Ova druga, napravljena rukama i novcem hadžije Avde Tucića. Imala je pet munara i vodu pred džamijom. I o džamiji, i o vodi, a i o hadžiji pričalo se prije rata, uz rat, a evo i ovih dana. Hadžija je "havizu i naum" za građenje džamije nosio punih osamnaest, a

Kutlovače kako su granate džamiju rušile. Potom odležao svoju gibiru u logoru Batković, zatim mu u Sapni granata "izrovala i trbuh i džigare", zarastao rane i preturao ratne dane po selima oko Tuzle, Kalesije i Zvornika, i ovih dana na Kulu se vratio.

SADAŠNJA UNUTRAŠNJOST SRUŠENOG TURBETA ŠEJH HASAN KAIMIJE. KULJANI SU OVDJE "PREŽIVJELE" ORIGINALNE NIŠANE PONOVO POSTAVILI, NAILONOM PREKRILI MJESTO ZA KOJE SE SMATRA DA JE MEZAR KAIMIJIJIN DOK SE NE NAĐE DONATOR DA SE OBNOVI TURBE

džamije. Jedna, stara "ko i Kula", a druga napravljena pred sami rat...

onda džamiju gradio, tek, nekoliko godina. Kad je počeo rat gledao s

Na zemlji na kojoj je nekad bila "Hadžijina džamija" još je po neki njen kamen i pokoji komad arma-

ture. Kako se otapa snijeg, kamenje i a r a m t u r u Hadžija odlaze na stranu "da plac bude uredan i čist". Po njemu, sve je "Božije davanje" i nikoga ne krivi za njeno rušenje i ne poziva se na konvencije o ljudskim pravima, vašingtonske i dejtonske ugovore, njihove anekse, maršalove planove, i memorandum o sporazumijevanju.

Sve halali jer je sve "Allahova volja" - kaže.

...Mjesto na koje se nekad na Kulu zbog vašara dolazilo zaraslo u ostrugu. Bez ljudskih stopa i tragova životinjskih. Kao zatvorska samica iz koje se u ništa gleda i u koju se nerado dolazi. ...A nekad se ovim putem, baš, dolazilo. Maksuz. Obilazilo turbe Šejh Hasan Kaimije - zbog tuge i zbog radosti podjednako. Učile dove i svjeće u akšam palile. Puna tri stoljeća, Kuljani su čuvali Šejhov mezar, zalivali cvijeće oko njega i put čistili da ga neznana lakše pronade. Turbedarovice Džemila i Hasnija "hizmet turbetu činile kako se pamti", a onda 1992., jedna uzbjehu u Sultanovićima, a druga u Sakaru u Malom Zvorniku preselile na onaj svijet. I jedna i druga, priča se, gledale kako su granate rušile turbe... Umrle su ne znajući, da su dva Šejh Kaimijina nišana stara punih trista godina, ostala da svjedoče njegovu neprolaznost. Kao činjenica da se nikad i nigdje historija granatama nije mogla izbrisati.

...Bilo je to u četvrtak trećeg februara 2000. godine. Ko nekad na Kula Grad su ponovo došli gosti. Obišli domaćine u zgradi osnovne škole, hadžiju Avdu i turbe Šejhovo. I mjesno mezarje gdje su se stoljećima kopali Bošnjaci iz Zvornika i okoline mu. Proučili fatihe na mezaru rahmetli Hazima Korkuta, dr. Nedžiba Jahića... Na mezarima milih i dragih Sehmehmedovića, Hadžića,

(nastavak na slijedećoj strani)

(nastavak sa prethodne strane)

SabaH-ov reporter na licu mjesta

GRANATAMA NIJE MOGLA IZBRISATI

Tarabića, Tucića, Povlakaća, Mehmedovića, Hdziađića, Hodića, Zejnilagića, Mehinagića, Efendića, Hadžigrahića... I mnogobrojnih znanih i neznanih Bošnjaka čiji je i život i smrt vijekovima imao smisla samo na Kuli... Dugo sjedili na zidinama kuljanskim s kojih se oduvijek Drina "šapatom slušala". Kao jedina rijeka u čijim se talasima stoljećima zrcalilo svjedočenje o nemirnim kapijama Bosne.

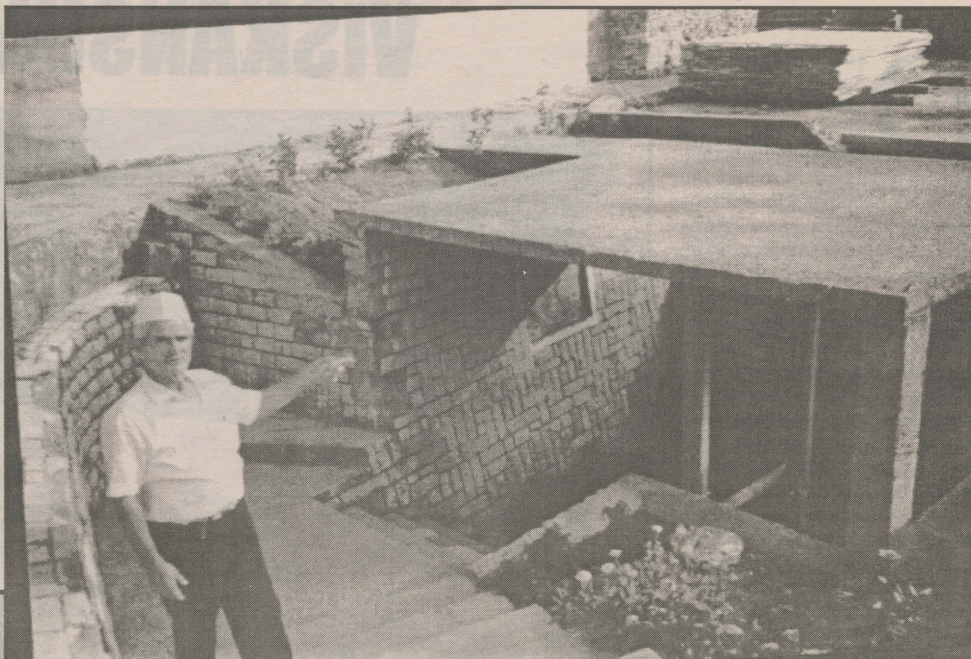
Ezan na Kula Gradu

Prije nekoliko dana ponovo smo prošetali Kula Gradom. Vrijedni Kuljani, bez pomoći i donacija, započeli su namicati kamen na kamen i popravljati svoje kuće. Puno ih selo, a "do Zvonika samo

zvonik na na mjestu gdje nikad nije postojao i bez povoda i razloga skoro svakodnevno dolaze da bi zvonima zvonili. U inat Bošnjacima, očito.

"Zvona Muslimanu nikad nisu smetala" vele Kuljani, jer samo "pibrani i saburli insani" imaju šansu da prežive. Da je to tako, govore i podaci da se već više od polovine bivših stanovnika Kula Grada vratilo na Kulu. Jer sa svoje meraje se do pod krov najprije dođe.

Na Kulu se vratila i nana Hadžira Halilović. Na temeljima nekadašnje joj kuće, skovali joj drvenu baraku, donijeli nešto prostirke, postećiju, ibrik, jednu tevsiju, džezvu za kafu i desetak fildžana. Hoda teško "šećer je

HADŽIJA HUSEIN HADŽIĆ NA KULJANSKOJ ČESMI SA KOJE JE SRUŠEN PRELIJEPI ŠADRVAN I OGRADA

ULAZ NA KULA GRAD SA TABLOM "ĐURDEV GRAD"

OSAMDESETOGODIŠNJA NANA HADŽIRA HALILOVIĆ PRED SVOJOM BARAKOM

korak" kažu.

Očistili su mjesno mezarje, i sokake. Zamirisali procvjetali kuljanski ružičnjaci i avlije. Hanuma hadžije Huseina Hadžića svrati nas na vruć maslenjak Baš ko nekad na Kuli.

Tačno u podne taj dan sa temelja srušene kuljanske džamije zaučio je ezan, a na oribanoj cesti u centru sela, gdje se doskora parkiralo vozilo policije Republike Srpske, šarena sedžda bošnjačka obznaniła je početak gradnje džamije. Opet sami Kuljani skupili se i dogovorili da naprave džamiju. Ako im ko pomogne, elhamdulillah, a ako ne, opet elhamdulillah.

Kula Grad je definitivno preživjela. Ubijanje, i paljevine, i mjenjanje imena. Doduše, Srbi su, čuvši da se Bošnjaci vraćaju na Kulu, požurili i napravili kapelu i

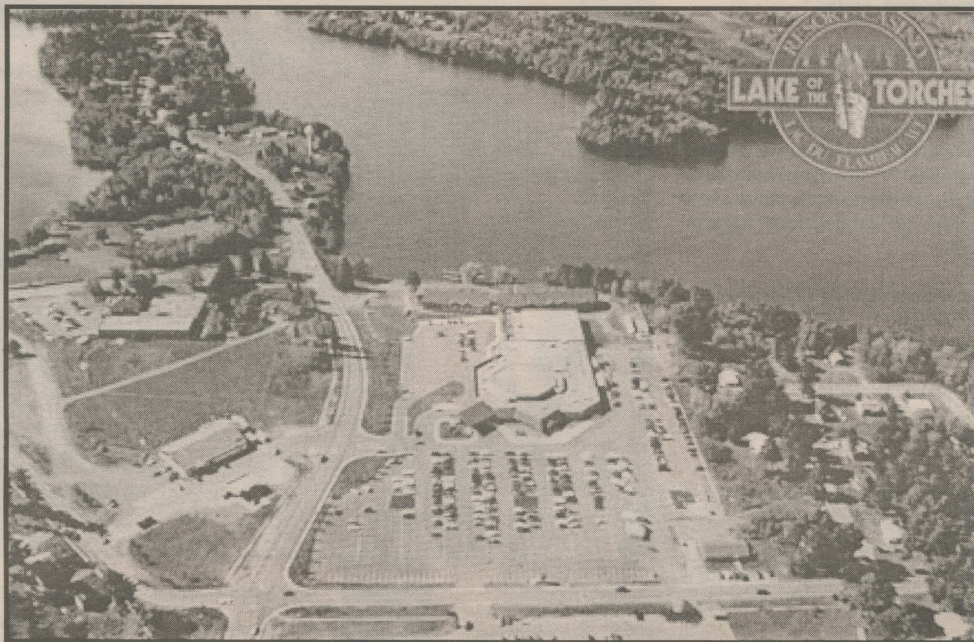
skolio", ali kaže više ni mrtva u Tuzlu neće. Nekad je kuću maksus uz džamiju pravila, a danas izade pred svoju baraku i gleda po Kuli. I srušenoj džamiji i dan noć "Allahu dove upućuje da se džamija što prije napravi i da joj se pred tom džamijom džennaza klanja". I svijet svraća da "da ohane" Kaže, ništa joj ne treba osim fildžana kako bi svijet dolazio njoj na kafu ko nekad kad je na Kuli bio rahatluk.

Na Kula Gradu kod Zvornika, drevnoj nastanbi proklete Jerine, vječnom smiraju Šejh Hasan Kaimije ovih dana maksus dolaze Zvorničani, Divičani... Dolaze petkom na džumu što se još od februara klanja u ruševinama hadžije Huseina. Za vrijeme naše posjete, sretosmo Izeta Mehinagića, Mehmeda Povlakica, Hasu Pezerovića. I Asima Hadžića što je sa svojih šezdesetak godina Kula Grad 1992. godine do zadnjega branio i hadžiju Huseina Hadžića kako na kuljanskoj česmi abdest uzima. Na česmi što ju je nekad dao izgraditi zvornički advokat Alija Efendić, što negdje u dalekoj Americi za Zvornikom čezne. I ne samo on, već desetina hiljada Zvorničana rasutih po bijelom svijetu što čuvaju sjećanje na svoj Zvornik i na Kula Grad simbol i odbrane i opstanka bošnjačkog.

Ljetne šeme i dileme BOSANCI I OJIBWA INDIJANCI NA SJEVERU VISKANSINA

Da mi je neko rekao da ću nekoliko dana provesti u druženju sa čistokrvmnim Ojibwa Indijancima, da ćemo u dubokoj borovoj šumi prošaranj bijelim vitkim stablima breza uz logorsku vatru satima pričati, voziti se kanuima po brzim plićacima, plivati u kristalno čistoj i toploj vodi na pješčanim plažama, loviti pastrmke na Pokegama jezeru, a uveče elegantno odjeveni večerati u luksuznom kazinu, stvrano mu ne bih povjerovala, a eto, upravo sam tako sa porodicom provela četiri nezaboravna dana najvećeg američkog praznika, Dana nezavisnosti, 4. jula 2000. godine. Na preporuku američkih prijatelja, strastvenih ekologa i ribolovaca, nakrcani do zuba kamperskom opremom, krenuli smo iz Čikaga na put dugačak šest sati, prolazeći lijepim predjelima države Viskansin, poznate po kvalitetnim sirevima kao što su plavi sir (Blue shees), limbunder (što malo tukne, što bi rekli moji Hercegovci), i razni drugi bijeli i žuti, meki i tvrdi, sa travama, orasima, bademima, bijelim lukom, i ko zna s čim sve ne, kao i odličnim džemovima od kupina, malina, ribizli, jagoda. Viskansin je poznat i po cjelogodišnjim turističkim atrakcijama, ljetnim i zimskim aktivnostima, a i po, pretežno, stanovnicima njemačkog porijekla. Rekoše nam da tu živi i veliki broj Hrvata, a u ponekom mjestu, po nekoliko porodica doselilo se i iz Bosne, za vrijeme

PANORAMA OJIBWA REZERVATA

najkonkretnije, od Yoder familije, zimnicu bez ikakvih prezervativa, pravljenu upravo na način kako su to nekada radile naše nane i mame, a ponekad i mi same (mislim na sadašnju srednju generaciju). Prije puta su nam se svi smijali, odvrćajući nas od očekivane avanture u stilu: "Pa kako vam nije žao da tračite toliko vrijeme u putu, hajmo negdje bliže, u Micigen, na primjer". Bili smo uporni i trud nam se isplatio.

Umjesto šatora, odlučili smo se za jedinu preostalu drvenu kućicu sa sturjom i vodom, šporetom i frižiderom, na samom jezeru ispred verande sa drvenim klupama, dokom i čamcem na vesla, suđem i četiri kreveta. Cijena 50\$ za noć, kada se podijeli sa 4, priznat ćete da nije mnogo. Naša plaža, naš dok, naš čamac, a prvi susjed poprilično udaljen od nas. Iako je nebo prekriveno mnoštvom zvijezda, vlada duboka

cjelodnevni program koji vode profesionalci, dok vi, na primjer, pecate ili palninarite okolnim visovima. Svima preporučujemo obilazak Indijanskog sela, gdje vas iskusni vodiči vode na lice mjesta i pokazuju u živo svaki segment indijanskog života, za uvijek otišlog u prošlost. Ojibwe kulturni centar i muzej nude umjetničke predmete, nakit, video prezentacije, asistenciju prilikom rada na projektima, razne seminare, knjige, ili pak nešto po porudžbini. Čak možete da učite i Ojibwa jezik, tek nedavno zabilježen u knjige, rječnike i video trake. U posljednji momenat, jer polako umire generacija Indijanaca koji ih još uvijek dobro govore. Mlade generacije bile su prinuđene da uče engleski. Tek od dolaska Klinton na čelo američke administracije, počinje da jača pokret među američkim indijancima raznih plemena da se sačuva od zaborava što je još moguće, pa im država odobrava fondove za istraživačke misije, obrazovanje i slično. Indijanci su se tek nedavno izborili da se ponovo indijanski jezici vrate u škole, da im se računaju u studentske kredite, a izlazi polako i generacija učitelja sa diplomama iz oblasti indijanske kulture u cjelini. Inače, sam grad rezervat djeluje zapušteno, sirotinjski, što je u neskladu sa prebogatom i prelijepom prirodom. Indijanci rade u samoposlugama, na pumpama, u kazinu, bilijarnici, restoranima i farmama, ali utisak koji nosimo puni je iskrene tuge za sve što im se dogodilo od kada je bijeli čovjek stupio na tlo Amerike, i genocidima gotovo istrijebio ovaj ponosni narod. Studije pokazuju

da je veliki procenat alkoholizma među Indijancima, čak i veoma mladima, i tu već dolazimo do drugog dijela moga nadnaslova: Ljetne šeme i dileme. Dileme u smislu razmišljanja o prošlosti, o prolazećoj kulturi i ljudima koji su nekada sretno gospodarili ovim predjelima, ali koje je, sticajem mnogobrojnih okolnosti, vrijeme pregazilo. I razapeti između starog i novog, gotovo da životare, polupijani i izgubljeni. Tako da, i pored ljepote i ljetnih radosti, ne možete baš potpuno da se opustite i budete sretni, pogotovo što sve to, htjeli ne htjeli, povezujete i sa sopstvenim iskustvom ovoga rata u Bosni i planovima bolesnih umova koji su i nas htjeli da iskorijene, i satjeraju u tamo neke bosanske rezervate, što im, na svu sreću nije i pored ogromnih žrtava uspjelo. Indijanci sa kojima smo pričali su veoma ljubazni i mirni, gotovo tihi, nenametljivi i veoma uslužni. Govore engleski različito, od perfektnog, do jedva razumljivog, naime, neke mješavine koju je i najboljem uhu teško uhvatiti i razumjeti. U samom mjestu podignute su nedavno osnovna i srednja škola moderne arhitekture, sa teniskim i ostalim sportskim terenima i svim savremenim propratnim objektima. Ojibwe indijanci sada umjesto mekanih vezanih perlicama mokasina nose patike, umjesto kožnih odjela sa resicama farmerke i majice, baš kao i svi Amerikanci, voze kola, motore i bicikle, a uveče, kockarnice pune do posljednje stolice. Kockaju svi redom, mladi i stari, žene i muškarci, domaći i trusiti. I tu potragu za srećom i strast na njihovim licima, ni sada, niti kada smo bili u Las Vegasu, nismo ipak dovoljno mogli da objasnimo, ili bolje reći da razumijemo. Nisu pomogla ni filozofska razmatranja koja smo satima vodili do kasno u noć u davno zaspalom kampu, kada je od gospodina Krbija Pitersona stigla neočekivana ponuda: "Svi zainteresovani koji žele da provedu Labor Day ovdje (početak septembra) mogu besplatno da dobiju smještaj u kućici srazmjerno broju članova porodice sa kojima dolaze, i dva besplatna obroka dnevno (doručak i večeru), ako za uzvrat budu radili da se kamp očisti i pripremi za zimu, što znači, da se podignu pontoni i čamci i odnesu u zimovnik, da se zatvore instalacije, šporeti i frižideri." Ništa strašno, ostaće vam još dovoljno vremena za odmor i pečenje. and call me as soon as possible, you Bosnian people". I dade nam svoj broj telefona: 715 588-7422 Adresa kampa: Camp Nawakwa, Lac du Flambeau, WI.

U TIPIČNOM OJIBWA PLEMENSKOM ŠATORU

ovog posljednjeg, jedanaestog genocidnog izгона u sada već prošle vijeku. Od Amisa koji su zadržali nekadašnji način života od prije 100 i više godina, kada se živjelo bez struje, auta i televizije, a oni baš tako i danas žive, što je prosto za ne vjerovati, a zadržali su i na neki način konzervirali i stari njemački jezik, kupili smo,

Zaobišli smo Milvoki, Madison i Viskansin dels, prošli još mnogo kilometara autoputa ka sjeveru, gotovo došli do velikog Superior jezera, a onda malim krivudavim putevima u divljinu, skoro kroz nenaseljene prijedjele, dok se nije ukazala tabla sa natpisom Lac du Flambeau, Indijanski rezervat sa 1843 stanovnika Ojibwa, ili kako ih još zovu Ceppewa, Indijanaca.

naše veliko čikaško Micigensko jezero. Kamp je sastavljen od tridesetak kućica raznih dimenzija, za 4, 6, 8 ili 10 osoba. Sve imate osim posteljine i peškira koje nosite. Za kišnih i dosadnih dana na raspolaganju vam je velika dvorana sa ogromnim kamenim kaminom sa deblima suhe borovine, televizorom i muzikom. Za djecu je obijezbijeden

Selena SEFEROVIĆ

SILAJDŽIĆEVE OPCIJE NA HORIZONTU

U političkom miljeu Bosne i Hercegovine, pored osporavanog, ali neospornog Alije, sve umjesnije, sa dopadljivim (čak opšteprihvatljivim) šarmom svoje vizije i provjerena teorijska rješenja unosi šarmantni Haris Silajdžić. Iako nema dovoljno političke snage za sopstvene kreacije (obzirom na omjer sa kojim njegova stranka participira u vlasti) njegova mišljenja i zahtjevi, u formi jasnih prijedloga, nailaze na sve više odobravanja, kako van zemlje, tako i u njoj samoj. Malo je apsurdno, ali za nas Bošnjake ne i iznenađujuće, da je lakše privoliti vanjske faktore za dobra (čak za njih skupa rješenja), nego ujediniti "duh" domaće scene.

Već dugo, dugo, jasnim političkim žargonom, Silajdžić daje do znanja svim partijama i liderima Bosne i Hercegovine (koji drže do njenog nezavisnog postojanja u interesu svih naroda koji u njoj žive) da je nužno i neodložno na svakoj

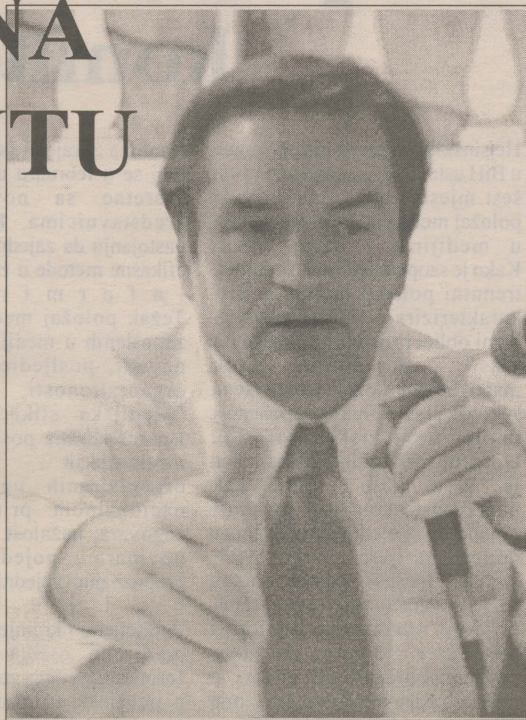
političkoj razini Bosne selkirati lokalne i inividualne ciljeve (kako partije tako i njenih lidera) i podrediti ih opštem interesu. A opšti interes, i nije tako teško definirati, iako ga svi žele uobličavati sukladno svojim vizijama. Bosni i Hercegovini treba (jasno je to izdvojio i naglasio gosp. Haris pred Bošnjacima u Bosni i Sjevernoj Americi) **JEDINSTVENA TERITORIJA RAVNOPRAVNIH NARODA, SA JEDINSTVENIM SISTEMOM VOJSKE I POLICIJE.**

U cilju stvaranja jedinstvene platforme za takva politička rješenja koja zahtijevaju prije svega više međupartijskog suglasja) Silajdžić izlazi iz užih okvira svoje partije i nudi, prije svega stranci SDA, ali i drugim strankama sličnih opredjeljenja, zajednički nastup na unutarnjoj sceni, i nešto slobodinjini istup prema vani. Akceptirajući sve dobro i povoljno za Bosnu i njene narode (radi eliminacije lošeg i nepovoljnog za njih) Silajdžić iz selektiranog globala izdvaja prioritete i traži za njih nešto, što se političkim žargonom može tretirati kao koncenus. Ustvari, pojednostavljeno rečeno, on želi: brže poboljšanje uslova za rad i slobodan život na jedinstvenom bh. teritoriju za ravnopravne narode (one u zemlji i trenutno van zemlje), pod zajedničkim plaštom odbrane.

Za postizanje ovakvih ciljeva, koji bi Bosnu i Hercegovinu za relativno kratko vrijeme mogli vratiti u "normalan kolosjek" i riješiti je "uskotračnih šina" koje razvodnjavaju njene pravce, treba više snage, trenutne i buduće nadležnosti i jedinstva, nego što ima i može imati Haris i njegova partija. Zbog toga njegovo

obraćanje svima, posebno (manje više) istomišljenicima (po volji ili iz nužde) ima puno smisla, potencijalne podrške, ali i dobrog izgleda na uspjeh. U takvom zajedničkom željenom istupu najviše bi (zaslužio) i dobio ON, njegova partija za BiH, ali svakako još više Bosna i njen narod.

U kolo sa Silajdžićem se najradije fata, ali najteže ulazi, sadašnji predsjednik gospodin Alija. Ulaskom bi obezbijedio nastavak sopstvenog - partijskog trenda (u mislu opredjeljenja za dobrobit Bosne i njenog naroda), sačuvali svoj jedinstven imidž - kao podređen opštem cilju, ali bi njegova partija dobila novi težak udarac od objektivno slabijeg rivala (čak i trenutnim gubljenjem idejne inicijative). Bitan uticaj na kvalitet rješenja može imati i imat će ga trenutni rejting gospodina Izetbegovića i gospodina Silajdžića, koji je iznad rejtinga njihovih partija, što i nije toliko čudno za Bosnu danas. U svemu tome ne treba zanemariti značaj konstantnog nastojanja g. Izetbegovića da kormilo Bosne prepusti u mlade, sigurne ruke. Nesumljivo da Silajdžićeva pokretljivost, kreativnost, šarmantnost i odlučnost da mijenja i nemoguće - do boljeg, plijeni pažnju i svrstava ga u prvi plan Alijinih potencijalnih nasljednika. Uporna nastojanja njegovih političkih rivala da mu (kao i Aliji) sve greške i neuspjehe Dejtona uzmu u "grijež" i pripisu kao neuspjeh prije svođenja računa (jer su direktni potpisnici), bez uvažavanja činjenice da su baš ti potpisi sačuvali desetine hiljada života, u najteže vrijeme Bosne. Znaju oni i drugo, ako Silajdžić dođe na vrh, bolje ga je odmah opteretiti sa bremenom "lošeg" nasljeđa, jer bi takav bio lakši za guranje, pogodniji za ustupke i

DR. HARIS SILAJDŽIĆ

kompromise. Pri tome se, naravno, zanemaruju druge okolnosti sa posebnim "kočničarskim sistemom" u provođenju odredbi Dejtonskog sporazuma.

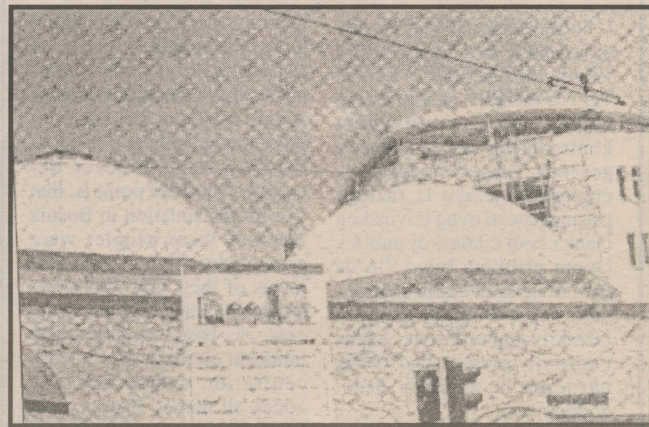
Jedno, ipak, ostaje neosporna istina. Haris Silajdžić je jedinstvena ličnost, puna mladosti snage i energije, sa dovoljno mudrosti, a sada i dovoljno iskustva i odlučnosti, dopromijeni loše i nefunkcionalno u bolje, prihvatljivije, funkcionalnije. Argumentovan dokaz njegovog ispravnog pravca je i najnovija odluka Ustavnog suda BiH kojom se Bošnjaci, Srbi i Hrvati ustanovljavaju kao konstitutivni narodi u cijeloj BiH, što je ujedno i jedna od osnovnih Silajdžićevih političkih proklamacija u postdejtonskom periodu.

Bilo kako bilo, mnoge činjenice sve argumentovanije govore u prilog Silajdžiću. Uz pun Izetbegovićev kredibilitet već se mogao naći na vrhu, a time i njegova partija bliže željenom cilju. U ovom trenutku, a u budućim mjesecima vjerovatno više, eventualna osporavanja Silajdžića samo mogu povećati njegovu ličnu popularnost, kako u njegovoj, tako i u nekim drugim bošnjačkim partijama, u narodu... A narodu BiH u krajnjem nije važno koja će stranka ili njen lider biti na vlasti. Bitno je da se uspostavi potpuna sloboda kretanja ljudi i roba, obnovi privredna i komunalna infrastruktura, brže poboljšaju uslovi života i obeštete obespravljeni. Bosna sve sigurnije ide tim putem, ali joj za brže ostvarivanje željenih ciljeva treba i sigurna "ruka vodilja" u ličnosti oca nacije (nacija) kakav već sutra može biti gospodin Haris Silajdžić.

Zijad BEĆIREVIĆ

Izgradnja Bošnjačkog instituta u Sarajevu KUPOLE SU BILE ZATRPANE ZEMLJOM 80 GODINA

Kapacitet biblioteka bit će 100 hiljada knjiških jedinica. Cijeli projekat bosansko-švicarske fondacije imat će vrijednost oko 300 miliona maraka

BOŠNJAČKI INSTITUT - Svečano otvaranje u novembru

U vrijeme vladavine Otomanske imperije prije 500 godina, preko puta sarajevske Katedrale, Gazi Husrev-beg sagradio je hamam čije su krajnje kupole pod zemljom bile zatrpane više od 80 godina. Od prošle godine, ovaj monumentalni objekat doživljava svoju renesansu.

Na istom mjestu u novembru ove godine Adil Zulfikarpačić svečano će otvoriti Bošnjački institut i izmjestiti njegovo sjedište iz Ciriha u glavni grad Bosne i Hercegovine. Ovom prilikom će zasigurno otvoreni objekat od neprocjenjive historijske vrijednosti jer će njegova prioriteta namjena biti izučavanje bošnjačke historije.

Promocija bošnjačke kulture

- Institut će biti smješten na prostoru od više od 4.000 kvadratnih metara. Jedan dio velikog objekta pored hamma ostavljen je za biblioteku, drugi dio za bošnjački klub. U prostorijama nekadašnjeg hamama bit će izložbeni prostor predviđen za mevlude i promocije bošnjačke

kulture.

Male prostorije predviđene su za eksponate i rijetke predmete koje je Institut sačuvali rekao je Muhamed Hadžiomerović, direktor Bošnjačkog instituta u Sarajevu.

Dodao je da će upravna zgrada biti smještena u objektu s lijeve strane hamama. Na krajnjem vrhu biblioteke bit će radne prostorije Adil-bega. Odatle se vidi cijelo Sarajevo.

Hadžiomerović kaže da da će na južnoj strani hamama biti radnje i antikvarnice, gdje će se kupovati suveniri. Neće izostati ni mala kafana koja će davati život Institutu.

- Kapacitet biblioteke bit će 100 hiljada knjiških jedinica. Čitav projekat bosansko-švicarske fondacije ima tržišnu vrijednost oko 300 miliona maraka.

Ako bi neko pokušao da nacionalizira objekat, Adil-beg je stavio u nijet da sve ide u vlasništvo Gazi Husrev-begovog vakufa. U zgradi pored hamama nekada je bio Gradski arhiv koji je sada izmješten u Alipašinu ulicu u objektu koji je Zulfikarpačić rekonstruisao - kaže Hadžiomerović.

Prlić razgovarao sa Krecmerom

Ministar vanjskih poslova BiH Jadranko Prlić rekao je danas, tokom razgovora sa ambasadorom Evropske unije u BiH Hansjorgom Krecmerom u Sarajevu, da je moguće očekivati značajnije ispunjavanje uslova za ulazak BiH u evropske integracije. Kako je saopćilo Ministarstvo vanjskih poslova (MVP) BiH, Prlić je rekao kako je realno očekivati značajnije korake u ispunjavanju uslova za ulazak BiH u evropske integracije, kako bi na Samitu EU i zemalja regije, krajem

novembra, mogla biti donijeta odluka o Studiji podobnosti za početak pregovora o sporazumu o stabilnosti i pridruženju sa EU. Preduslove za početak izrade Studije podobnosti o stabilnosti i pridruženju BiH EU, odnosno smjernice EU sadržane u tzv. Mapi puta, predstavlja 18 političkih, ekonomskih i mjera iz oblasti demokratije, ljudskih prava i vladavine zakona. Ove smjernice prihvatili su Predsjedništvo BiH i oba doma Parlamenta BiH.

Povodom teksta GENERAL MAKANZIE'S ROAD TO NOWHERE

U SabaH-u broj 135 od 14. jula objavljen je moj članak GENERAL MEKENZIE'S ROAD TO NOWHERE sa kojim sam želio da razotkrijem kontradiktornog kanadskog generala. Tekst sam napisao na engleskom jeziku iz razloga pristupačnosti ovog novinskog članka široj čitalačkoj publici. Ovom prilikom bih želio da dam dvije kratke informacije i tako dopunim moju težnju u razotkrivanju svih vrsta zločina i agresije izvršene nad našim narodom u zadnjih deset godina.

Prva informacija je vezana za knjigu MOLILA SAM IH DA ME UBIJU, gdje su napisane ispovijesti žena Bosne i Hercegovine kaje je agresor zatvarao, mučio i seksualno zlostavljao. Pod šifrom General, na 187 stranici, je predstavljena priča mlade Bošnjakinje, koju je General Mekenzi seksualno iskorištavao u famoznoj kafani "Sonja" kod Vogošće. Nesretna žena je bila prisiljena na odnos sa Mekenziom u zamjenu za oslobođenje njenog sedmogodišnjeg sina koju su četnici držali nedaleko od te kuće.

Ovo dovoljno govori o moralnoj izopačenosti spomenutog generala i visokom stepenu naklonjenosti četničkom agresoru.

Moje drugo pojašnjenje je vezano za jedan pasus u samom tekstu za koji mislim da nije precizno iskazao moju željenu misao.

Naime u rečenici: What would have happened to manz of todazcs political leaders, journalists, UN Generals, Humanitarian workers, Bosnians in Diaspora and others if this grat Bosnian tragedz never occurred? Mz other point is, that due to this situation in Bosnia manz of these peoples were promoted to higher ranks and levels of their jobs and never stopped to realize that their success was based on how manz innocent civilians died in concentration camps and war zones all across Bosnia, sam generalizovao sve Bosance-Bošnjake u dijasporu, što mi nije bila namjera.

Zbog časnih i velikih Bošnjaka kao što su Dr. Nedžib Šaćirbegović, njegov sin Muhamed, Husein Živalj i još nekolicina rijetkih dužan sam napraviti korekciju u isključivanju spomenutih patriota iz povelike grupacije naših dugogodišnjih iseljenika koji su doživjeli ovu našu tragediju kao zadnju priliku da spase svoje uvehle duše i mute naokolo po mnogobrojnim bošnjačkim zajednicama Sjeverne Amerike.

Do mišljenja Bošnjaka koji su svoj ugled, novac i karijeru stavili na raspolaganje kako domovini tako i promociji istine o Bosni, mi je stalo, a za druge neka se dragi Bog smiluje i podari im svoj oprost u zadnjim momentima života koje su počeli i završavaju kao Bošnjaci-muslimani.

Nihad KRUPIC

Mostar - trojica policajaca - Bošnjaka osuđeni za ratni zločin

Sudsko vijeće hercegovačko-neretvanskog kantona suda proglasilo je u utorak kasno poslijepodne trojicu muslimanskih policajaca krivim za ratni zločin i osudilo ih na ukupnu kaznu zatvora od 33 godine. Policajci Miralem Macić, Adem Landžo i Jusuf Potura osuđeni su zbog ubistva četveročlane srpske porodice tokom 1992. godine u Konjicu. Macić i Landžo kažnjeni su s po 12 godina zatvora, a Potura na zatvorsku kaznu od 9 godina. Trojica muslimanskih policajaca terete se da su za vrijeme rata u BiH u julu 1992. godine u Konjicu izveli iz stana srpsku porodicu Golubović i ubili supružnike Đuru i Vlastu, te njihovo dvoje malodobne djece Petra i Pavla. Haški sud je odobrio to suđenje, a presuda trojici muslimanskih policajaca prva je te vrste u Hercegovini.

Saopćenje Helsinškog komiteta

Helsinški komitet za ljudska prava u BiH ustanovio je, analizom prvih šest mjeseci ove godine, da je položaj medija i osoba zaposlenih u medijima i dalje težak. Kako je saopćio Helsinški komitet, trenutni položaj medija u BiH karakteriziraju fizički nasrtaji, razni oblici prijetnji i pritisaka od vlasti i pojedinaca, težak materijalni položaj, nedovršena zakonska regulativa i podijeljenost unutar novinarske profesije. U martu ove godine udvostručen je, a u maju i junu čak učeterostručen broj prijetnji novinarima i medijskim kućama u odnosu na ljeto i jesen 1999. godine. Helsinški komitet smatra da je povećani broj registriranih prijetnji novinarima dijelom i posljedica činjenice da su se novinari ohrabрили da govore o onome što im se dešava, što ranije nije bio slučaj. "Nedopustivo je da je većina počinilaca napada na novinare i medijske kuće i dalje van domašaja pravde i zakona, pa čak i u slučajevima kada su njihova imena poznata", navodi Helsinški komitet i dodaje da su rijetki slučajevi u kojima je policija pokazala interesovanje da djeluje preventivno, kada su u pitanju prijetnje novinarima. U tom pogledu Helsinški komitet ukazuje na pozitivan primjer ministra unutrašnjih poslova

Kantona Sarajevo Ismeta Dahića, koji se u februaru u dva navrata susretao sa novinarima i predstavnicima Komiteta u nastojanju da zajednički pronađu efikasne metode u zaštiti slobode i n f o r m i r a n j a . Težak položaj medija i osoba zaposlenih u medijima, kako se navodi, posljedica je i loše organiziranosti novinara. "Medijska slika u BiH je isparcelizirana postojanjem pet novinarskih udruženja organiziranih uglavnom po nacionalnom principu, koji zagovara, nažalost i dobar broj novinara pojedinaca, ne prepoznajući zajedničke interese i c i l j e v e " . Podijeljeno i krajnje loše stanje u medijima oslikava i proces formiranja Vijeća za štampu, koje bi trebalo da nadgleda provođenje usvojenog Kodeksa za štampu. "Nakon punih osam mjeseci dogovaranja i pregovaranja o formiranju Vijeća pet novinskih udruženja, stvari su u junu vraćene na početak, jer je kod njegovog formiranja nacionalni princip postavljen kao vodeći", kaže se u saopćenju Helsinškog komiteta za ljudska prava BiH. Ocijenjeno je da je najveći broj lokalnih glasila, posebno radio stanica i dalje ovisno o budžetu, zbog čega ili pristaju na klasičnu cenzuru ili vrše autocenzuru. Konstatirajući da ogroman broj

novinara u BiH nije materijalno i socijalno osiguran, Helsinški komitet naglašava da se ovim problemom nedovoljno bavi i granski sindikat. Komitet sa zabrinutošću konstatira neopravdano i nedopustivo sporu transformaciju i rekonstrukciju Radio-televizije (RTV) BiH, koja bi, između ostalog, trebalo da rezultira i formiranjem Javnog RTV servisa (PBS). "Nijedan segment ovog važnog posla ne odvija se u rokovima i na način kako je to Odlukom iz jula 1999. godine predvidio (tadašnji) visoki predstavnik u BiH (Karlos Vestendorp - Carlos Westendorp)", kaže se u saopćenju. Helsinški komitet pozdravlja objavljivanje nacrtu zakona o slobodi informiranja za državni i entitetski nivo, što je veliki doprinos demokratizaciji BiH i daljem unapređenju slobode javne r i j e v i . "Budući zakon ne tiče se samo medija, nego i svakog građanina pojedinca koji ima pravo da bude informiran o radu organa, čija se djelatnost najdirektnije odražava na njegov ekonomski, socijalni, kulturni i svaki drugi položaj u d r u š t v u " . Helsinški komitet će se zalagati za što brže usvajanje zakona o slobodi informiranja, te za afirmaciju osnovnih principa na kojima se zasniva ovaj zakon.

Alba Productions Professional Video & Photography

Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite
AMIR SUKALIC

718 769-1409
917 439-4971

Novi incident u Crnoj Gori

Posada vojnog patrolnog čamca na Skadarskom jezeru u subotu je ispalila više hitaca na gliser Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP) Crne Gore", pišu podgoričke "Vijesti". Prema navodima ovog dnevnika, policijski gliser sa tročlanom posadom napadnut je prilikom redovnog obilaska jezera dok se nalazio oko 1,5 kilometara od crnogorsko-albanske granice. Sa vojnog patrolnog čamca ispaljena su dva hica na policijski gliser, ali nije bilo povrijeđenih. "Vojnici patrolnog čamca kasnije su se pravdali da nisu dobro vidjeli o kakvom je čamcu riječ i da im nailazak glisera nije bio najavljen", saznaju "Vijesti" u crnogorskom MUP-u. List dodaje da je u toku plovidbe, prije napada vojnog patrolnog čamca, policijski gliser nekoliko puta nadlijetao vojni helikopter "gazela".

Pripadnici Vojske Jugoslavije (VJ) od ponedjeljka ne dozvoljavaju prelazak preko graničnog prelaza Božaj na crnogorsko-albanskoj granici bez jugoslovenskih viza, pišu podgoričke "Vijesti". "Pozivajući se na odluke Savezne vlade, VJ je postavila kontrolni punkt nadomak graničnog prelaza Božaj i od ponedjeljka vraća sve putnike iz Albanije koji nemaju vizu izdatu od strane jugoslovenskih vlasti", navodi ovaj dnevnik. Crna Gora je ukinula vizni režim za sve strane državljane, a sa Albanijom je nedavno potpisan i sporazum o liberalizaciji viznog režima i slobodnom protoku robe i ljudi. VJ već nekoliko mjeseci ne dozvoljava transport robe između Crne Gore i Albanije, a od ponedjeljka zabrana se odnosi i na protok ljudi.

BEOGRAD - Parlament usvojio izmjene Ustava

Savezni parlament usvojio je u utorak u Beogradu posljednje izmjene izbornog zakona koje je predložila vlada, pružajući time Slobodanu Miloševiću mogućnost za ostajanje na čelu države. Dvadeset pet poslanika od ukupno 40 Vijeća republika glasalo je za ove odredbe novog izbornog zakona. Poslanici Vijeća građana također su se izjasnili za prijedlog z a k o n a . Novi izborni zakon uvodi prvi put

u historiji savezne republike direktno glasanje i omogućava predsjedniku Miloševiću obnavljanje njegovog mandata za još četiri godine. Budući jugoslavenski predsjednik bit će izabran prostom većinom glasova bez obzira na procent odziva birača. Parlamentarni i lokalni izbori u Jugoslaviji predviđeni su najesen. Predsjednički bi mogli biti održani istovremeno.

RAČAN STIŽE U POSJETU BiH

Predsjednik hrvatske vlade Ivica Račan boravit će u četvrtak i petak u Bosni i Hercegovini, odnosno u Sarajevu i Mostaru, doznaje BHP u Banskim dvorima u Zagrebu. Bit će to, istice se, vrlo jaka hrvatska delegacija jer će, uz premijera Račana, u njoj biti ministri vanjskih poslova, obrane i hrvatskih branitelja, Picula, Rados i Pancić, te zamjenik ministra gospodarstva Neven Mimica, kao i potpredsjednik Vlade zadužen za gospodarstvo Slavko Linic. U Zagrebu se istice kako bi to trebalo potvrditi nove i bitno kvalitetnije odnose Hrvatske i

BiH, te pokrenuti rjesenja jos nekih nerijesenih problema. Tokom posjete bit će potpisan i sporazum o carinskoj saradnji, zatim predaji i prihvatu osoba te o saradnji ministarstava vanjskih poslova dviju zemalja. Inace, u Vladi Hrvatske danas su definitivno potvrdili da će od četvrtka stupiti na snagu i vrijediti do 30. septembra odluka da državljani BiH mogu ulaziti u Hrvatsku samo sa osobnom i s k a z n i c o m . Račan će u Sarajevu razgovarati, kazano je, i o problemu graničnih kontrola kod Neuma te o teritorijalnom sporu u blizini Hrvatske Kostajnice.

WASHINGTON

Predstavnici kosovskih Albanaca i Srba nakon trodnevnih razgovora u Washingtonu postigli su dogovor o nenasilju na Kosovu, saopšteno je iz State departmenta i Instituta za mir koji je organizovao njihov susret a prenosi Slobodna Evropa. Predstavnici brojnih kosovskih političkih partija i zajednica suglasili su se da će poštivati rezultat "slobodnih i ravnopravnih" opštinskih izbora koji će biti održani ove jeseni te zajednički identificirati zločince i pozivati obje zajednice na mir, ističe se u saopštenju.

PRIŠTINA

Misija Organizacije za evropsku sigurnost i suradnju u Prištini, objavila je da neće tolerirati nikakvo nasilje, ili prijetnje kandidatima političkih stranaka, tijekom predibzorne i izborne kampanje na Kosovu. Primjeniti ćemo politiku "nulte tolerancije" prema izazivačima nasilja i onima koji prijete provođenju općinskih izbora, izjavila je voditeljica Glavnog izbornog povjerenstva, Elizabeth Hume, najavljujući istovremeno uspostavu vrlo rigoroznog programa monitoringa. Na kosovskim općinskim izborima, zakazanim za listopad, sudjelovati će 20 političkih stranaka, dvije koalicije, tri građanske inicijative i 15 neovisnih kandidata, javio je Radio Slobodna Evropa

DEN HAG

Zamjenik glavne tužiteljice Haškog tribunala, Graham Blewitt, izjavio je na konferenciji za novinare, da će Carla del Ponte posjetiti zemlje susjedne SR Jugoslaviji u okviru, kako je rekla, strategije protiv predsjednika Miloševića koji se, dodao je, "treba osjećati kao zatvorenik u vlastitoj zemlji". Del Ponte će posjetiti Grčku, Bugarsku, Rumunjsku, Albaniju i Cipar, rekao je Blewitt u Den Haagu, javio je Radio Slobodna Evropa.

Dubrovnik

Dubrovačko neretvanski župan, Ivo Sprlje, potvrdio, kako javlja dopisnik Radija Slobodna Europa, da je jučer posjetio istočnu Hercegovinu, što je prvi odlazak jednog dužnosnika iz Hrvatske na to područje u posljednjih devet godina. Sprlje je izjavio kako je s političkim predstavnicima istočne Hercegovine, razgovarao o pitanjima imovinsko pravnih odnosa, kao i o protupožarnoj zaštiti.

BEOGRAD

Načelnik Generalštaba, Nebojša Pavković, izjavio je da su predstojeće organizacijske promjene u Vojsci Jugoslavije, imperativ koji nameće političko - sigurnosna i ekonomska situacija u SRJ. Pavković je, prema priopćenju objavljenom u

Beogradu, rekao da će kroz novu organizaciju vojske, biti ugrađeno njeno veoma bogato ratno iskustvo, stečeno, kako je naveo, tijekom odbrane u prošlogodišnjoj agresiji NATO-a, te je dodao da je taj projekat "naredio" vrhovni zapovjednik, Slobodan Milošević.

HANNOVER

Njemacki kancelar Gerhard Schroeder izjavio je u Hannoveru, da su njegova zemlja i Francuska, ujedinjene u žalosti, nakon jucerasnje nesreće nadzvučnog putnickog zrakoplova 'Concorde', kompanije

Air France, u kojoj je, nedaleko Pariza, poginulo 113 osoba, uglavnom njemackih turista. Schroeder je na komemoraciji za poginule, rekao da je Njemacka potresena i da je ostala bez riječi.

BERLIN

Šef njemačke diplomacije Joschka Fischer ocijenio je danas "neprihvatljivim" ustavne promjene u SR Jugoslaviji. Režim Slobodana Miloševića "tjera Jugoslaviju prema ponoru", rekao je Fischer nakon sastanka s crnogorskim predsjednikom M i l o m Đukanovićem koji boravi u posjetu Berlinu. Pozdravljajući napore Crne Gore p r e m a demokraciji, Fischer je rekao da crnogorski predsjednik ima političku i gospodarsku p o t p o r u Njemačke.

BOSANSKO-AMERICKA TELEVIZIJA! TRI PUTA SEDMICNO U NEW YORK-U A USKORO I NA SATELITU!!!

WWW.INFORMATOR-ONLINE.COM/BATV

NARUCITE NASE EMISIJE NA KASETI
PO CIJENI OD \$25 ZA CETIRI EMISIJE
BATV, P.O. BOX 6278, LIC, NY 11106
TEL: 718 956-8423

SARAJEVO

Senad Hadžifejzović zvanično smijenjen

Senad Hadžifejzović u ponedjeljak je zvanično smijenjen sa funkcije glavnog i odgovornog urednika Televizije BiH (TVBiH) i urednika TV Dnevnika i raspoređen u Dokumentarno-obrazovni program TVBiH. U pisanoj izjavi dostavljenoj Agenciji ONASA, Hadžifejzović demantuje da je sam zahtijevao da bude razriješen dužnosti, kako je navedeno u Rješenju o razrješenju dužnosti, koje je potpisao predsjedavajući Prijelazne uprave RTV BiH Vladimir Bilić, a koje mu je danas dostavila Prijelazna uprava. "Podsjećam i Bilića i Balvanovića (Fahrudin, zamjenik predsjedavajućeg Prijelazne uprave) i javnost da nikada nikome nisam podnio vlastiti zahtjev za smjenjivanje niti otkaz, niti sam čuo da je to ikada neko uradio", poručuje Hadžifejzović i dodaje da je njegovo "novinarsko ime jače od funkcije" koju je obavljao. "Neću im dozvoliti da pažnju javnosti podmetanjima skrenu sa problema na kojeg sam ukazao,

na promlele koje oni izmišljaju. I dalje odgovorno tvrdim da oni uređivanjem Dnevnika tvrdoglavo dokazuju da je u ovoj kući izvršen medijski puč u režiji Ureda federalnog premijera". Hadžifejzović podsjeća da je RTV BiH tokom godinu i po dana, u vrijeme kada je bio glavni i odgovorni urednik "u pet istraživanja javnosti pet puta proglašena najboljom i najgledanijom televizijom u cijeloj zemlji", te da se "borio da za domaću produkciju bude osigurano koliko-toliko novca, pa su naše emisije na najvećim TV festivalima u svijetu pobjeđivale sa budžetom od tri hiljade m a r a k a". On podsjeća i da je RTV BiH dobila pohvale Misije OSCE u BiH zbog dobrog izbornog programa povodom općinskih izbora u BiH, održanih u aprilu ove godine. "Prijelazna uprava, odnosno Vladimir Bilić se ponosi što je spriječen uticaj glavnog i odgovornog urednika na informativni program. On se ponosi što je spriječio odgovornu osobu da se miješa u svoj posao. Nonsens za historiju novinarstva", poručuje Hadžifejzović. Bilić je u petak usmeno obavijestio Kolegij Informativno-političkog programa TV BiH da je prihvaćena ostavka Senada Hadžifejzovića, nakon čega je Hadžifejzović uputio pismo Kolegiju optužujući ga za niz navodno nekorektnih poteza, uključujući i provođenje medijskog puca u saradnji sa Uredom za informiranje Vlade Federacije BiH. Ove tvrdnje opovrgnuli su i Ured Vlade i članovi Kolegija.

NEMIRI U JANJI

U nemirima u Janji, koji su počeli u ponedjeljak zbog zakazanih deložacija tri srpske porodice iz bošnjačkih kuća, u noći kasno lakše je povrijeđeno troje djece srpske nacionalnosti. Kako je javio dopisnik Agencije ONASA, djeca su povrijeđena u eksploziji još neutvrđenog uzroka, a pomoć im je ukazana u bijeljinskoj bolnici. Tokom noći u Janji je kamenovano više kuća u kojima žive bošnjački povratnici, a polupano je i više njihovih automobila. Kuća porodice Mujkanović zapaljena je "molotovljevim koktelom", ali je požar saniran. Nakon dvije jake eksplozije, koje su se dogodile iza 22.00 sata i u kojima su povrijeđena djeca, u Janju su, kao pojačanje lokalnoj policiji, stigle partole ruske brigade iz sastava Sfora, a naselje su nadlijetali Sforovi helikopteri. Komandir policije u Janji Petar Kojić potvrdio je da su tokom noći u ovom naselju bacane bombe i da su kamenovane bošnjačke kuće. Prema njegovim riječima, jutros je situacija mirna.

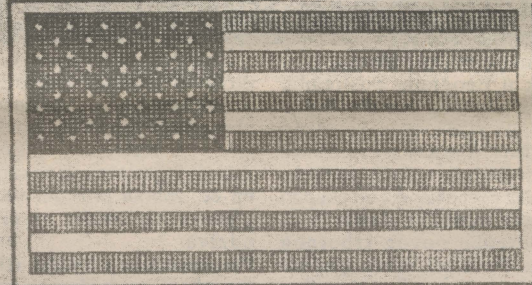
Nemiri u Janji počeli su juče, kada su tri srpske porodice trebale biti deložirane iz bošnjačkih kuća. Deložacije su spriječene okupljanjem građana srpske nacionalnosti i blokadom magistralnog puta Bijeljina - Zvornik, koji prolazi kroz centar Janje. Gradonačelnik Bijeljine Dragomir Ljubojević pokušao je smiriti situaciju, obraćajući se okupljenim građanima, ali put je put je deblokiran tek nakon sedam sati, intervencijom lokalne policije. U Janji je prije rata u BiH živjelo oko 11.000 stanovnika, pretežno Bošnjaka, a tokom rata svi stanovnici su izbjegli ili su prognani, a u njihove kuće uselilo se oko 10.000 srpskih izbjeglica sa područja Federacije BiH. Povratak u Janju odvija se sporo, jer se sadašnji stanovnici ne žele vratiti u Federaciju BiH, a ekstremisti među njima pokušavaju zastrašivanjem, bacanjem bombi i paljenjem kuća spriječiti povratak Bošnjaka u Janju. Do sada je bilo desetak takvih incidenata, ali lokalna policija još nije otkrila nijednog počinioca. U Janju se do sada vratilo samo 700 predratnih stanovnika.

Usvojen prijedlog Zakona o načinu popune upražnjenog mjesta člana Predsjedništva

Predsjedništvo BiH prihvatilo je u utorak Prijedlog zakona o načinu popune upražnjenog mjesta člana Predsjedništva BiH, te ga uputilo Parlamentu BiH na razmatranje po hitnom postupku, izjavio je Željko Samardžija, savjetnik člana Predsjedništva BiH Živka Radišića. Prema njegovim riječima, na 81. redovnoj sjednici u Sarajevu, predsjedavajući Alija Izetbegović formalno je potvrdio da će po isteku mandata predsjedavajućeg podnijeti ostavku na dužnost člana Predsjedništva BiH. On je zamolio Predsjedništvo BiH da ubrza postupak donošenja zakona o načinu popune upražnjenog mjesta člana Predsjedništva. Izetbegović je 6. juna najavio da će podnijeti ostavku u oktobru ove godine, dvije godine prije isteka mandata članova Predsjedništva BiH. Prijedlogom zakona o zamjeni upražnjenog mjesta člana Predsjedništva BiH predviđeno je da člana ovog tijela zamijeni član Zastupničkog doma Parlamenta BiH. Novog člana Predsjedništva BiH, kako je kazao Samardžija, potvrdiće Zastupnički dom

Parlamenta BiH. Pravo da predlože novog člana Predsjedništva BiH, prema ovom zakonskom prijedlogu, imali bi zastupnici državnog Parlamenta, te političke stranke i koalicije. Predsjedništvo BiH je u decembru 1998. godine u parlamentarnu proceduru uputilo nacrt zakona o popuni upražnjenog mjesta člana Predsjedništva BiH, ali ovaj nacrt nikada nije razmatran za zasjedanje državnog Parlamenta. Predsjedništvo BiH prihvatilo je Prijedlog zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora, te ga uputilo u parlamentarnu proceduru. Prihvaćene su preporuke sa sedmog sastanka Konsultativne radne grupe BiH i Evropske unije (EU) i preuzelo obaveze iz svoje nadležnosti, te pozvalo druge relevantne državne entitetske organe da realiziraju obaveze iz svog djelokruga, kako bi se pristupilo izradi Studije izvodivosti, kao preduslova za zaključivanje sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju BiH EU. Preduslove za početak izrade Studije podobnosti o stabilnosti i

pridruživanju BiH EU, odnosno smjernice EU sadržane u tzv. Mapi puta, predstavlja 18 političkih, ekonomskih i mjera iz oblasti demokratije, ljudskih prava i vladavine zakona. Ove smjernice prihvatili su Predsjedništvo BiH i oba doma Parlamenta BiH. Predsjedništvo BiH je prihvatilo Sporazum o kreditu za pilot-projekat hitnog zapošljavanja između BiH i Međunarodne asocijacije za razvoj. Za potpisnika ovog sporazuma određen je ministar trezora institucija BiH u Vijeću ministara BiH Spasoje Tuševljak. Dužnosti člana Komisije za izbjeglice i raseljene osobe su razriješeni bivši ministar civilnih poslova i komunikacija Marko Asanin, te raniji i sadašnji zamjenici ministra civilnih poslova i komunikacija Valentin Corić i Nudžem Rečica, a umjesto njih u ovu komisiju su imenovani ministar za ljudska prava i izbjeglice Martin Raguz i zamjenici ministra Fadil Haverić i Nikola Spirić. Predsjedništvo BiH osudilo je danas postupak dijela delegacije BiH, zbog samovoljnog napuštanja sjednice Stalnog vijeća OSCE u Beču.

BIVŠI IMIGRACIONI OFICIR A SADA

ADVOKAT

ROBERT LIEBERT

Attorney at Law

25-84 Steinway St.

Astoria, NY 11103

Tel. (718) 267-1277

Tel. (718) 591-3114

Fax. (718) 721-8812

JESTE LI APLICIRALI ZA AMERIČKO DRŽAVI JANSTVO?

- * IMATE LI STALNU ILI PRIVREMENU VIZU?
- * IMATE LI PROBLEMA SA DEPORTACIJOM?
- * ŽELITE LI DOBITI NOVAC ZA POVREDE NA RADU ILI NA ULICI?
- * ŽELITE LI PRODATI ILI KUPITI KUĆU?

NA SVA OVA PITANJA I MNOGA DRUGA IMAMO PRAVE ODGOVORE

SAMO NAS NAYOVITE A MI ĆEMO TO RJEŠITI ZA VAS

PGKSC "BEHAR"

ORGANIZUJE

TRADICIONALNI PIKNIK BOŠNJAKA

KADA?
U Nedelju
6. Avgusta 2000

GDJE?
Sunken Meadow
State Park

PROGRAM:

- * Turnir u malom nogometu
- * Turnir u odbojci
- * Turnir u šahu

Za vrijeme piknika

MUZIKA - SPORT - MUZIKA

Ne propustite priliku da se ponovo vidite
sa rodbinom i prijateljima uz muziku, sport,
zabavu, roštilj, plazu...

PGKSC
"BEHAR"

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte ...
A želite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGUSINJANI

Mirsad
MIKI
Kolenović

SAMO NAZOVITE
I MI SMO TU
Tel: (718) 220-0725
Tel: (718) 561-1638
Beep: (917) 884-4468

MIKI svuda

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

mALËSIA

TOUR & TRAVEL SERVICE CO.

2472 Arthur Avenue, Bronx, NY 10458

Real Estate Mgmt. • Tour

Travel • Albakos Import/Export

PUTUJTE SA NAMA

**New
York**

- * SARAJEVO. \$600 + Tax + Week.
- * SKOPJE \$600
- * TIRANA \$600
- * ZAGREB \$560
- * DUBROVNIK \$625
- * PODGORICA \$725

NAZOVITE

**Tel. (718)
220-5000**

DETROIT ILI CHICAGO ZA PODGORICU \$900 + Tax + Weekend

Cijene za period od 15. Juna do 6. Sept. 2000

**New
York**

- * SARAJEVO. \$800 + Tax + Week
- * SKOPJE \$800
- * TIRANA \$800
- * ZAGREB \$700
- * DUBROVNIK \$785
- * PODGORICA \$850

NAZOVITE

**Tel. (718)
220-5000**

DETROIT ILI CHICAGO ZA PODGORICU \$1.000 + Tax + Weekend

Intervju: Željko Perović predstavnik Vlade Crne Gore u New York-u

Razgovarao: Šukrija DŽIDŽOVIĆ

Zeljko Perović rođen je 1955. godine u Herceg Novom gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Pravni fakultet je završio u Beogradu. Po završetku fakulteta prvi posao mu je bio u diplomatiji tadašnje Jugoslavije i kako i sam reče – Ja sam diplomata od karijere, jer sam još 81. godini radio u Republičkom komitetu za odnose sa inostranstvom tj. u tadašnjem Republičkom ministarstvu spoljnih poslova. Sa te dužnosti, na prijedlog Vlade Crne Gore, otišao u Saveznu diplomaciju tj. u Političku upravu za susjedne zemlje. Vrijeme od 1986. do

SabaH: Gdje ste se zatekli u vrijeme srpske agresije na Bosnu i Hercegovinu?

Ž.Perović: Pošto sam se iz New York-a vratio početkom loših zbivanja u zemlju, a od prvih dana bio svrstan protiv nacionalističke politike beogradskog režima, koštalo me je to određenih konsekvenci koje sam pretprio. Od tada sam potpuno jasno podržavao politiku Liberarnog saveza Crne Gore, mada do danas nisam bio član ni jedne političke partije osim naravno, tadašnjeg SK Jugoslavije. Podržao sam politiku tadašnje Social-demokratske partije Crne Gore koja se sastojala iz dva dijela. Pomogao sam i jednim i drugim.

SabaH: U kom smislu ste im pomogli?

“MI SMATRAMO DA NAS SAVEZNA SRPSKA DIPLOMATIJA NE MOŽE VIŠE ZASTUPATI”

ŽELJKO PEROVIĆ

Ž.Perović: U kontaktima sa stranim ambasadama, u kojekakvim političkim odborima i tako dalje, ne želeći da budem ičiji član. Jedino što me je u to vrijeme interesovalo i čime sam se bavio je bio list “Monitor”, jer sam uz profesora Perovića jedan od osnivača tog glasila.

SabaH: U kakvoj ste rodbinskoj vezi sa profesorom Perovićem?

Ž.Perović: Nikakvoj. On je iz Morače a ja sam porijeklom sa Cetinja. Spojila nas je Crna Gora i građanska orijentacija Crne Gore. Ta veza među nama je ostala do danas, kada sam visoki Vladin

činovnik tj. šef Misije Crne Gore u New York-u.

SabaH: Crna Gora nije samostalna država pa da ima svoju Misiju u New Yorku?

Ž.Perović: Misija u New York-u je prije svega zamišljena zbog odnosa sa Ujedinjenim Nacijama. Mi smo svjesni da Crna Gora nije samostalna država i ne može biti u Ujedinjenim Nacijama ALI, može biti u onolikoj mjeri koliko je i Jugoslovensko predstavništvo. Mi tražimo samo to da imamo isti tretman jer, Rezolucijama Generalne skupštine 41/7 iz 1992.

godine i Rezolucijom Savjeta Bezbjednosti 777, je rečeno da se SFRJ raspala dok SRJ treba podnijeti zahtjev za prijem, što ona nikada nije ni učinila. Znači, dok se to ne desi, mi smo na istom pa zato i tražimo materijale za UN. Da obaljavamo bilateralne odnose sa ostalim stranim predstavnicima i da pričamo o demokratiji Crne Gore. Da pričamo o nečemu što je drugacije od onog što pričaju predstavnici beogradskog režima. Mi smatramo da nas Savezna srpska diplomatija ne može više zastupati.

SabaH: Koliko nam je poznato, Vi ste bili i osnivač Crnogorskog

građanskog foruma.

Ž.Perović: Da. To nije bila partija koja se bori za vlast nego forum koji je formiran sa ciljem da forsira pozitivne procese u Crnoj Gori. Jedno vrijeme sam bio šef tog Građanskog foruma za Beograd. Bila je to mala grupa, ali smo ipak bili snažni pogotovo kad se dešavao ratni pohod na Dubrovnik. Tada sam bio organizator i potpisnik apela u Saveznoj diplomatiji protiv rata u Dubrovniku. Pozvao sam crnogorske građane da bace puške i napuste JNA. Tada je to bilo značajno i opasno reći. Nas je tada bilo samo 12, raznih vijera i nacija koji smo to potpisali i automatski dobili otkaze sa posla. U toj grupi su bili i Makedonci, Srbin (samo jedan) i Muslimani, a i nas nekoliko Crnogoraca.

SabaH: Šta je u to vrijeme značilo dobiti otkaz?

Ž.Perović: Pošto su moje djelovanje oni označili kao “procrnogorska i prodemokratska orijentacija”, bio sam i dalje na platnom spisku SSIP-a (Savezni sekretarijat inostranih poslova) ali sam dobijao trećinu plate iako nisam dolazio na posao. To je trajalo sve do prije dvije godine kada su me pozvali da radim za diplomatiju Crne Gore. Još tada sam govorio da Crna Gora treba da bude suverena ističući da bi Hag spasio mnoge od proljevanja krvi. Bio sam duboko svjestan da je budućnost Crne Gore u integracijama. To se i potvrdilo prije 3-4 godine od kada su u Crnoj Gori stvari krenule na bolje. Zbog toga sam i ja bio dobro viđen u Vladinim krugovima Crne Gore pogotovo kod tadašnjeg predsjednika Republike. Pozvan sam i ponuđeno mi je da radim. Prije godinu ipo sam predložen za ambasadora na Kubi ili Čileu. Međutim, pošto je svaka saradnja Crne Gore sa SSIP-om Jugoslavije prekinuta, sve je propalo. Tako sam došao u Podgoricu sa zvanjem savjetnika ministra spoljnih poslova, ali već se pripreman za dužnost na kojoj sam sada u New York-u.

SabaH: Kako je i kada prestala komunikacija Crne Gore sa SR Jugoslavijom?

Ž.Perović: Nakon predsjedničkih i parlamentarnih izbora koje zvanična vlast u Beogradu nije priznala, prestaje i zvanična komunikacija sa Saveznom vlašću. Zato crnogorska Vlada donosi odluku o osnivanju svojih

predstavništva u inostranstvu.

SabaH: Koja je orijentacija crnogorskih predstavništva u inostranstvu?

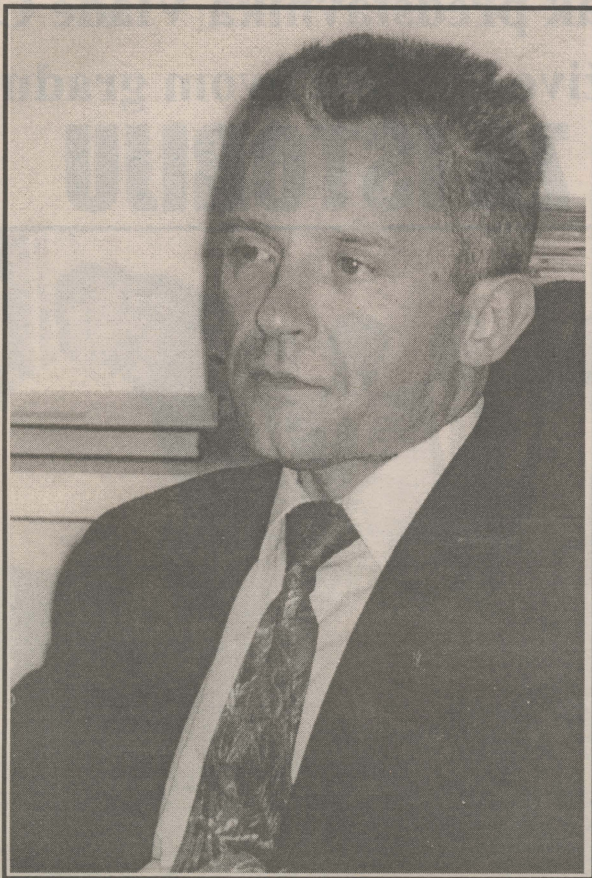
Ž.Perović: Prije svega, tjesna veza sa visoko razvijenim zemljama zapada. Odmah iza toga je tjesna veza sa zemljama iz prostora bivše Jugoslavije i tradicionalno razvijanje odnosa sa Rusijom. Shodno tome su se otvarala i crnogorska predstavništva u Washington-u, Briselu, Parizu, Londonu, New York-u, Ljubljani i Sarajevu. Do kraja godine u planu je otvaranje predstavništva u Berlinu, Zagrebu, Skoplju i Moskvi.

SabaH: Obzirom na činjenicu da u New York-u živi i radi oko 20.000 Bošnjaka porijeklom iz Crne Gore, šta očekujete od tih ljudi a šta Vi možete učiniti za njih?

Ž.Perović: Kada sam počeo da nabijam svoje zadatke tj. zadatke šefa Misije Crne Gore u New York-u, pomenuo sam kao prvi rad sa UN-om. Sljedeći po važnosti moj zadatak je rad sa dijasporom. Prema nekim našim saznanjima u New York-u, New Jersey-u i Connecticut-u mi imamo oko 60.000 državljana Crne Gore. Većina od njih su Muslimani. Ima i Albanaca katoličke vjeroispovjesti, ali zajedničko im je to što su građani Crne Gore. Te godine često sam sarađivao sa Muslimanima a i sa ostalim, i ostao u najprijateljskim odnosima. Ni rat koji se desio nije poljuljao te odnose. Očekujemo do kraja godine da dobijemo neki solidan poslovni prostor gdje bi ljudi mogli da dođu da se obrate, da porazgovaraju, da uzmu brošure, pročitaju novine itd... Mi u Americi imamo oko 15 organizovanih klubova i njihova karakteristika je da svi podržavaju zvaničnu politiku Crne Gore tj. politiku koja podržava građansku Crnu Goru u kojoj i Muslimani i Albanci i katolici i praoslavci imaju svoje mjesto. Recimo, Predsjednik Crnogorskog udruženja u Čikagu je Musliman, Fadil Redžović rodom iz Gusinja. U crnogorskom udruženju u New York-u imamo Albance katoličke vjeroispovjesti i Muslimane iz Bara i Ostroša koji su članovi tog kluba. Ja očekujem veliku pomoć od njih a svakako će je i oni dobiti od mene.

SabaH: Ovog ljeta vojno-politička situacija u Crnoj Gori nije sjajna. Misli te li da se Crna Gora treba i može odvojiti od Srbije?

Ž.Perović: U dijelu medija sa mnogo senzacionalistički pristupa svakom potezu koji Crna Gora povuče. Odmah slijedi slijedeće pitanje, da li će se Crna Gora

ŽELJKO PEROVIĆ

odvojiti od Srbije. Od čega Crna Gora da se odvoji? Crna Gora je stara država koja je u toku svoga postojanja imala tri svoje kraljevine, koja je u komunističkoj Jugoslaviji imala svoju ravnopravnu poziciju i ona je u jednom momentu poslije raspada Jugoslavije pokušala da zadrži zajednicu sa Srbijom. Tako je i napravljena ova SRJ koja je od prvog dana felerična i koja od prvog dana nije funkcionisala zbog bahatosti beogradskog režima. Na kraju krajeva, kao što se raspala ona Jugoslavija – sa jednim glasom, jednim čovjekom, jednom Vladom – krug se završava sa ovom, kako je ja zovem "šestominutnom promjenom Ustava" u Srbiji gdje je uvijek na sceni jedan čovjek, jedan glas, jedna Vlada. Po njima znači, Crna Gora nikad ne može imati ni predsjednika ni predsjednika Vlade. Sadašnji crnogorski čelnici i crnogorska Vlada su svijesni procesa u Evropi a još svijesniji smo da je budućnost Evrope u integracijama. Sa ovakvom Srbijom se o tome ne može razgovarati. Obzirom na novonastalu situaciju u Crnoj Gori smo bili prinuđeni da, obzirom na nefunkcionisanje Savezne države sami preuzmemo, jednu po jednu funkciju. Jedini integrirani element koji veže Crnu Goru i Srbiju je ta vojska Jugoslavije koja se nažalost potpuno svrstala uz režim u Beogradu i nama predstavlja veliki problem. Kako će se sve to završiti, teško je predviđati. Crnogorski predstavnici iz dana u dan pokušavaju da pronađu nekakav zajednički jezik sa bar nekim u Beogradu. Mi se i dalje

nadamo da će se tamo roditi nekakav demokratski pokret, za koji za sada ne postoje ni naznake da bi se eventualno pokušala neka zajednica.

SabaH: Koliko dugo ovakva situacija može potrajati?

Ž.Perović: Ne dugo, jer je narod i u Srbiji i u Crnoj Gori isclpljen u svim elementima. ekonomski je potpuno osiromašen. U Crnoj Gori su potpuno obrnuti procesi. Crna Gora, za razliku od Srbije, želi sa svijetom dobrosusjedske odnose. Ja kao predstavnik Crne Gore svakodnevno imam veoma tjesnu saradnju sa predstavnicima bivših jugoslovenskih republika a posebno sa ambasadorom BiH pri UN-u Muhamedom Šaćirbey-om kao i sa hrvatskim ambasadorom Ivanom Šimunovićem pa i slovenačkom Misijom. U svim razgovorima je prisutan pozitivan prilaz gdje svi žele da sarađuju sa nama.

SabaH: Bez obzira na sve, stanje u Crnoj Gori je prilično teško!?

Ž.Perović: Stanje je mnogo gore nego teško. Odnosi Crna Gora – Srbija nikada gori nisu bili u dugoj istoriji postojanja. Nama je mnogo otvorenija granica prema Albaniji, Hrvatskoj i Bosni nego prema Srbiji. Srbi su u Prijepolju zatvorili granicu i presjekli potpuno robno-novčanu komunikaciju sa nama. Crna Gora je prije godinu dana poslala Vladi Srbije Platformu za redefinisanje odnosa sa željom da se sačuva neki vid zajednice. Međutim, do sada od njih nije

došao nikakav odgovor, a od Šešeljevih krugova je došlo da treba krenuti sa vojskom i savnati nas sa zemljom.

SabaH: Po našim saznanjima, početkom avgusta je na Cetinju planirano održavanje Kongresa crnogorske dijaspor. Šta nam o tome možete reći?

Ž.Perović: Prošle godine je u New York-u održan Prvi svjetski kongres crnogorskih iseljenika. Tu su ljudi postavili prilično oštre zahtjeve, jer oni idu korak naprijed od događaja u Republici. Oni traže crnogorsku državu, crnogorski jezik i crnogorsku crkvu. Ovog puta to će se desiti i na Cetinju, staroj crnogorskoj prijestonici. Kad kažem Cetinje, Cetinje je najbolji katalizator aktuelnih dešavanja u Crnoj Gori. U toku rata se na Cetinju pjevalo: "Sa Lovćena vila kliče, oprosti nam Dubrovniče", a isto tako sa Cetinja su išli i neki rezervisti koji su pjevali: "Sa Cetinja vila kliče, zdravo srpski Dubrovniče". Znači, Cetinje je to što je osvijetlilo obraz. Sada se taj Kongres dešava na Cetinju pod pokroviteljstvom predsjednika Republike. Prijavljeno je preko 60 govornika iz cijelog svijeta. Mislim da će dijaspora ovoga puta još više

tražiti.

SabaH: Pošto su Bošnjaci već dio crnogorske dijaspor, a jedan od njihovih zahtijeva je svakako priznanje Bošnjaka kao ravnopravnog naroda Crne Gore, šta o tome možete reći?

Ž.Perović: Ja u Crnoj Gori ne znam za te zahtjeve. Znam da neki sebe zovu Bošnjacima a neki crnogorskim Muslimanima. Nama je važno da su oni građani Crne Gore. Važno je da oni poštuju crnogorsku državu i crnogorski Ustav. Kako će se ko zvati, to je najmanje važno. Važno je reći da je Crna Gora uz sve teškoće i sva posrtanja 90-tih godina ipak uspjela da sačuva svoj građanski imidž koji vuče još iz kraljevine Petrovića kada su zajedno živjeli muslimani, katolici i praoslavci. Uglavnom je taj suživot išao u pozitivnom smjeru. To se najbolje pokazalo za vrijeme NATO intervencije, kada je crnogorska Vlada na čelu sa Milom Đukanovićem primila preko 80.000 kosovskih Albanaca a odmah iza toga preko 30.000 hercegovačkih Srba, što je bilo ogromno opterećenje za inače osiromašenu Crnu Goru. To je i razlog što smo stekli veliki međunarodni ugled koji nam sada i te kako treba.

Predsjednik Crne Gore u intervjuu Televiziji Bosne i Hercegovine

SPREMNI SMO DA SE IZVINEMO ALI TO NIJE DOVOLJNO

Predsjednik Crne Gore Milo Đukanović izrazio je spremnost da se poslije Hrvatske, izvini i Bosni i Hercegovini za ulogu crnogorskih rezervista u ratu u BiH prenosi FoNet.

Vjerujem da će to riješiti problem, niti zadovoljiti ljude u BiH, niti na bilo kom drugom prostoru, a ne vjerujem ni da će to do kraja doprinijeti uspostavljanju jednog pravednog suda istorije o tome šta nam se dogodilo - izjavio je Đukanović Televiziji BiH.

- Crna Gora je dakle, spremna na te gestove prije svega u interesu budućnosti, ali smatram da to nije dovoljno - ocijenio je Đukanović.

On je izjavio da neće biti nikakvih kompromisa sa predsjednikom SRJ Slobodanom Miloševićem koji bi bili na štetu interesa Podgorice.

- Bez obzira kako se bude ponašala međunarodna zajednica, nećemo dozvoliti nikakvu kapitulaciju, niti ćemo napraviti trule kompromise sa Miloševićem koji bi bili na štetu vitalnih državnih i nacionalnih interesa Crne Gore - izjavio je Đukanović Televiziji Bosne i Hercegovine.

U New Yorku održan sastanak predstavnika Vlade Crne Gore sa Bošnjacima Crne Gore koji žive i rade u ovom gradu

ODLUKE ZA ISTORIJU

Na inicijativu gospodina Željka Perovića predstavnika Crne Gore u New Yorku, u utorak je održan sastanak sa Bošnjacima Crne Gore - predstavnicima svih udruženja, klubova i asocijacija New Yorka, New Jerseja, i Connecticuta. Ovom istorijskom skupu prisustvovali su ambasador BiH pri UN gospodin Muhamed Šaćirbey kao i generalni konzul BiH u New York-u gospodin Asim Čemalović. Činjenica da u ove tri države već nekoliko decenija živi i radi preko 40 hiljada Bošnjaka porijeklom iz Crne Gore organizovanih u nekoliko udruženja i zajednica najbolje govori zašto je predstavnik Vlade Crne Gore inicirao ovaj sastanak i u svom uvodnom izlaganju posebno podvukao da se njegova misija prije svega zasniva na neposrednom kontaktu sa Ujedinjenim Narodima a odmah potom direktnim kontaktom sa crnogorskom dijasporom.

Osvrnuvši se ukratko na protekli period a kao učesnik rata u BiH Džemo Hot je između ostalog rekao:

"Treba iscrpiti sva moguća pravna i diplomatska sredstva koja nam stoje na raspolaganju da ne dođe do krvoprolića, jer ste Vi sada u istoj situaciji u kojoj je predsjednik Izetbegović bio u martu 1992. godine. Treba pružiti šansu miru i učiniti sve jer, mi koji smo bili u BiH u vrijeme agresije najbolje znamo da kada ratna lavina krene teško se zaustavlja.

U ovoj situaciji Svjetski kongres dijaspore na Cetinju treba da donese nekoliko mudrih odluka, jer će tu ljudi iz dijaspore najbolje i najotvorenije reći šta ih muči.

Mi Bošnjaci iz Crne Gore ćemo sigurno podržati sve procese koji vode demokratiji u Crnoj Gori učinit ćemo sve da ne dođe do rata a ako do toga ipak dođe onda smo mi spremni, da svako na svoj način organizovano pomognemo odbranu Crne Gore od agresije koja bi eventualno nastupila od zločinca Miloševića, jer fiktivni vlast u Crnoj Gori ne smatra tu vlast demokratskom".

Odličan poznavaoac političkih prilika u Crnoj Gori Ruždija Jarović uputio je riječi kritike crnogorskoj Vladi koja do sada nije imala nekog posebnog razumijevanja za bošnjačke probleme rekavši:

"Crna Gora je svijetu pokazala neku demokratiju, ali je moje lično mišljenje da ona nije njenim građanima pokazala demokratiju. Nije nama Bošnjacima pogotovo. Mi nemamo namjeru ni Crnogorcima, ni Srbima ni nikome određivati kako će se nacionalno izjašnjavati, ali crnogorska Vlada je mudro formirala Muslimansku maticu na čelu sa Avdulom Kurpejovićem koju ja lično ne

ZAJEDNIČKI SNIMAK

Bošnjaka u Crnoj Gori prije i u eventualnom novom demokratskom procesu?"

Na pomen "Žabljačkog ustava" vidno uzrujan Esad Krcić komentarisao je problem Bošnjaka iz Crne Gore:

"Mi Bošnjaci od takozvanog 'Žabljačkog Ustava' koji je nastao krajem marta 1992. godine ne postojimo ni u Srbiji ni u Crnoj Gori ne postojimo niti kao muslimani niti kao crnogorski muslimani niti kao Crnogorci islamske vjeroispovijesti. Mi apsolutno ne postojimo u Crnoj Gori. Osvrnimo se i na Liberalni savez Crne Gore koji su Bošnjaci izuzetno cijenili. Na mitinzima u Podgorici i Cetinju za podršku Liberarnom Savezu je bilo oko 60 do 70 procenata Bošnjaka. Međutim, na izjavu poslanika u Skupštini Vučenića da se 'Kur'anom ne može u Evropu', niko nije reagovao ovo sve govorim da bih skrenuo pažnju da je krajnje vrijeme da se vlasti u Crnoj Gori okrenu Bošnjacima koji misle dobro Crnoj Gori, jer smo ipak na svim izborima pokazali da smo za suverenu Crnu Goru. Zato prenesite poruke nas Bošnjaka ovdje u dijaspori da mi podržavamo demokratske procese u Crnoj Gori u nadi da u tom novom uređenju dobijemo mjesto koje nam i pripada."

Ovom prilikom Esad Krcić je Željku Peroviću uručio skroman poklon bošnjačku stolnu zastavu a predstavnik P. G. KSC "Behar" Ruždija Jarović primjerak časnog Kur'ana uz opasku da se i sa njim čista obraza može u Evropu. Posebno naglašavajući pogled u

budućnost za bolje sutra Muzafer Radončić se obratio prisutnima: "Skepticizam među nama Bošnjacima iz Crne Gore je skoro genetičan. Ja sam zaista počašćen što sam ovdje i što neko iz crnogorske vlasti konačno želi da čuje našu riječ. Mi moramo naći moduse zajedničkog rada okrenuti u budućnost a ne napadati jedne druge osvrćući se u prošlost. Nama muslimanima je obaveza da spriječavamo zlo ma gdje i odakle dolazilo. Zato večeras moraju da se uspostave modusi za konkretan rad sa svim onim ljudima koji žele spriječiti zlo a za bolje sutra svih nas. Mora se pronaći način kako napraviti demokratsku državu a da se ne izazove vojska i ono što sa njom ide".

Govoreći o identitetu Bošnjaka iz Crne Gore riječi Ismeta Radončića praćene su potvrdnim klimanjem glave svih prisutnih:

"Mi Bošnjaci iz Crne Gore smo poslije rata u Bosni i Hercegovini izgubili smisao pripadnosti. Ja nisam znao gdje sam ko sam i kome pripadam. Prihvatio nas je Konzulat i gospodin Čemalović svaki put, kada smo od njega tražili on je bio s nama. On je bio mačeha koja nas je prihvatila kao majka iako nije imao nikakve pravne a ni državne obaveze prema nama. Sada nakon deset godina Vi ste se ovdje pojavili i ovo je prvi put da se ja, a i mi svi osjećamo ponovo poželjni. Sada ste ovdje kao Vladin predstavnik i mi smo kao oni koji vam možemo i želimo pomoći. Meni je drago da ću konačno moći pripadati nekoj državi. Naš identitet je vrlo važan da bi znali ko smo i šta smo,

SAOPĆENJE ZA JAVNOST

- Bošnjaci New Yorka, New Jerseja i Connecticut -a daju punu podršku demokratskim procesima u Crnoj Gori

- Inicira se pitanje pravilnog rješenja pitanja bošnjaštva u zakonom utvrđenim okvirima Crne Gore.

- Bošnjaci su izuzetno zabrinuti vojno-političkom i bezbjednosnom situacijom u Crnoj Gori zbog čestih ispada vojske Jugoslavije.

- Bošnjaci Crne Gore uvijek su bili a i sada su saglasni za građanski mir, demokratiju, bezbjednost, ljudska prava i ekonomski prosperitet u Crnoj Gori.

naravno ukoliko Vlada u Crnoj Gori to podrži."

Na kraju, izraze zadovoljstva zbog uspješno završenog sastanka, koji je protekao u jednom otvorenom i korektnom kontekstu izrazio je i generalni konzul BiH Asim Čemalović:

"Ponosan sam na vaše dostojanstvo i zrele diskusije vas Bošnjaka koji ste večeras predstavili mišljenja, vaša lična a i onih koje predstavljate. Večerašnja, obostrana, veoma otvorena razmjena mišljenja samo otvara put za zajedničko rješenje svih problema koji se pred nas postavljaju. Gospodin Perović ima čiste namjere koje je večeras otvoreno iznijeo i koje su najbolji put za dalju saradnju."

Po završenom sastanku određeni su predstavnici iz New Yorka, New Jerseja i Connecticuta koji će zastupati njihove interese na Drugom svjetskom kongresu crnogorske dijaspore 12. avgusta na Cetinju. Konačne odluke ovog skupa sažete su u četiri tačke i predložene javnosti u obliku "Saopćenja za javnost koje će biti upućene svim informativnim glasilima a prošireni oblik na adresu Vlade Crne Gore. Napravljena je i zajednička fotografija koja će vječno podsjećati na ovaj istorijski susret istovremeno pun čedera i dostojanstva, ali i susret koji će bar malo otkriniti vrata Bošnjaka iz Crne Gore na putu ka zajedničkoj, demokratskoj Crnoj Gori u kojoj će Bošnjaci imati svoje mjesto, mjesto koje su kroz vijekovnu istoriju zaslužili i koje im pripada.

Vermontska klima tjera Bošnjake NOVE SEOBE BOŠNJAKA

Dugu i hladnu vermontsku zimu, zakinuto proljeće, zamejnilo je neuobičajeno hladno i kišovito ljeto, sa niskim temperaturama i čestim vremenskim oscilacijama. Ni pravog proljeća, ni željenog ljeta.

Takve vremenske prilike teško padaju ovdašnjim Amerikancima, a posebno naseljenim Bošnjacima, jer ih uz uzdahe kompariraju sa toplim bosanskim ljetom, koje je širom Bosne mjesecima obilato rasipalo sunce i temperature (često) iznad 40 Celzijevih.

Sigurno je da u i loše vremenske prilike, barem dijelom, ako ne i opredjeljujuće, uticale na mnoge bošnjačke porodice da opet sele, samo ovaj put vlastitom voljom i u potrazi za boljim i perspektivnijim. Neki su se odlučili za Pensylvaniju, Carolinu, New York, a oni još probirljiviji za Floridu, ili čak Arizonu i Californiju. Porodica Ragiba Halilovića je samo jedna od tih, koja je ovog proljeća krenula u novu neizvjesnost.

Dodatni motiv za njihove odlike (kako je govorio i Vermončanin Ragib) su bolje zarade, jeftiniji stanovi, ali za neke i dalje povezivanje porodičnih i učvršćivanje novostvorenih prijateljskih veza.

Selidbe u ovom dijelu Amerike i nisu ništa neuobičajeno. Čak je teško sresti "nenačetu" porodicu, u kojoj barem neko nije otišao svojim putem, da sam otvara nove perspektive vlastitog života. Čest motiv za mlade Amerikance je jeftiniji put do željene diplome. Nove seobe Bošnjaka unose više optimizma i budućnosti u njihova individualna htjenja. One su i rezultat nastojanja da se što brže namiri izgubljeno, nadoknadi propušteno, ostvari željeno. Pa ipak, seobe bude sjetu i malo nam teže padaju. Želimo da niko ne mora nikuda seliti. A kad se već mora neka to bude sa blagoslovom, na putu uspjeha i napretka, kako za Ragibovu, tako i sve druge bošnjačke familije.

Z.B.

Naši na Floridi u Jacksonwill-u

NEUMORNA HARISA

Harisa Kapetanović rođena Dalipagić rođena je u Ljubuškom 1968. godine. Rano je ostala bez roditelja i ratne 1993. godine sama je spakovala kofere i uputila se u Ameriku. Iste godine obrela se u Kaliforniji gdje je provela dvije i pol godine. Svoga muža poznavala je još od ranije a brak su sklopili u Americi. Harisa zajedno sa mužem dolazi na Floridu u Jacksonville 1996. godine i jedno vrijeme radi u jednoj kompaniji. Poznavala je engleski jezik još u srednjoj školi koju je i završila, a sada se trudila da ga još više usavrši kako bi napredovala u pronalaženju adekvatnog posla za nju. Harisa je krhka i nježna i nije naučila teže fizičke poslove. Pomalo sjetna, veoma skromna odlično dgojena i vaspitana ovaj posao koji sada obavlja, posao koordinatora pri "Social Servisu" Luteran" zvanog školi engleskog jezika obavlja znalački i sa voljom kao da je završila najmanje pedagošku akademiju, a ne geodetsku školu. Taj posao počela je raditi septembra 1997. godine, baš kada sam ja izašao iz bolnice nakon što mi je po treći put amputirana desna noga. Nazvala me telefonom i pitala može li me posjetiti sa dvije Amerikanke što sam prihvatio obzirom da me u bolnici i apartmanu posjećivala uža familija i poneki poznanik. Tada sam je upoznao i nakon razgovora sa njom odmah sam shvatio da ova mlada žena iako pomalo sitna, nježna krhka i skromna ima veliko hercegovačko srce i plemenitu dušu. Tom prilikom donijela mi je nekoliko knjiga za čitanje na našem jeziku što je za mene predstavljalo ogromno bogatstvo i najdraži poklon više nego da mi je poklonila par hiljada dolara mada sam bio bez novca.

Ali, nemojte pomisliti da zbog toga pišem o njoj, ne nikako. Od toga dana je prošlo skoro tri godine Harisu sam ponekad viđao. Upitala bi me za zdravlje i kako živim? Da o njoj pišem natjerali su me naši ljudi sa kojima se Harisa svakodnevno susreće u svom poslu, a to su ljudi kojih je nužda kao i sve nas natjerala da ovdje živimo. Harisa je svakome od njih nesebično pomagala upućivala ih i upoznavala ih sa novim svijetom koji su tek upoznali. Uvijek spremna da pomogne a naročito onima kojima je pomoć neophodna koji su skoro stigli u Jacksonville. Svuda stiže da ih uputi nazove zakaže apojtment preveđe sa engleskog. Naročito se

trudi da pomogne samohranim majkama starijim i nemoćnim. Skoro kada sam joj rekao da želim pisati o njoj za novine onako skromna skoro me dobila. Rekao sam neka razmisli, ja ću sačekati pa je ipak na moje navaljivanje pristala. Na moje pitanje da li se umorila, odgovorila je: "Nisam nije teško, ali je malo vremena tako da u toku dana ne uspijem uvijek obaviti sve ono što planiram. Majka sam djeteta od tri godine i njemu bi i ja i muž trebali pokloniti više vrmeena, ali eto ne stiže se." Dječak je lijepo razvijen ima plave oči i kosu veseo je i razdragan u društvu sa majkom. Zna sve šta mu se kaže na bosanskom jeziku ali ga ne zna govoriti ili gotovo stidljivo izgovri po koju riječ. "Nema se vremena" - kaže

Harisa: "Ja i muž radimo a on ide svaki dan u dječiji vrtić gdje se isključivo govori engleski pa zbog toga slabo poznaje bosanski. Naši ljudi kad naiđu a njih donosi život, traže pomoć, neki i nakon četiri do pet godina provedenih ovdje. Šta mogu pomognem sa novim životom po njihovom dolasku ovdje. Ukažem na sve prepreke na koje mogu naići i koje život nosi." Takva je naša Harisa svaka čast majci i ocu koji su je odgojili i vaspitali. Mislim da bi svaki roditelj poželio i da bi se ponosio da ima takvu kćerku kao što je ona. Halal joj vjera i neka samo tako nastavi, a ljudi znaju cijeniti dobrotu i uvijek će joj dobrim vratiti.

Čazim MRKALJEVIĆ

SARAJEVO

Međunarodna policija u BiH u četvrtak je objavila da je uhapsila 13 Srba i jednog Bošnjaka koji su učestvovali u ovonedeljnim incidentima u mestu Janji na krajnjem sjeveroistoku BiH. Objavljeno je da je u tom mjestu sada mirno, javlja Radio Slobodna Evropa.

ANCHOR WORLD TRAVEL, INC

4829 N. Damen Av; CHICAGO, IL 60625
Tel: (773) 293-0344; Fax: (773) 293-1684

**NAJPOVOLJNIJE USLUGE I CIJENE AVIONSKIH KARATA
ZA AMERIKU I EVROPU, TURISTICKA PUTOVANJA
SIROM SVIJETA OBEZBIJEDITI CE VAM**

Sanja Omeragić i Samira Redzović

Toll Free: (877) 779-6257

PICERIJA SABAH

42-20 30. Avenue Astoria, New York
Tel. 718 545-9455

VL. M. BEKTEŠEVIĆ I E. BALIĆ

Dodite i probajte naše specijalitete domaće i italijanske kuhinje. *DOMAĆI GRAH*****

*****BUREK I DRUGE PITE*****

SPECIJALITETE SA ROŠTILJA***

JAGNJEĆE PEČENJE*SARMA*****

LOGORAŠI

Osam godina od otkrivanja logora u Bosni i Hercegovini

Piše: Safeta OBHOĐAŠ

Prije osam godina, u julu i avgustu 1992., međunarodna javnost je kroz šok fotografije, na kojima su bili ljudi zatvoreni u žice, izgledniji do aveti, i potresne reporterske izvještaje, najzad saznala o genocidu kojeg srpska soldateska činila nad Bošnjacima, o postojanju koncentracionih logora u Bosni i Hercegovini kao i logora za mučenje žena. Dakle, novinari su dobro uradili svoj posao, ali je istina prekasno stigla pred oči svijeta, nakon što su već hiljade muškaraca i žena bili izmučeni, ubijeni ili silovani. Srbi su, u tri četiri proljetna mjeseca temeljivo obavili svoj krvavi posao etničkog čišćenja, ispraznili su i porušili cijela sela i pola gradova uz Drinu, u Posavini i Bosanskoj Krajini. Naravno, ko imalo zna misliti, postavljao je uvijek jedno te isto pitanje, šta su u tim danima najžešćeg progona Bošnjaka radili posmatrači Ujedinjenih nacija ili oni drugi, poslani iz Evrope, jesu li se pravili slijepim ili su pisali lažne izvještaje kako u Bosni ratuju svi protiv svih, ili su možda njihovi izvještaji bili istiniti ali ih niko nije htio predočiti svjetskoj javnosti dok se „posao“ ne završi do kraja.

Vrijeme prolazi, osam godina je od tada, preživjeli logoraši, oni iz srpskih i kasnije iz hrvatskih logora, su se rasuli po svijetu. Mnogi od njih žele što dublje potisnuti i zaboraviti ono što im se dešavalo, dok drugi nastoje zapisivanjem olakšati svoje psihičke probleme i svojim ispovijedima i narednim generacijama ostaviti zapis o stradanju nevinih i naivnih u desetom genocidu na području zajedničke države Jugoslavije. Ti zapisi su kao opomena, kao upozorenje, kao nišani onima koji nisu preživjeli, čijih se imena sjećaju samo njihove porodice, koje možda i ne znaju gdje su i kako završili njihovi najbliži.

Ja sam u Njemačkoj srela više ljudi i žena koji su sami ili sa porodicama prošli pakao srpskih ali i hrvatskih logora. Neki od njih su i svjedoci u Haagu, jer su iz neposredne blizine vidjeli bestijalna divljanja onih što trenutno sjede na optuženičkoj klupi svjetskog tribunala. Suvad Čehić je nekada bio zatvorenik dva srpska logora, Kereterm i Trnopolje. On pripada onima koji ne žele zaboraviti, on piše o svemu što je doživio i vidio, mada je to za njega veoma težak zadatak, jer se on nikada prije nije bavio novinarstvom ili nečim što

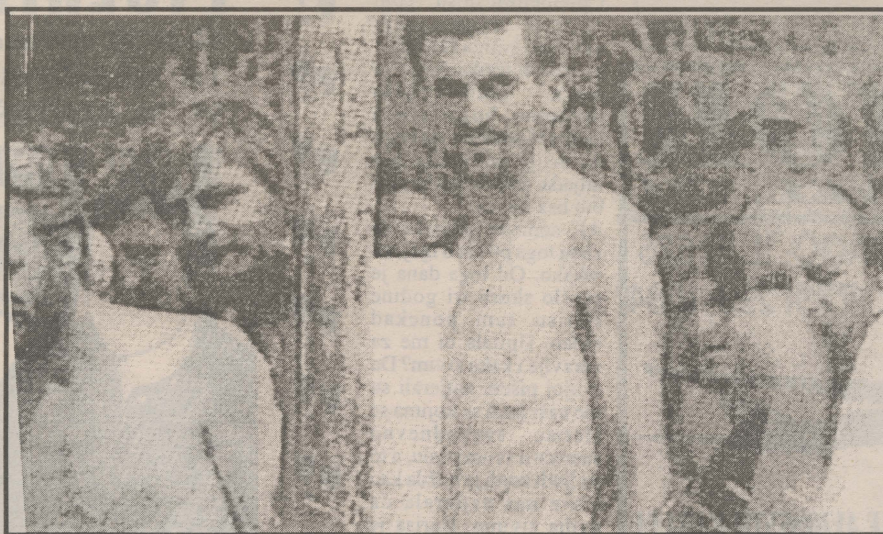

ČLANOVI UDRUŽENJA LOGORAŠA BiH U BERLINU (Prvi s desna: S. Čehić)

zahtijeva pismeno izražavanje i oblikovanje misli u rečenice. Ali on radi uporno, već je objavljena njegova knjiga svjedočanstva

postoji, napisao je ovaj kratki tekst. Inače, sva biljanska sela su u proljeće 92. godine razorena, stanovnici, njih oko tristo, pobijeni

križa, oslobođen, krenuo je sa porodicom u Berlin gdje i danas živi.

FOTOGRAFIJA KOJA JE OBIŠLA SVIJET (drugi s lijeva, sa bradom je Suvad Čehić.)

Fotoreporter koji su snimili fotografiju bili su optuženi za krivotvorenje, kao to nije bio logor, nego nekakvo sabirno mjesto, ljudi nisu bili u žici, nego ispred nje. Oni su pred sudom dokazali njenu autentičnost.

„Trnopolje“ a on sam kaže da se neće smiriti dok ne zapiše sve o Keretermu. Suvad Čehić je rođen 1958. godine u Biljanima, u opštini Ključ. O tom svom rodnom mjestu, koje više ne

i bačeni u jamu na Grmeču. On je živio i radio u Prijedoru, gdje je imao kuću, tu je uhapšen i odveden u logor, prvo Kereterm, zatim Trnopolje. Srećom, preživio je oba, i kada je, uz pomoć Crvenog

Prije razgovora prelistavam Suvadov rukopis o Keretermu. Početak zapisa, to je ista naša tužna bošnjačka priča koju sam toliko puta čula od ljudi. Svi o tome govorimo isto, kao da je sve nas

srpska vojna bolumenta, koja se, poput kopca ustremila na Bosnu, trgnula iz nekog našeg lijepog sna o mirnom porodičnom životu, novoj kući, autu, kao da nas je na silu otrgnula od vjere da se nama ne može desiti ništa loše, jer mi nismo nikome uradili, čak ni pomislili neko zlo. Za sve nas je bilo strašno napustiti san o tome da smo konačno nešto stekli, da živimo svoji na svome, nikome ne smetajući, nikoga ne zapodirujući. Mada je zaista bilo tako, to nam nije dalo nikakvu zaštitu pred onim što je dolazilo, nego se pretvorilo u našu kob, u kob ljudi nespremni da prepoznaju zlo koje im se sprema. Listajući Suvadove zapise, prisjećam se rečenica koje sam čula od drugih zemljaka. Jedna žena iz Foče, rodom iz Cordas-mahale, mahale čiji su stanovnici skoro potpuno zatvoreni, rekla mi je: „Prije nego su upali u Foču, letjeli su avionima, letjeli su iznad naših glava dok smo sijali krompire. Mi se nismo puno obazirali na njih, samo smo se ponekad pitali, hala, hala, šta li će ovo biti?!“ Druga jedna poznanica, Emina iz Bosanskog Broda, ovako je doživjela tragediju svoje porodice: „Tog dana kad su došli po nas, bila sam tako sretna, baš sam bila spakovala svo ruho, svu kućnu potrepštinu, od igle do veš-mašine, za našu kćerku koja se udala nekoliko mjeseci prije. Nikad više nisam vidjela ni supruga ni kćerku ni njenog izabranika, gdje je završilo ruho, ni to ne znam... Ni kako sam ja preživjela, ne znam.“

I u Suvadovim sjećanjima je isto, Bošnjaci su uhapšeni u Prijedoru i okolnim selima, strpani u autobuse, gušili su se u njima, na stajalištima su upadali četnici sa palicama i batinama i nemilosrdno udarali koga god su stizali, uz povike da su sami krivi za to što im se dešava, zato što su „glasali za Aliju i što su bili protiv Jugoslavije“. A jedan Suvadov sapatnik je ponavljao: „Ma, kuda nas ovo voze, valjda ćemo se vratiti do večeri, baš sam bio uključio mješalicu kad su došli, htio sam udariti deku na novoj kući, šteta, propašće mi onoliki beton u mješalici.“ I svi drugi, i bijeni i nebijeni, su pričali u kakvom su domaćinskom poslu prekinuti kad su stigli tenkovi a sa njima Pantere i Beli orlovi i komšije-rezervisti...

Svi ti ljudi, Nijaz, Ibro, Almedin, Sadik, Šefik..., nisu se ni tog dana, niti ikada više vratili svojim poslovima. Mnogi su ubijeni, umoreni gladu, još više zedu. U

(NASTAVAK NASLIJEDEČOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

svojim zapisima Suvad više govori o žedi nego o gladi, zatim o fizičkom i psihičkom mučenju do granica podnošljivosti. Nakon otkrivanja istine o logorima i protesta svjetske javnosti, međunarodne humanitarne organizacije su krenule u obilazak terena, poduzete su mjere da se spasi što više života. Ali birokratija, naročito mirnodopska, naročito ona kojoj nije ni stalo do istine, vrlo je spora, a oni koji su sakrivali tragove zločina vrlo brzi i vrlo dovrtljivi. Selili su ljude iz evidentiranog logora u drugi, sakriveni, ubijali svjedoke i one koji su se

usuđivali progovoriti, ili su uređivali neke imaginarne logore kamo su pozivali humanitarce, sa velikim poletom su im prikazivali ta mjesta za „radni odmor Bošnjaka“, kako su ih cinično nazivali. Hitlerovske metode, reklo bi se, i fašisti su nekada američkim izaslanicima koji su ispitivali istinu o stradanju Jevreja, poturali neke kulise, neka lijepo uređena pribivališta u koja su Jereji navodno rado dolazili, jer tu su imali sve što im je potrebno za život, tu su imali dobar posao, bavili se sportom, organizirali zabave i turnire. A upitani „štićenici“ su morali zabrinutim Amerikancima reći da je to zaista tako, da oni radije borave tu nego kod svojih kuća, a za gasne komore nikada nisu ni čuli da postoje. I bošnjački logoraši su saradnicima Crvenog križa često morali govoriti kako su oni sami, samo zbog zaštite, došli u logore, kako im je tu tako lijepo, toliko ugodno da se i ne žele vratiti svojim domovima.

Ni oni koji su preživjeli tu „ljepotu“ nisu se vratili kućama, međunarodna zajednica ih je, da se ne bi pridružili bosanskoj vojsci, raselila po svijetu. Priličan broj logoraša je stigao i u Berlin i tu su za mnoge od njih nastali novi odnosno izbjeglički problemi. To je život sastavljen od neizvjesnosti, dani i mjeseci se broje od jednog do drugog produženja privremene dozvole boravka. Tek je prije nekoliko sedmica u njemačkom parlamentu jednoglasno usvojena inicijativa oponumodjenika za Bosnu i Hercegovinu, Schwarza-Schilinga, da se traumatiziranim ljudima iz naše domovine, bivšim logorašima, svjedocima u Haagu, ženama iz Srebrenice, da pravo na duži ostanak u Njemačkoj, boravak koji im može dati kakav takav osjećaj sigurnosti, radne dozvole, normalno školovanje djece... Ali to je samo inicijativa,

su davno prije nas stigli u Njemačku i tu nam pripremali „dobrodošlicu“, oni su već odavno znali šta će se desiti, znali su da će Bošnjaci ili morati umrijeti na kućnom pragu ili, tražeći glavi spasa, krenuti prema Evropi ili dalje u svijet. Kad smo došli, dočekali su nas socijalni radnici Srbi, po neki Hrvat, tako je bilo sa prevodiocima i doktorima, bilo psihijatrima, bilo onim drugim. Njihov lobi je savršeno funkcionirao. Logorašima, kao i silovanim ženama je manipulirao kako je ko htio. Kad bi nekom političaru trebalo da dobije poene za neki svoj projekt ili program, ili se malo podigne i probije u prve političke redove, kad bi nekom novinaru trebalo

materijala za neki interesantanu knjigu, okupljao je nas Bošnjake prispjele iz srpskih i hrvatskih logora, vodio nas je okolo, od jednog do drugog skupa, pričao i dokazivao nešto, potkrepljujući svoje dokaze našim pričama. A ja sam se pri tome uvijek osjećao kao ona medvjeda vrsta, osuđena da izumre. Prošlo je dosta vremena dok se mi nismo ohavizali i shvatili da se to ne radi o nikakvom dobru za nas, o nekoj pomoći nama, da mi ustvari samo služimo kao sredstvo u nekim nama nerazumljivim verbalnim obračunima i finansijskim probicima. O našim postratnim ili traumatskim sindromima i ponašanju, napisane su stotine stranica iz pera mnogih novinara, analitičara i psihologa, naravno ne na našem, nego na njemačkom jeziku, vjerovatno i engleskom jeziku. Nekima od njih je sve to što se nama dešavalo, što smo im mi u razgovorima povjeravali, dobrodolazilo za potvrdu njihovih teorija o ratu, o ponašanju ljudi koji su bili u logorima ili izgubili najbliže. Bolje oglede sa ljudskom psihom nisu mogli ni poželjeti, mi smo im služili kao besplatni laboratorij i materijal. Mogu reći, mi smo opet bili zavedeni kao djeca, jer smo ovdje upali u društvo čiji je moto, iskoristi sve i svakoga za sebe, kako god možeš. Uz to je išla i naša nesigurnost sa boravkom. Mi smo bili rasuti i neudruženi i samim tim lahak plijen. Ti koji su nam trebali dati ateste, tj. potvrdu naše traumatiziranosti, uzimali su nas svakog pojedinačno. Ko se vladao onako kako su oni htjeli, ko se odvajao od svojih i izlazio u susret njihovim željama, dobijao je taj atest, koji im je kod službe za strance omogućavao produženje

boravka na duži period. Onda takvi ljudi nisu imali želju da osnivaju ili da se udružuju sa svojim, jer su im tamo, oni drugi, garantirali i omogućavali daljnji ostanak. Za tako nešto su bili spremni dati sve svoje, za dokazivanje genocida, vrlo bitne informacije. A da su kojim slučajem oni drugi doživjeli to što smo mi, sigurno bi već 93. imali udruženje od nekoliko hiljada logoraša i članova njihovih porodica, instituciju koja bi kucala na sva vrata njemačkih ustanova.

SabaH : U Berlinu je bilo i puno naših ljudi koji su prije došli na rad i već imali stalnu dozvolu boravka. Zar vam oni nisu mogli pomoći, bar kad su u pitanju prevođenje ili savjet kako se nešto može organizirati.

ČEHIĆ : Svi naši koji su ovdje prije došli, bili su samo radnici, njih nije poslao onaj nekadašnji jugoslavenski gazda da nešto organiziraju, da se trude oko kulturne promidžbe, ili da rade za tajne službe, za tako nešto su oni imali druge, najčešće srpske kadrove. Naši su došli da rade i zarade, da naprave kuće u domovini. Istina, naši su bili članovi jugoslovenskih klubova, u čijem radu su najčešće učestvovali kao statisti i to kad je u pitanju bilo kakvo pjevanje ili igranje. Njihove kuće u domovini su naravno u ratu bile uništene i naši ljudi su teško preboljevali gubitak onog što su teškim radom stvorili. Zatim, svi su imali brige za porodicu tamo, ili su često i sami bili izvarani od raznih lažnih organizatora humanitarne pomoći. Tako da im je ostajalo malo vremena i energije da se bave i nama. A vjerovatno nisu ni sami znali kako se osniva neko udruženje, neka prijeko potrebna institucija. Moje sjećanje na taj period našeg života je puno trauma kao i sjećanje na sam logor.

SabaH : Tako je bilo i u Danskoj na početku, naši ljudi su uvijek za prevodioce i dušebrižnike, kao i novinare, imali one druge, ali su se vremenom shvatili o čemu se radi, naučili jezik i rekli, čekajte, mi želimo predstavljati sami sebe!

ČEHIĆ : Ne, tako nešto, bar ovdje u Berlinu se nije desilo. Kao prvo, zbog neizvjesnosti dužine boravka kao i odsustvo programa za reintegraciju izbjeglica koje su postojali u Danskoj. Ovdje naša djeca nemaju pravo pohađati školu za neko zanimanje, ni stidirati, čini mi se da će nam cijela jedna generacija ostati neškolovana. I naši ljudi ovdje su čekali na neko Božije davanje koje će im samo od sebe popraviti i promijeniti situaciju. Kad smo, nakon dugo vremena, pokrenuli inicijativu za formiranje ovog Udruženja logoraša i traumatiziranih lica, mnogi Bošnjaci su nas dočekali pitanjem: A šta mi to udruženje daje?! Uvijek sam govorio, što

se ne pitate jeste li vi spremni dati nešto udruženju, tek kad nešto posijete, možete očekivati da će donijeti neki plod. „Meni ne treba to naše Udruženje, jer sam tamo od nekih drugih već dobio atest da mogu ostanati ovdje. Ne tiče me se šta će biti sa ostalim,“ tako su mislili mnogi, sve dok se zvanično, od strane policije, nije otkrilo da su te institucije, povezane sa srpskim, ponekad i hrvatskim lobijem, uradile puno prijava, zakonom nedozvoljenih radnji. Ali za nas je već dosta toga bilo upropašteno, i to samo zato što Bošnjaci nisu prepoznali koji je pravi put do one formule „pomoz sam sebi, da bi ti drugi pomogao.“ Zbog toga se desilo da su informacije o stradanju i žrtvama, koje smo mi trebali sakupiti, prevesti i prezentirati, već prije, parcijalno, za sitne pare, prodavane raznim mešetarima i manipulatorima koji su ih koristili samo za vlastite svrhe, onako kako se to uklapalo u njihove ciljeve.

SabaH : Da to zaista spada u našu staru boljku, vjerujem više onim drugima nego samima sebi. Ali, vi ste se, mada prekasno, opet nekako organizirali. Gdje se skupljate i koji su vaši planovi?

ČEHIĆ : Kao i svi drugi Bošnjaci u Berlinu, sastajemo se u centru naseg dzemata u Islamskom kulturnom centru i biblioteci. Počelo je od druženja, da se sastanemo, progovorimo, izmijenimo informacije. Onda smo se registrirali po njemačkim propisima, pod imenom Udruženje logoraša i ratom traumatiziranih lica iz Bosne i Hercegovine. Imamo godišnji plan rada, a sada nam je najpreče naći advokate koji bi nas mogli zastupati kod berlinskih vlasti u vezi sa produženjem vize. Svakako, potrebni su nam i neki sasvim drugi psiholozi od ovih koje smo da sada imali. Pokušavamo pronaći i njih. Mnoge naše ljude koji su zaista doživjeli ono najstrašnije, bili žrtve mučenja, gledali silovanja, mi ne možemo više ni pronaći, jer su oni već odavno u vlasti onih koji eksperimentisu sa takvim ljudima i njihovim strahom. Ali, naše udruženje nije dobilo nikakvu materijalnu potporu. Debele pare je berlinski Senat godinama davao tim drugim udruženjima da prave razne projekte za logoraše, a oni su to znali dobro iskoristiti, tako dobro da mi od toga nismo dobili ništa. Kako će se sve to dalje razvijati, zavisi od toga hoćemo li od njemačke vlade dobiti neku dužu dozvolu boravka i od toga hoće li naši ljudi pobijediti taj strah i najzad reći sebi i drugima, mi smo Bošnjaci, nikakvi fundamentalisti, mi ne želimo više da za nas prevode srpski ili hrvatski prevodioci, mi imamo dovoljno mladih ljudi koji odlično vladaju bosanskim i njemačkim jezikom. To znači, stati i braniti svoje pravo da budeš ono što jesi...

SUVAD ČEHIĆ

odluku o tome će, kao i uvijek do sada, u oktobru, donijeti ministri unutrašnjih poslova saveznih zemalja. A do oktobra, mnoge će porodice biti prisiljene napustiti Njemačku, neke će se vratiti u domovinu, gdje i onako postoji na hiljade onih koji čekaju, u kolektivnim smještajima ili šatorskim naseljima, da se vrate u svoje prijašnje domove, ili će krenuti preko okeana, za Ameriku ili Kanadu.

„ONI“ su uvijek brži

Nedavno sam u Berlinu razgovarala sa Suvadom Čehićem, predsjednikom Udruženja logoraša Berlin, osnovanog tek prije godinu i nešto više, pričali smo o sudbini i problemima bosanskih logoraša i drugih ratom traumatiziranih osoba u glavnom gradu Njemačke.

SabaH : Vaše udruženje je osnovano tek prije godinu dana, a mnogi od vas su prije sedam godina stigli u Berlin? Zašto se toliko dugo čekalo?

ČEHIĆ : Zbog svih naših boljki neorganiziranosti, kojih nas, nažalost; ni ovaj posljednji genocid nije oslobodio. Mi smo sa tim organiziranjem u instituciju, ne samo zakasnili, nego prekasili, toliko, da se to vrijeme ne da nadoknaditi. A zašto?! Malo zato što smo ovakvi kakvi smo, malo zato što su oni drugi uvijek brži i prefriganiji i svakako bezobzirniji.

SabaH : A ko su to oni drugi?!

ČEHIĆ : U ovom slučaju oni koji

BOSTON, UTICA, NEW HAMPTON, VERMONT, CONECTICUT...

OVO VAM JE JEDINSTVENA PRILIKA DA POSJETITE

**ID must
have**

BOSANSKU DISCOTEKU

**ULAZ
\$ 10.00**

**POČINJE SA RADOM 29. JULA UZ PROFESIONALNOG DJ-a
JEDNOM MJESEČNO - MUZIKA UŽIVO**

VILLA'S RESTAURANT AND SPORT BAR

**EXIT 8, HIGHWAY 90
123 MAIN ST.
WARE, MA 01082**

**ZA DIREKCIJE, PREPORUKE, ŽELJE I SVE DRUGE INFORMACIJE NAZOVITE:
RESTORAN (413) 967-0200 ili BAR (413) 967-4490**

**AKO PJEVATE ILI SVIRATE KOD NAS SVE TO MOŽETE DA SNIMATE
MUZIČARI - U NAŠEM VISOKOPROFESIONALNOM MUZIČKOM STUDIJU - SNIMITE VAŠ CD
NEMOJTE PJEVATI I SVIRATI SAMO ZA SEBE - MI SMO TU DA TO RADITE ZA CIJELI SVIJET**

omladinski radio b i h

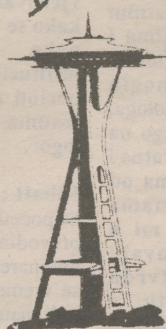
omladinski 680

DETROIT

**S
A
F**

UŽIVO!!!

**PONEDELJKOM
21:00 - 22:00**

**BOSANSKI NARODNI I ZABAVNI HITOVI
NOVOSTI IZ BOSNE I HERCEGOVINE I AMERIKE
VAŠE ŽELJE I POZDRAVI**

telefon (248) 909-1006

u studiu (248) 557-3300

SULEJMAN, ALEN I FARUK

adresa:

**POBox 7832
Bloomfield Hills
MI 48302**

Investors

**Real Estate & Property Management
4548 N. Western Ave.
Chicago, IL 60625**

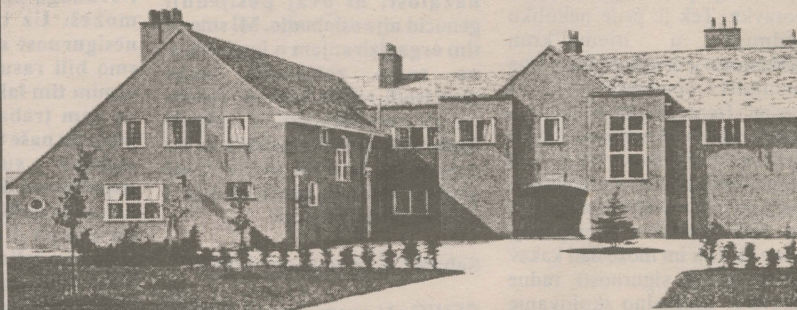
**Tel: (773) 275-3400
Voice Mail: (773) 854-2658
Cell. Phone: (773) 491-9045
Fax: (773) 275-0697**

**MELDINA KORADŽIĆ
REALTOR ASSOCIATE**

**Ako želite da kupite stan, kuću, zgradu ili
poslovni prostor uz minimalno učešće i uz
vrlo povoljne kamatne uvijete**

PRVO NAZOVITE MENE!

MULTI - MILLION DOLLAR PRODUCER

Šesta priča iz knjige SARAJEVSKI RULET 1" - Muhameda Gafića

SUDBINA OLIMPIJCA

Sarajevo je opkoljeno već dva mjeseca. Sve funkcije, neophodne za normalan život, blokirane su. Nema vode, struje, hrane, goriva. Posljednje rezerve se koriste. UNHCR dovozi hranu i lijekove. To su kapi infuzije koje nas održavaju u životu.

A grad još živi. U inad. Novine svakodnevno izlaze. Štampaju ih u zgradi "Oslobođenja", ni dvjesto metara daleko od prve linije. Novinari prikupljaju informacije po gradu, tekstove pišu kod kuće, onda pretrčavaju nekoliko snajperskih pravaca prodaju svako jutro.

Ispred Katedrale naiđoh na Ramu Kolara, za štandom.

- Sad si "pravi" novinar.

- Još kao dijete želio sam da budem "novinar". Evo ti jedno "Oslobođenje", ja častim.

- Piše li šta...

- Piše, piše, svašta piše, ali nikad ne vjeruj jednim novinama. Evo ti i jedne "Večernje". Sad si kompletno informisan.

Obrača se mušterijama.

- Izvolte, gospodice. Može u dinarima, kako da ne.

Čudi se Ramo da su i djevojke počele kupovati "Oslobođenje". Prije su kupovale "Anu", "Milu", a sad...

Na njegovom je "štandu", drvenoj klupi i kafi. Upravo je stigla iz obližnjeg restorana. Dvije kafe! I ja, kad sam sam, poručim dvije, pa ako ne naleti neki prijatelj popijem obje.

- Hajde, Jerko, preuzmi štand, da ja s mirom popijem kahvu.

Pored njega je jedan momak, o kojem mi Ramo priča:

- Evo, vidiš li njega. Molio me da te nagovorim da ga primiš u Specijalnu, i obećao mi da će, zauzvrat učiniti šta god zatražim. I ja sam mu rekao da ću vidjeti. Dobar je momak, planinar, raja... a nosio je novine do boraca na prvoj liniji. Tamo gdje ja nisam ni pomislio da idem, on je odnio i prodao mi sve novine. Na jednoj raskrsnici, kad je pošao na Sedrenik, snajper ga je prikovao. Bunt novina mi je ispaao nasred ceste, a snajper je pokrivao taj dio. Vjeruj mi, Gafa, kad mi je to Jerko pričao, kao da sam ja to doživljavao:

- Ramo dragi, pružio sam ruku, a metak zveknu u kaldrmu. Povučem se ja iza čoška i razmišljam kako da za... četnika. Taman sam se spremio da krenem, kad žena proćrča. Kud ćeš, ženska glavo, kažem ja njoj, vidiš li da mi smetaš, a ona se sakrila iza drugog čoška i pokazuje mi rukom na novine. Ma znam ja, bona, vidim ja to, hoću ja da uzmem novine ali ti mi smetaš, idi kući, šta ćeš ovdje, ne mogu da radim od tebe. Ona i dalje meni pokazuje prstom. Tek tad ja vidjeh, dragi Ramo, da je njoj spala cipela, štikla. "Stipuj nime" velim ja njoj, dobro udahnem, bacim se, zgrabim

novine jednom rukom, drugom uzmem štiklu, prevrenem se dva puta i u zaklonu sam. Nije stigao ni metka da opali. Obavio sam to kao munja.

- Eto, Gafa, takv ti je moj Jerko.

- Ja l bilo ovako? - pitam Jerku. On se pravi kao da ne sluša šta mi o njemu pričamo, ali ne može sakriti osmijeh.

- Ni blizu toga... bilo je puno gore. Znam ja da Ramo kao i svi novinari zna malo pretjerati, ali mi je ovo, uz kafu, sa zadovoljstvom ispričao. Slušao sam ga, i uživao. Zna on to ponekad bolje ispričati nego napisati.

A ja ne mogu na papir da prenesem sav onaj osjećaj, koji me obuzeo nekoliko dana kasnije dok sam mirno sjedio u bazi, a koji je došao u trenutku. Kao da me zahvatio ogromni talas poput plime. Ispunio je prostoriju, osjećao sam ga u vazduhu, prožimao me, gušio. Do fizičkog bola me pritiskao. Nije mi dao da dišem. Kao da se nebeski svod svalio na mene, na moja prsa, stisnuo me do tla i nastavio me gnječiti. Pritisak se pojačavao neravnomjerno. Sa udarcima je rastao njegov intenzitet.

U zraku sam osjećao dah smrti.

Tog trenutka, 27. maja, ni tristo metara daleko, u ulici Vase Miskina, umiralo je šesnaest ljudi. Stajli su u redu za hljeb, a četnička granata pala je pod njihove noge. Za plaću se tih dana moglo kupiti dvadeset kilograma hljeba ili pet kutija cigareta ili tri paste za zube. Ko je imao DM; nije morao čekati u redu. Za "čvrstu" valutu trgovci su robu donosili kući.

Jedne večeri, početkom juna, sjedio sam u spavaoni sa odabranim društvom. Završili smo sa pripremama za noćasnju akciju, zapalili, opušteni razgovaramo. Naizgled opušteni. Akcija je u funkciji deblokade grada. Kazali su nam da će četnici napasti, pa mi ih trebamo zadržati, i krenuti u protivnapad. A svi znamo da je inicijativa na našoj strani, da ćemo mi prvi napasti i pokušati razbiti čelične okove kojima nas drže. Svako razmišlja o sebi. Sve su prilike da će nas ubaciti na najteža mjesta, a tu je najveća šansa da se pogine.

- Održaće nam govore, ispaliti počasni plotun... i zaboraviti. Možda će neko obdanište dobiti moje ime, ako ja poginem, ili će neka škola dobiti ime Vinka Šamrlića... ne daj Bože! - govori Jandro, smije se, grli Vinka. Svi se smijemo, a grč na licu ostaje. Pošli smo rano, prije svitanja. Na glavu smo svezali plave trake kao znak raspoznavanja. Moja grupa ide na Pašino brdo. Sa komandirima sam izviđao četničke položaje, ali sam malo šta vidio. Najtvrdja je kula. Ona se može samo iznenadnim napadom osvojiti. Zadatak specijalaca je da udare na najtvrdja mjesta: bunkere, mitraljeska gnijezda, oklopna vozila. Akciju trebaju voditi Oružane snage. Očekujem našu

**SARAJEVSKI
RULET 1, 2,
i 3 i
ODISEJA
7000
MOŽETE
NARUČITI
NA**

E-mail adresu:
gaficm@bih.net.ba

vojsku na polaznim položajima, komandire sa svojim jedinicama, disciplinu. Vidim samo grupe naših boraca, loše obučene i naoružane. Predvodi ih jedan kapetan:

- U kojem si rodu bio prije rata? - pitam ga, a njegovo me ponašanje asocira na intendanta.

- Bio sam komandir u nastavnom centru u Rajlovcu.

Znači, vodio je računa o tome sa kakvim uspjehom će završiti klasa njegovih pitomaca. A trebaju nam vođnici, poručnici, oficiri pješadije. Gdje su oni?

Naprijed šaljem jedno odjeljenje. Drugim pokrivam desni bok, a sa glavinom krećem prema našim rovovima. Pored nas prolaze grupe teritorijalaca, mještana sa Sedrenika. Pokušavam uspostaviti vezu sa komandantom pravca. Ne mogu da ga nađem. Do mene dolazi Raif. On je sa svojim odjeljenjem došao blizu kule, izvidio je i optimistički me izvjestio da imamo šansi. Prema prvoj liniji naprosto kuljaju naši teritorijalci. Djevojke nose torbice prve pomoći, mladići bez oružja nosila. Požurujem Raifa da ode naprijed i ne dozvoli nikome da prođe ili otvori vatru, dok se svi ne postavimo. Ubrzo počne pucnjava. Teritorijalci su otvorili vatru na kulu a dobro je i ne vide. Zaklonjena je šumom, iz koje dolaze pucnji, zvižduci metaka, rafali. Jednosotavno, mislili su da će četnici, kad oni zapucaju, pobjeći, ostaviti položaje, oružje. Na naš napad oni su odgovorili svom snagom. Tuku nas PAM-om, minobacačima. Prikovali su nas za tlo. Šuma nas spašava od granata. Aktiviraju se na krošnjama. Po meni padaju izlomljene grane. Smola miriše. Bljesak me zaslijepi. Potom osjetih udarac u petu, pa detonaciju. Gledam nogu. Čitava je. Geler me udario, ali je izgubio snagu i samo otisak ostavio na

čizmi.

Ima ranjenih. Neke vode, okrvavljene. Teže ranjenike prenose na nosilima. Kod jednog je košulja natopljena krvlju. Geler mu je poderao trbuh. Prebacujem se prema našim rovovima. Čičak, Jaša i Paldo ispred mene su i naglavačke ulaze u dugačak rov. Trenutak prije je naš čovjek pokušao doći do jednog poginulog četnika, koji je izgleda zalutao na naše položaje, i uzeti njegovu pušku. Naš borac je ranjen u glavu i dvojica ga izvlače. Blizu sam naših rovova, ni pet metara, ali ne mogu ući u njih jer su prepuni naše vojske. Nekoliko stotina boraca se skoncentrisalo na strašno uzak prostor. Šuma je toliko gusta da se od stabala ne vidi dalje od stotinjak metara.

Iza mene dolaze novi borci. Kao da idu na uranak. Jedan skide sačmaricu sa leđa, nanišani, opali nekoliko metaka, otpuza nazad, diže se i ode. Vjerujem da je takvih, koji su poslije u ulici pričali o svojim "podvizima", bilo dosta. Trojica specijalaca iz rova dođoše do mene i predložiše da idu desno, da vide tamo šta mogu učiniti. Ostatak te, Čičkove grupe bio je niže dole, pa će i njih povesti. Složih se i sidoh do svoje rezerve. Oni su se rasporedili na desnom boku i kontrolišu čistinu prema Faletićima.

Uz šumu idu stariji ljudi i nose zavežljaje hrane. U pletenoj košari nose hljebove. Sve savršeno funkcioniraju, osim taktike napada na njihove utvrđene položaje. Sa uznemirujućim pozivima Prenja 16 i Prenja 9 vrati se i Čičkova grupa. Opalili su dvije "ose" na mitraljeska gnijezda, ali nisu mogli dalje, jer su naši sa lijeve strane otvorili vatru po njima.

Zbrka je bila potpuna. Moraćemo učiti na svojim gubicima. Najstrašnija škola!

Poslije smo još jednom otišli do naših prvih rovova, ali se ništa nije moglo učiniti. Preko centra čujemo da je neko od specijalaca na drugom kraju grada ranjen, ali ne znamo ko je i kako. Pred veče su teritorijalci ostali čuvati prve linije a mi se povukli u bazu. Tek tu smo saznali:

Poginuo je Vinko Šamrlić!!!

Vodio je interventnu jedinicu specijalaca na Hrasno Brdo. U pokušaju da probiju blokadu grada, očistili su znatan dio Zagorske, i približili se raskršću sa Milinkladskom ulicom. Borba je bila žestoka. Četnici su imali, prije rata napravljene, bunkere i uz najsavremenije naoružanje pružali snažan otpor. Kuće su zauzimate borbom prsa u prsa. Bombe su razmjenjivane. Pucalo se iz neposredne blizine. Vinko je pogođen metkom malog kalibra: krak mišicu lijeve ruke i direktno u srce.

Poginuo je Zmaj od Bosne.

A za nekoliko dana trebalo je da kao vrhunski sportista, majstor džudoa ponese zastavu naše

države na Olimpijskim igrama u Barceloni.

To je bio naš prvi poginuli, predratni specijalac. Sahrnili smo ga sa najvišim državnim počastima. U toku sahrane granatirali su nas i gađali snajperima.

Jedan bivši specijalac, sa one strane, pozivao je telefonom i pričao kako su neke njegove, dojučerašnje kolege, a sada ljuti neprijatelji, kad su čuli za njegovu smrt... plakali.

To je bio šok za sve nas. Ako se to moglo desiti Zmaju, onda niko ne može biti pošteđen. Znali smo to, ali nismo imali kud. Silna negativna energija nadvila se nad naš grad, nad našu zemlju. Mogli smo je pobijediti samo snagom svoje volje, svojom pameću, svojom krvlju. Hiljade mladića bilo je spremno poginuti za Sarajevo. Poginuti a ne izgubiti obraz.

A tenkovi su jurišali.

Bez artiljerije i protuoklopnih raketa nismo im se mogli suprotstaviti. A morali smo. Naši borci morali su prići u neposrednu blizinu tih čudovišta i dobiti šansu, bar "fifti-fifti", da ih gađaju. A tada je šansa da ih pogode ništa veća. Kad ih pogode, pitanje je da li će se aktivirati naš projektil. I ako se aktivira, da li će tu eksploziju amortizovati dodatna zaštita na tenku.

Ako je pravda Marsa, Boga rata, na strani našeg borca, pa uništi tenk, mogućnost izvlačenja iz te opasne zone, u kojoj se elektronskim putem za nekoliko sekundi pronalazi mjesto ispaljenja, dakle, mogućnost bezbjednog sklanjanja postaje očajno mala.

Šanse lovaca na tenkove bile su male, ali je njihovo srce i njihova pamet bila velika.

To su momci koji imaju m....

Braja, Latif, Paldo, Tabak, Muris, Yutel...

Tenkovima su nadirali iz Nedžarića. Naša POG-a je ušla u tu zonu. Braja je nosio "osu". Njihova je artiljerija razvaljivala kuću po kuću. Na spratu Studentskog doma postavili su se naši momci i čekali tenk. "Beba", projektil "ose", ležao je u cijevi. Tenk se pojavio iza jedne zgrade. Cijev njegovog topa kretala se prema prostoriji u kojoj su se naši momci nalazili. Braja je gledao usta njegove cijevi kroz optiku. Cijev je bila tolika da je u nju mogao čitav univerzum stati.

I okinuli su u isto vrijeme. I tenk i naš lovac. Tenk se zapalio a Braja je ostao zatrpan u ruševini. Specijalci su ga izvukli, prenijeli u bolnicu i čekali hirurga da se pojavi iz operacione sale.

Preživio je i ozdravio.

Za to vrijeme u Aerodromskom

Naselju odigrava se drama.

(nastavak u slijedećem broju)

ŽENA U OGLEDALU PROTEKLOG STOLJEĆA

Ideal ženske ljepote mijenjao se tokom vremena ovisno o podneblju, kulturi, modi, pa i historijskim događajima. U jednom se razdoblju glorificirala zrela ženstvenost i bujne obline, a u drugom tinejdžerska mršavost i gotovo aseksualna figura...

Površinski posmatrači mogli bi zaključiti da je žensko tijelo postajalo sve tanje što se više otkrivalo, ali ozbiljna analiza, koja uključuje društvene uslove, psihosocijalnu klimu i pitanje morala pojedinog razdoblja, otkrit će da to nije tako. Naprimjer, poslije Francuske revolucije, zajedno sa plemstvom nestale su gomile odjeće koje su pokrivalo tijelo. Dame, to jest građanke, nosile su lepršave haljine koje su od prilično izloženih grudi slobodno padale niz tijelo oponašajući odjeću starih Grka i Rimljana. Ova sloboda, naravno nije dugo trajala i tijelo je ponovo bilo zarobljeno u krinoline i korzete.

Osinji struk i bujne grudi

Na početku devetnaestog stoljeća, muškarci su se divili zreloj ženstvenosti i dobro zaobljenoj figuri. Mršavice koje su došle u modu, samo dva desetljeća poslije, užasnule bi viktorskih dženlemenata. Cijenio se i dugačak vrat, grudi su se maksimalno naglašavale i podizale, a struk modelirao pomoću krutog korzeta. Crteži prikazuju s nemoguće tankim strukom, ali fotodokumentacija iz tog razdoblja potvrđuje da se uistinu išlo do krajnjih anatomske granice. Uz tako utegnuti struk, bokovi su izgledali zanosno. Gledana sa strane, figura je imala oblik slova "S". Kreator vizionar Paul Poiret pokušao je osloboditi žensko tijelo, ali na ostvarenje svoje vizije morao je dosta pričicati. Mlade djevojke, koje su htjele šokirati starije dame, prve su odjenule jednostavne ravne haljine nadahnute drevnim Egiptom, starim Rimljanima i Grcima.

Dječakačka figura

Zapažanje je trajalo desetak godina, a onda se, između 1912. i 1914., oblik žene potpuno promijenio. Žene su plesale nove živahne plesove poput Charlstone, u haljinama koje nisu bile oklop. Korzet je još bio u upotrebi, ali on sada ima ulogu "izravnavanja", a ne naglašava

vanja oblina i struka. Poslije domina cijele zrele figure, dvadesetih godina bilo je poželjno imati vitku dječakačku figuru. Glorificirala se mladost i zdravlje. Figura je bila izdužena i pljosnata, nestale su grudi, struk i bokovi. Starije žene nastojale su smršati i izgledati poput djevojčica. Umjesto

pomoću korzeta. Riječ "šik" ulazi u upotrebu. Najviše se pažnje poklanjalo nogama, jer su konačno bile izložene pogledima, a otkrivena su i leđa. Dijete us postale popularne, a najpoznatija uzrečica bila je da žena nikad ne može biti premršava i prebogata.

Oslobođena ženstvenost

No, 1928. primjećuje se

Kako pravilno čuvati jaja U FRIŽIDERU MOGU STAJATI DO ČETIRI SEDMICE

- * Kad kupujete jaja u kartonskoj kutiji, provjerite datum. Ako nije naveden, bolje ih ne kupujte.
- * Kupujete li neoznačena jaja, provjerite jesu li svježja: potopite jaje u čašu vode. Ako pluta, znači da nije svjež; pluta li na polovini čaše, dobro je za prženje i kuhanje, a ono koje odmah padne na dno, svježje je toliko da ga možete upotrijebiti svježje ili meko kuhano.
- * Boja ljuske nema veze sa kvalitetom jaja, kao što ni boja žumanjka nije znak kvaliteta ili svježine.
- * U svim receptima uzima se prosječno veliko jaje, teško 5,5 do 6,5 dekagrama. Ako su jaja manja, uzmite jedno više a ako su vrlo velika, smanjite količinu. Da bi ste bili sigurni, najbolje je da ih izvagate.
- * Svježja jaja čuvajte u frižideru uspravno, najduže tri do četiri sedmice.
- * Tvrdno kuhana jaja čuvajte u frižideru najviše tri dana.
- * I bez frižidera možete tri sedmice čuvati jaja, ako svako posebno umotate u novinski papir, te čuvate u zatvorenoj kutiji.
- * Jaje ćete najduže sačuvati ako ih zamrznete, naravno, bez ljuski. Možete ih čuvati cijela u posudicama ili umućena kao za kajganu, te posebno bjelanjke i žumanjke. U svakom slučaju, na kutiju vidljivo ispišite datum i tačan sadržaj.

omekšavanje figure, struk se vraća na svoje prirodno mjesto, a u modi je elegantna silueta. Androgine mršavice više nisu "comon". Joan Crawford imala je nešto šire bokove no što je

bilo poželjno, pa su holivudski krojači stvar popravili jastučićima koji su naglašavali ramena. Greta Garbo je bila građena upravo kako treba (široka ramena i uski bokovi). Marlene Dietrich uvodi glamur, bokovi se ponovo vraćaju i dugo sputavana ženstvenost oslobođena je. Četrdeset godina žene su se odijevale jednostavno i otkrivalo vrlo malo.

Pažnja se poklanjala frizuri i šminki. Ramena su ostala

naglašena. Drugo lice, to jest tijelo četrdesetih bile su "pin up" djevojke izrazito naglašenih oblina. Njihove fotografije dizale su moral vojnicima na ratnim postojama. Poslijeratni novi "look" u upotrebu vraća steznike za postizanje osinjeg struka i grudnjake koji naglašavaju i podižu grudi te jastučice za bokove i stomak koji su davali raskošan efekt. Suknje kostima krojene su tako da ocrtavaju linije bokova i nogu. Ramena su prirodna, a dame su zanosno

1900. Ženstvena zrela figura je u modi. Grudi su naglašene pomoću krutog korzeta.

1920. Obline nestaju, žene nose rublje koje izravnavaju grudi da bi postigla dječakačku figuru.

1930. Struk se vraća na prirodno mjesto. Žene poput Grete Garbo, sa širokim ramenima i uskim bokovima, stvaraju ideal ženske ljepote.

1940-te i 50-te Naglašeni su svi ženski atributi. Ponovo se pomoću steznika uteže struk.

1960. U modi su žene građene poput djevojčica. Moda je slična onoj dvadesetih godina.

1970. U zdravom tijelu zdrav duh. U modi je Yogging, otkrivene su noge u minićima, odjeća je uska i otkriva sve.

1980. Doba aerobika, razvija se kult ljepote tijela. Sve mora biti savršeno, čvrsto i zategnuto.

1990. Mješavina trendova koji egzistiraju istovremeno. Sjedne strane, imamo premršave manekenke, a s druge, čvrsta, zdrava zaobljena tijela.

2000. Vraćamo se na početak. U modi je ženstvena zaobljena figura.

Bez strogih pravila

Devedesete su bile prava mala retrospektiva različitih ideala ženske ljepote proteklog stoljeća. Više nema strogih pravila. Moda je danas podložna raznim utjecajima. Ponekad trend traje samo toliko koliko se neki film vrti u kinima. Na pistama smo vidjeli djevojke mršavije nego ikada. Sada postaje moderan bolestan, iscrpljeni izgled (heroinski šik). To je trajalo nekoliko sezona, a zatim Laetitia Casta, sa svojom ženstvenom figurom vraća obline u prvi plan. Čak ni Hollywood više ne mora biti na strogoj dijeti. Ideal ženske ljepote danas više nisubljedunjava mršavice, nego rasne ljepotice poput Jennifer Lopez. Najljepše žene svijeta su davno prevalile četrdesetu i izgledaju bolje nego ikad. U modi je ponovo zrela ljepota, baš kao na početku stoljeća.

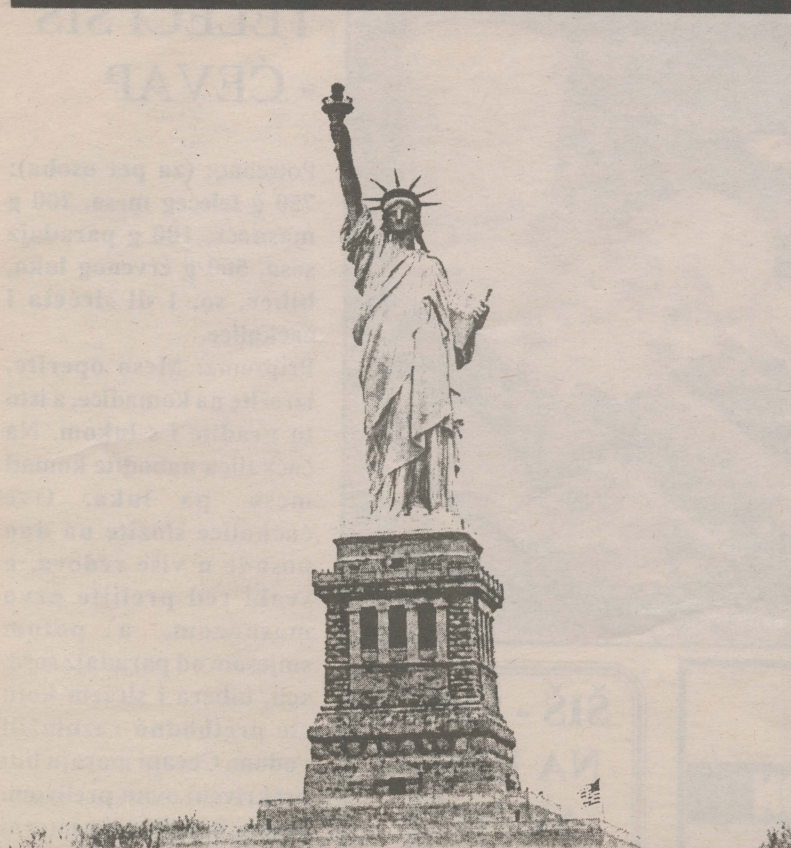

Ljetnja haljina iz 1900. godine

Brigitte Bardot bila je simbol šezdesetih godina

da se tijelo oslobodilo, sada se ponovo sputavalo i ravnalo

REFUGEE MICROENTERPRICE PROGRAM

125 Canal St. Suite 302
New York, NY 10002

AKO STE IZBJEGLICA
AKO ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS

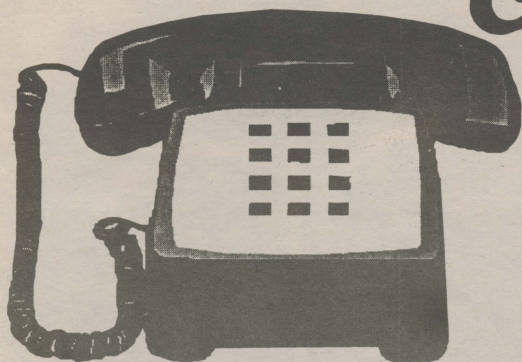
MI VAM MOŽEMO POMOĆI
SA KREDITOM OD

\$10.000

Samo nazovite (212) 966 - 7328

CALL BOSNIA FOR ONLY

International
Telephone, Inc.
P.O. Box 927900
San Diego, Ca 92192

32¢ PER MINUTE

24 hours a day, 7 days a week
No fees, minimums or any other surcharges
No need to charge your distance company

CALL 1-888-950-9501 TO SIGN UP

Šiš - ćevap

Potrebno: (za 4 osobe): 800 g masnijeg janjećeg ili bravećeg mesa, 500 g crvenog luka (najbolje su male glavice), 120 g mrkve, so, biber u zrnu, aleva paprika, list celera i peršuna, 8 drvenih štapića tj. šiševa.

Priprema: Izrežite meso na veće zalogaје, a luk na deblje listove, ali tako da budu cijeli. Na štapić mora početi i završiti mesom. tako nanizane štapiće stavite u lonac i dodajte so, biber, peršunov i celerov list i izribanu mrkvu. Sve to mora pokriti ćevape. Dolijete vode, ali tako da ćevapi budu samo prekriveni. Stavite na vatru da provri, a poslije kuhajte na laganoj vatri dok meso ne omekša. Pred kraj stavite alevu papriku.

TELEĆI ŠIŠ - ĆEVAP

Potrebno: (za pet osoba): 750 g telećeg mesa, 200 g masnoće, 100 g paradajz sosa, 500 g crvenog luka, biber, so, 1 dl sirćeta i čačkalice.

Priprema: Meso operite, izrežite na komadiće, a isto to uradite i s lukom. Na čačkalicu nabodite komad mesa, pa luka. Ove čačkalice složite na dno posude u više redova, a svaki red prelijte prvo masnoćom, a potom smjesom od paradajz sosa, soli, bibera i sirćeta koju ste prethodno razblažili vodom. Ćevapi moraju biti prekriveni ovim prelivom. Poklopite i dinstajte u rerni ili na kolu dok meso ne bude mekano.

**ŠIŠ - ŠIPKA
NA KOJOJ
SE NIŽE
MESO.**

TRANSPORTATION

Enotrade, Inc.

1332 E. Lake Ave

Glenview, IL 60025

Tel.: (847) 657-8434

Fax: (847) 657-0283

Web: www.enotrade@eno-trade.net

HELP WANTED

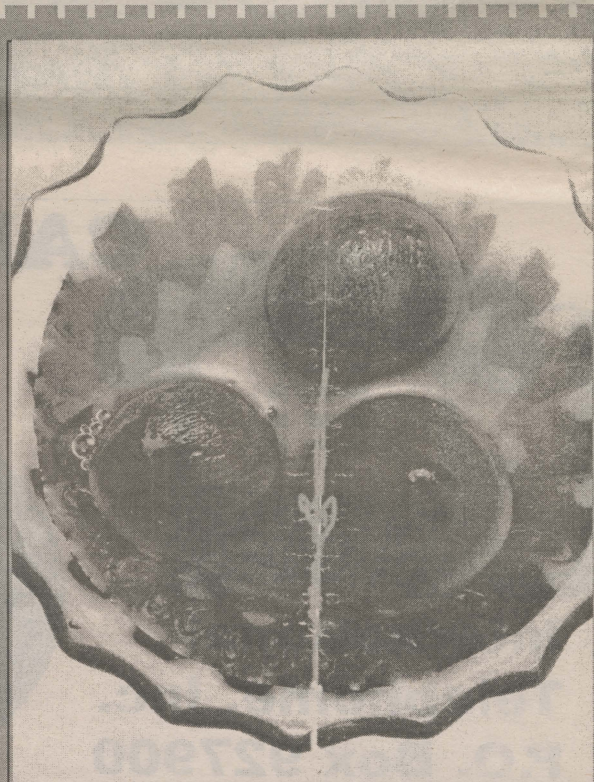
Enotrade has immediate openings for the following positions:

Experienced truck drivers (local, regional, and long distance with "hazmat" endorsement

Experienced owner/operator drivers with "hazmat" endorsement

Dispatcher (must speak English and Bosnian) - former truck driver is a plus Experienced sales people (Chicago/Illinois, California, Georgia, and Texas area)

Truck mechanics

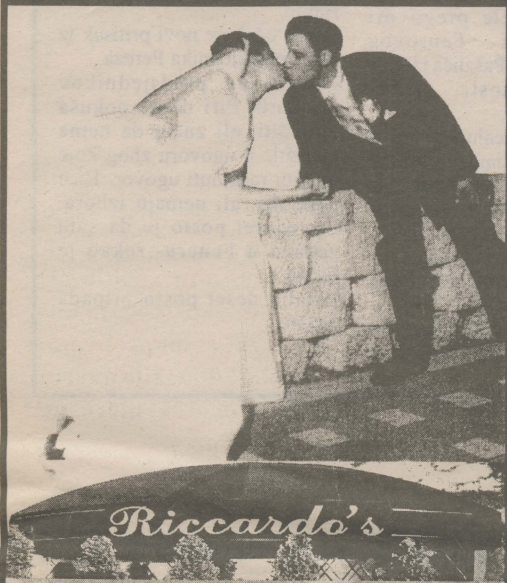
ŠARENI HOŠAF

Potrebno: 10 dkg suhih šljiva, 50 g suhih jabuka, 10 dkg suhih krušaka, 50 g suhih smokava, 50 g suhih datula, 50 g groždica, 15 dkg sitnog šećera, 1 limun, 3 klinčića, 1 štapić vanilije, malo cimeta. **Priprema:** U dvije litre vode stavite oprano voće i začine da se kuhaju 1 sat. Kada je napola kuhano, dodajte iskrižan limun. Služite hladno

21-01 24. Avenue
Astoria, NY 11102
Tel. (718) 721-7777
Fax (718) 545-3419

**VAŠA SVADBA ĆE BITI
NEZABORAVNA ako je organizujete
u našem RESTORANU**

- * Luksuzna dvorana za 450 osoba
- * Veliki podijum za igru
- * Osoblje u potpunosti poznaje Bošnjačke i Albanske svadbene običaje
- * Besplatan veliki parking za sve goste
- * Prihvatljiva cijena za Bošnjački džep

TRANSLATIONS NEEDED For U.S. Army in the Balkans

TRW is currently seeking American citizens who are proficient in Bosnian and English and in good physical condition to work as interpreters with U.S. peacekeeping forces in the Balkans.

All candidates must pass a security background check, a language test, and a medical examination. TRW may offer one year agreements to those who pass and pay \$4.000 per month plus a \$2.000 bonus each six months. TRW will also pay transportation costs, housing, food, medical and life insurance.

If you are interested in working as an interpreter in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy, fax your resume to (703) 968-1276.

TRW S&ITG (formerly BDM International) is a U.S. defense contractor who provides linguists to support US Military Operations overseas. Beginning with Desert Shield/Desert Storm in 1990., later with Operation Restore Hope in Somalia in 1993 and again to support the United States effort in the island of Haiti in 1994. Once again TRW is providing linguist support for US Military operations, this time in Bosnia, Croatia, Greece, Germany, Hungary, Italy, Kosovo and Macedonia.

For additional information, call (703) 968-1263

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396

PAN LINE

ŽELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRAZLOŽITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKU

TRAVEL

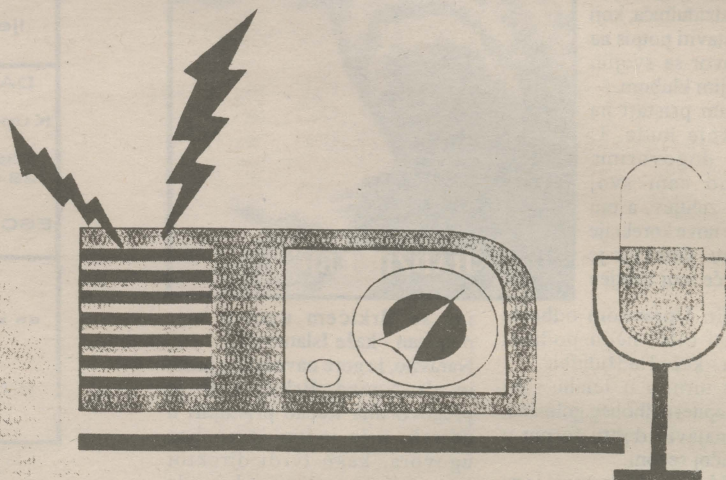
SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

BN RADIO

SEVDAH

**Svake subote od
1 PM do 2 PM**

1430 AM

www.radiosevdah.cjb.net

Smajlović o kandidatima za meč sa Turskom

Za utakmicu sa Turskom selektor Mišo Smajlović poziva bh. Repräsentativcima će poslati u ponedjeljak.

Prije nego što sa direktorom Pašalićem odredi ko će se naći na spisku najboljih, namjerava "raščistiti" sa trojicom potencijalnih debitana. Vjerovatno će uslijediti poziv Radetu Bogdanoviću iz Verdera, Igoru Musi iz Hajduka i Nini Buli koji je iz Zagreba otišao u Japan.

- Do kraja nedjelje ću pokušati razgovarati sa Bogdanovićem. On je ranije rekao da hoće da

igra za BiH, sada treba samo to da potvrdi. Sa Musom teba vidjeti, sačekati ćemo da taj posao završi Slišković koji razgovara s njim. Bulu neću prethodno kontaktirati, i on je rekao da hoće da igra, namjeravam ga pozvati - kaže Smajlović. Bogdanović je, kao i Musa i Bule, ranije pozivan, ali ga je "situacija" spriječila da obuče bh. dres.

- Bogdanović je rekao da želi u reprezentaciju. Teško je igraču kada mu suigrači dobivaju pozive, a on mora ostati u klubu jer nema reprezentacije. Musa je shvatio da u Hrvatskoj da njega ne računaju, pa se nadam njegovom dolasku, kao i Bulinom. Bilo bi

Ko će špijunirati Špance?

Jedini UEFA Termin do početka kvalifikacija iskoristiće Španija. Prvi protivnici BiH odigrat će pripremnu utakmicu sa Njerkom u gostima.

- Igra se istog dana, tako da neću moći gledati Špance. Međutim, neko će već otići da ih "snimi" - kaže Smajlović, koji očekuje španskog izaslanika na Koševu 16. augusta.

dobro da se pojača konkurencija u reprezentaciji - rekao je Smajlović.

ELVIR BALJIĆ PAKUJE KOFERE

Sada ja malo zatežem

Real želi prodaju, bh.

reprezentativac želi na posudbu

Elvir Baljić okončat će pripremu Švicarskoj, znači nosit će još par dana Realov dres. Poslije toga planira spakovati kofere i iz Madrida odletjeti za Istanbul. Jučer su počele pregovori Baljićevog i Fenrovog zastupnika Dine Pašalića i Reala o budućnosti bh. reprezentativca.

- Pašaliću su u Realu rekli da su voljni da me prodaju, čime bi se raskinuo ugovor. Predsjednik kluba je izvršio pritisak, ali ja sam rekao da nema šanse za to - priča Elvir Baljić iz Lozane.

Real je naime voljan prodati Baljića Galatasaraju.

- Sada ja malo zatežem. Real nije bio korektan prema meni, nisu

mi pružili šansu, a sada bi da zarade velike pare. Kad već moram ići, vratit ću se u Fenerbahçe i odigrati jednu godinu, na posudbi - kaže Baljić.

Danas očekuje novi pritisak iz štaba predsjednika Pereza.

- Doći će predsjednikov izaslanik Piri dame pokušati ubijediti, ali znam da nema klauzule u ugovoru zbog koje moram raskinuti ugovor. Biće pritiska, ali nemaju izbora. Devedeset posto je da sam godinu u Feneru - rekao je Baljić.

Ostalih deset posto pripada Galati.

Šta se događa u zeničkom Čeliku

GOLMAN HAD ŽULBIĆ ODBIO POTPISATI UGOVOR

Direktor Islamović tvrdi da svi igrači, osim Senada Brkića, imaju potpisan ugovor

Utorak je ponovo na Bilinom polju bilo živo.

Slododan dan iskorišten je za dogovore sa igračima s kojim nije potpisan ugovor. Da to neće ići tkao lahko, potvrđuje i primjer perspektivnog golmana Emira Hadžidulbića, koji je odbio staviti potpis na novi ugovor sa svojim dosadašnjim klubom.

- Ne želim pristati na uslove koje nude. U ranijim dogovorima korigovao sam svoj prvobitni zahtjev, a oni sada traže nove korekcije u ugovoru. Direktor je kazao da će moj zahtjev

prosljediti Upravnom odboru. Bilo kako bilo, neću podleći ucjenama - kaže Hadžidulbić. On je na turniru u Jelahu sebi priskrbio epitet najboljeg golmana, čime je najavio dobru formu u nastupajućoj sezoni.

Direktor Muhamed Islamović je na naše pitanje koji su igrači potpisali ugovor, odgovorio kratko:

- Svi su oni igrači Čelika. Samo

još sa Brkićem ugovor nije potpisan - kaže Islamović.

Naravno, iz gore navedenog jasno je da Senad Brkić koji je pregovorima trebao pristupiti u utorak, nije jedini igrač bez ugovora, kako tvrdi direktor Islamović. Saznali smo da su do sada potpisali Paškalj, Tabaković, Balta i Ikanović, prenosi Dnevni avaz.

PUTUJTE SA NAMA !

BiHTravel.com LCC
www.bihtravel.com
4622 Morganford Rd.
St. Louis, MO 63116
(314) 351-6200 Tel./Fax

Cijene letova u vremenu između 6/16/00 i 8/31/00

	SARAJEVO	ZAGREB	BEOGRAD	SKOPLJE	MUENCHEN
ATLANTA	\$ 805	\$ 785	\$ 825	\$ 820	\$ 657
CHICAGO	\$ 775	\$ 695	\$ 745	\$ 785	\$ 638
NEW YORK	\$ 740	\$ 660	\$ 710	\$ 750	\$ 680
LOS ANGELES	\$ 870	\$ 790	\$ 840	\$ 880	\$ 764
ST. LOUIS	\$ 800	\$ 720	\$ 770	\$ 810	\$ 665

NAVEDENE CIJENE SU BEZ AERODROMSKE TAXE.

* Mi nudimo prodaju karti iz Sarajeva i Zagreba za USA

* Kod nas možete napraviti rezervacije za ljetovanje na Jadranu po najpovoljnijim cijenama.

DA LI IMATE POTEŠKOCA SA ENGLISKIM JEZIKOM?

Kupovinom elektronskog riječnika Vasi problemi su riješeni.

Rječnici sadrži preko 475 000 riječi i izraza, 36 000 medicinskih termina, 29 000 termina za biznis, 28 000 pravnih termina, više od 2000 popularnih idioma, nepravilne glagole, TOFEL test, CD.

ESC 200D \$ 109.95

ESC 600T \$ 239.95

RIJEČNIK SA IZGOVOROM

DA LI IMATE KOMPJUTER?

Kod nas možete kupiti kompjuter po želji, sa svim komponentama koje se danas mogu naći na tržištu i to sa zagarantovano najpovoljnijim cijenama. Dostava besplatna gdje god da se nalazite.

Presario 7360 with Presario MV520 15" (13.8") Monitor, 11300 Inkjet Printer and Accessory Starter Kit - Bundle \$ 200 Mail in Rebate / \$ 400 ISP Rebate - 500MHz AMD K6/2 64MB/10 00GB/40X/56X Final Price \$ 349.92 after all Rebates

SAMO MI NUDIMO ON LINE KOMPJUTERSKE KURSEVE !!!
A1, M015, M016/M018

Rochester distrikt nogometna liga

“Četiri gola braće Dade i Bokija
Bodulovića “

GRECCE COBRAS - BOSNIAN S.C.

0:5

Bosnian S.C.: Obradović E.8, Sidran 8,
Čelik 8, Džaferović 8, Husejnović
9, Obradović S.8, Bodulović Dado 9, Stipić
8, Mujezinović 8, Bodulović
B.9, Heganović 8, (Bijelić, Bešlagić)

Zaostala utakmica iz prvog dijela prvenstva, bila je ujedno i naša najbolje pružena igra. Kako sam pisao u prošlom broju našu su se izgleda ohavizali kad je to najpotrebnije. Do kraja prvenstva ostalo je još svega šest kola a u zadnja dva kola dali su sedam a nisu primili niti jedan pogodak. Naš novoimenovani kapiten, golman Enver Obradović i danas je mogao ostati neocijenjen ali zbog odbranjenog penala (uhvatio je loptu upućenu sa jedanaest metara) a i zbog dvije tri odlične parade zaslužio je da se ocijeni. Kako rekoah najbolja utakmica tokom cijelog prvenstva, pa ću u ovom izvještaju samo pomenuti strijelce i kad su padali zgodici, jer ako bih opisivao sve akcije i zgoditke (sto regularne što poništene) trebale bi mi dvije stranice. Zgoditke su postigli: Bodulović Dado (10.19.63 min.) Bojan Bodulović 33.min. i Jasmin Heganović u 49.minuti. U ovom izvještaju vrijedno je pomenuti sve igrače i njihov učinak. Golman Obradović: Onjemu sve najbolje i kao golmanu i kao novom kapitenu. Više linijski pa ponekad kiksa istrčavajući, ali zna sebe sam ispraviti. Golman broj jedan u Rochesteru a ja mislim i dalje. Zadnji desni bočni Sidran: Uglavnom dobar sa povremenim oscilacijama u igri. Zadnji lijevi bočni Čelik Nermin: Ono malo utakmica skupa sa ovom današnjom nije podbacio. Džaferović zadnji vezni: Bolje se snalazi u half liniji nego na boku. Husejnović Enes, centar half: Naš najstandardniji, najpouzdaniji igrač i uz malo manje diskusije sa sucima najbolji. Obradović Senad lijevi zadnji vezni: S obzirom na svoje fizičke predispozicije pruža manje, ali razlog tome je izostajanje sa treninga zbog

školskih i radnih obaveza. Dado Bodulović prednji desni bočni: Najzagonetniji igrač u ekipi. Čas bljesne (kao danas) čas ga nema na terenu. Razlog tome je slaba kondiciona pripremljenost i često diskutovanje sa sucima. Stipić: Premalo utakmica u nogama ali iz susreta u susret sve bolji uz opasku da puno vuče loptu. Nersal Mujezinović napadač: Sigurno najveći znalac lopte u ekipi, ali... nedovoljno iskorištava to svoje znanje čestim nerviranjem. Sigurno najviše od svih voli tu loptu, ali treba da svati da je svi ne mogu voljeti istim žarom kao on. Jasmin Heganović lijevi prednji vezni: Za cijelog svog igranja od četvrte do prve lige standardan, netreniranje, težak posao i godine ga stižu pa tako pomalo gubi povjerenje trenera. Boki Bodulović lijevi prednji bočni: Uz Mujezinovića sigurno sigurno najbolji napadač, bez premca najbolji igrač za kontranapade i uz manje diskusije sa sucima i naš najbolji strijelac. Mladi rezervisti Bijelić i Bešlagić tek trebaju da očekuju svoje svijetlije trenutke i veću minutažu u igri. Sve u svemu ekipa za velike rezultate i za veći rang takmičenja. Uz trenutnu lidersku poziciju i razliku od pet bodova u odnosu na drugo plasiranu ekipu Cariba smiješi nam se Premijer liga, pa zašto neiskoristiti tu priliku. Kako u Rochesteru iz dana u dan raste broj onih koji čitaju SabaH (redovno izvještavanje sa utakmica Bosnian S.C.) dužan sam i jedno objašnjenje mom prijatelju Suadu Subašiću u St. Louisu. Naime nije mu jasno zbog čega ne pišem i kada gubimo utakmice. "E pa dragi moj ahababu Suade, kad se to desi vjeruj da ću pisati, ali ja se nadam da do toga neće doći i da nećemo gubiti utakmice".

Mensur BAJRIĆ

STRATHROY PORTUGUESE CA- NADIANS - BOSNIA

2:0

Strathroy, 23. jula 2000.

Prvenstvena nogometna utakmica premijer lige zapadnog Ontaria (XI kolo)
Stadion: Portuguese Club; Gledalaca: 350; Vrijeme: Sunčano; Teren: Odličan;
Sudija: G. Sharky 6; Pomćnici: A. Nielsen 7 i M. Rice 5 (svi iz Londona);
Žuti kartoni: Bulku i Murataj (Strathroy), Sadiković, Rešidović, Čekić i Isović (Bosnia)

Strijelci: 1:0 Cruz 26 min. 2:0 J. Pereira 88 min.

Igrač utakmice: Altin Rucaj (Strathroy)

STRATHROY: Rucaj 9, Romalho 7, Soares 7, Melo 7 (Raimendi 6), S. Pereira 7, N. Pisanco 7, R. Pereira 7, J. Pereira 7, Bulku 6, Murataj 6, (Ferreira 5) i Cruz 8, Trener: Luca Shaqiri

BOSNIA: Smajuć 6, Ismail 7, Emir Isović 7, Ferhatović 7, M. Čosović 7, Bradarić 7, Varga 8, S. Čosović 7, Selimović 7 (Sadiković 6), Čekić 7 i Rešidović 7, Trener: Arif Čosović

Nogometaši Bosne, u najboljoj ovošezonskoj igri, poraženi su danas od s(p)retnijeg protivnika. Neupućeni posmatrač pomislio bi da su momci u bijelim majicama lideri na tabeli a crveno-zeleni na začelju tabele. Glavni "krivac" za šesti poraz Bosne i je nesavladivi golman domaćih Rucaj. Branio je, činilo se, i nemoguće a sreća mu je bila izuzetno naklonjena. Prvo Čekić u 10 minutu za malo prebacuje gol

nakon dobro ubačene lopte od Selimovića. Sedma minuta potom Varga je za malo neprecizan. Ipak, u 26 minutu domaći postižu pogodak nakon vješto izvedenog kornera. Međutim, gosti ne posustaju, gol Rucaja je u stalnoj opasnosti sve do kraja poluvremena. U nastavku još bolja igra pulena Arifa Čosovića. Raspoloženi Varga, pa Čekić, Isović i Selimović sve su odlično uradili ali se Rucaj nije dao iznenaditi. Smajić, njegov kolega na suprotnoj strani, je rijetko bio u prilici

da interveniše i sve je dobro odradio do 88 minuta kada je za trenutak "zaspaio" a to vješto iskoristio J. Pereira i stavio tačku na ovu odličnu nogometnu predstavu. U narednim utakmicama Bosna će voditi odlučujuću bitku za opstanak u najelitnijem WOSL razredu a današnja igra svakako ulijeva dodatni optimizam njenim vjernim navijačima. Poželimo da uspiju!

Izet ČERIMAGIĆ

JEZERO GROCERY & MEAT

2323 65. Street Brooklyn, NY 11201

Tel/Fax: (718) 375-6999

* HALLAL MESO - HALAL MEAT

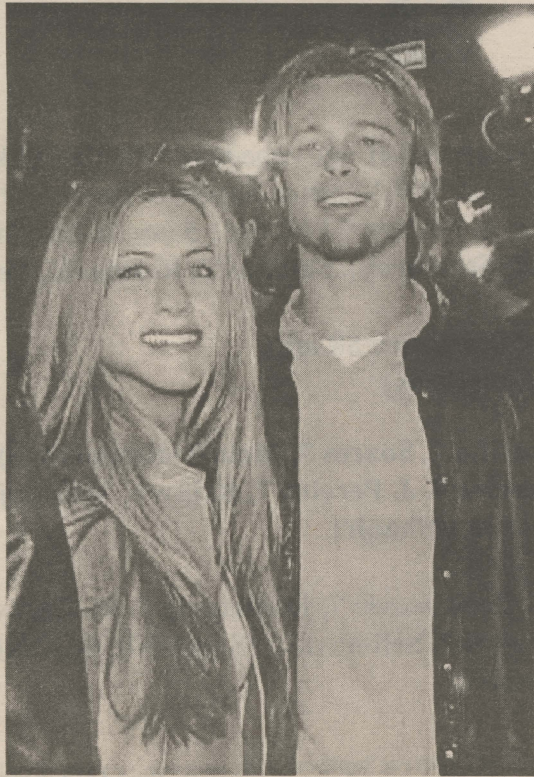
* SUHO MESO

* SVE VRSTE SIRA

* RAZNE POSLASTICE

Jennifer i Brad hoće svadbu

Kako je objavio londonski časopis Sun, zvijezda serije Prijatelji Jennifer Aniston i glumac Brad Pitt vjenčati će se slijedeće sedmice. Vjenčanje bi se trebalo održati na Malibu Beach u Kaliforniji a pozvano je oko 200 ljudi, uglavnom familije i prijatelji.

Jennifer Aniston i Brad Pitt

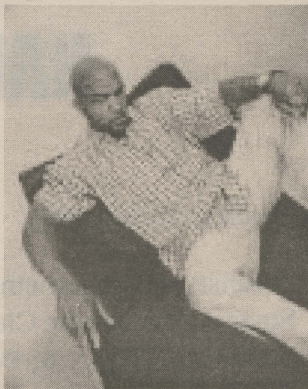
Aguilera protiv svih

Na slici je američka teen-pjevačica Christina Aguilera čiji je zastupnica Ruth Inniss podigla 7 miliona dolara tešku optužnicu protiv Christinine majke Shelly Kearns koja je advokat u muzičkoj industriji, zatim Normand R. Kurtza, predsjednika kompanije Dartmouth Management Co i Dartmouth Record Co, te njegovog sina Steven Kurtza, predsjednika Marquee Management Co, zbog prevare i iskorištavanja Christinine karijere. Inniss kaže da su oni duguju Aguileri najmanje 2 miliona dolara plus još 5 miliona za koje je Christina oštećena od troje gore navedenih.

Christina Aguilera

Prvo koji je izbačen

Čovjek na slici zove se William i bio je prvi koji je izbačen iz TV emisije Big Brother. Tako je odlučila TV publika pa je William izgubio šansu da pobijedi 500.000 dolara ali je dobio šansu da se ponovo ujedini sa familijom nakon određenog vremena provedenog u izolaciji.

Kareem priveden u policiju

Nekadašnja NBA zvijezda i igrač Los Angeles Lakers Kareem Abdul Jabbar, uhapšen je 18. jula u Northrigeu, Kalifornija, pod optužbom vožnje pod uticajem marihuane. Nešto kasnije on je oslobođen bez plaćanja kaucije nakon što je urađena potrebna prekršajna procedura.

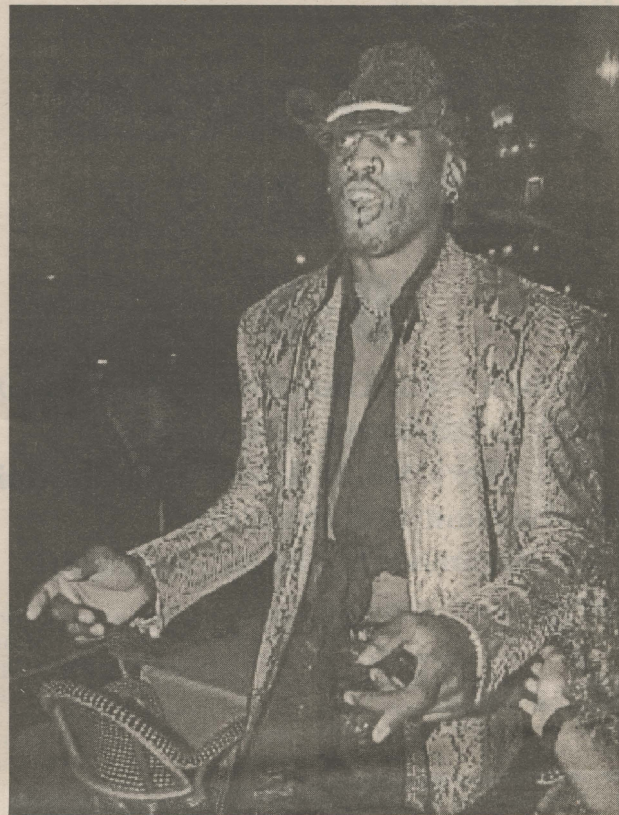

Gerard izašao iz bolnice

Francuski glumac Gerard Depardieu izašao je iz bolnice u srijedu 19. jula, saopštio je njegov agent. Gerard je bio u bolnici zbog srčanih smetnji pa je imao operaciju prilikom čega mu je ugrađen bajpas.

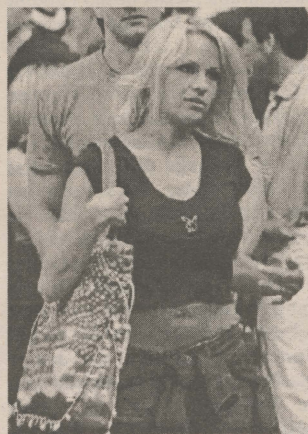
Rodman kažnjen

Jedan od najboljih košarkaša današnjice, Dennis Rodman, proglašen je krivim 17. jula zbog vožnje pod uticajem alkohola. Dennis je kažnjen novčano sa 2000 dolara i morati će pohađati tromjesečni kurs o štetnosti alkohola. Rodman je uhapšen 22. decembra prošle godine dok je odlazio sa šoping centra u Costa Mesa, Kalifornija.

Dennis Rodman

Pamelu spasili tinejdžeri

Pamela Anderson

Glumica Pamela Anderson je spasila nepažljive kupce u seriji Bay Watch dok je u stvarnom životu ona, tačnije njen bankovni račun, spašen od grupe tinejdžera koji su vratili Pamelu bankovnu karticu koju je ona zaboravila u ATM mašini. Pri tome Pamela je izjavila: "Oh, nemogu vjerovati da sam to uradila! Joj jesam glupa!"

Brooke se zaručila

Glumica Brooke Shields odsada je zaručnica Chris Henchya. To je juče objavila Shieldsova osoba za odnose sa javnošću, Mia Ricchiuti, koja je dobila informaciju od Brookeovog vjerenika Chrisa. Zaručke su "pale" dok su se njih dvoje nalazili na odmoru u Meksiku.

Brooke Shields

AUTOR: ISMET HERO- VIC	BOS. PISAC (NA SL.)	POSAA AGENTA	STARO- RIM. PJES. TIT LUKREC	RIB. MREŽA	BIV. KOŠ. SPLITA. MATAN	DRUŠ. KLASA	IME BOKS. NORTO- NA	AUSTRI- JA	SabaH	PRATIL- AC. SATELIT (MN.)	KONJ
LJETOV- ALIŠ. PODNO BIOKOVA									TANTAL ŽITELJ- AJANATA		
JEDNA- KOST (FRANC.)								UMJET- NOST (FR.) SUPR. VEZNIK			
STRASNO PONAŠ- JUNAKA											PRVO SLOVO
MANGAN			TALAS TURSKI PLEMIĆI				EVROP- RIJEKA ROMAN PISC. SA SLIKE				
GRČKO SLOVO				RIJ. U SRED. DALMA- CIJI LJETOP.							VERDIJ- EVA OPERA
POJAVA NA NEBU POSLIJE KIŠE					Ž.V. PRVI ČOVIJ. PO BIBLIJI			BOJA ZA KOSU OTVOR- ENI TRIJEK (MN.)			
RIJEČNA RIBA						BAVITI SE RVA- NJEM MJ. U OHAJU KOD TOLEDA					
NAŠ I VAŠ SabaH	ENGLES- KI PISAC, MOM	OSTAVA, ZAVJET (MN.)	ROMAN PISCA SA SLIKE	RIJEKA U TURSK- OJ (.AS)	GLASAN- JE ZVIJERI	DVA VOKALA PRVAK, ŠAMP.			RIJEKA U ITALJI VIOLETA OD MILJA	"IDEM" "INDUS- TRIJA RADA KOMUN- IKAC"	
JELO OD PAPRIKE I PARAD- AJZA						KRALJE- VI, CAREVI TRINID- AD T....				AUSTRI- JA "INTER- NAT. ELEKT- ROT. COMMI- SION"	
OSJETI- TI NUJHOM							MUSLIM- ANI U NEKAD. ŠPANIJI VJERNO				SJEČE- NJE NA KO- MADE
FINI PRAŠAK NA VOČU, PEPELJ- AK						PTICA GRABLJ- IVICA BOŽI- DAR (SKR.)		OZNAKA USA DRŽ. OREGON	SIDRO, KOTVA NEO- BRAD. ZEMLJI- ŠTE		
ENISIN IME- NJAK					FILM ELIJA KAZANA ŽITELJI KOTORI- BE				DINAR "TREM- OLO"	CELJE KRETATI SE U TRKU, TRČATI	
LJUTI KORIJE- N. HREN				PREV. SR. SIST. ZA DOVOD VODE			DRAMA OD M. KRLEŽE "OPŠTA TEH. KONTR"			Z MALA REZA	
POZNATI BEO- GRAD. GLUMAC								DOKTOR" JEZERO U NORVEŠ.		"ČAS, SAT KRETATI SE KROZ VODU	
"ELEKT- R. IND."			MOTORI SA UNUTR. SAG. LUKA U FRANC- US.						PLANINA U BOSNI GRADA- NIATINE		
TEMPO		ME PJEV. GEGAJA SKUPI- NE OD DESET				OKRUG- LO SLOVO	KALIJUM MAGAR- AC, TOVAR	RAŠCLA- NJA- ANJE DUŽICE U OČIMA			
AJPOZN- ATIJE DJELO PIS. SA SLIKE	VLADA- RSKA PALATA KORIST, DOBITAK					DOMAĆ. GOVEČE HRVAT. FUDBAL- ER, DAVOR	PRKOSI- TI ŠARGA- REPA (MN.)				VEČER- NJA DOVA NAMAZ
"ALL COREC- CT"			VRSTA OBRJNI- KA (MN.) OKVIR						RUB PRIBOR ZA RAD		
KRČAG, VRČ						SOLI OKSA- LNE KIS. KALCIJ- UM			ANJUŠ- KA (SKR.) KONJ. POKRIV- VAČ	ANTE KOVA- ČIĆ ITALIJA	Š MOSTAR
RIJEKA U LUIZIANI				MREŽA- STO PLATNO. MREŽA PARA		STAN. OSTRVA NA JADR. NJ				UZVIK NESTRP- LJENJA ŠVEDS- KA	
UDEŠAV- ANJE UPALJA- ČA TOP. ZRNA							KONJI			RIJEČNA RIBA	

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

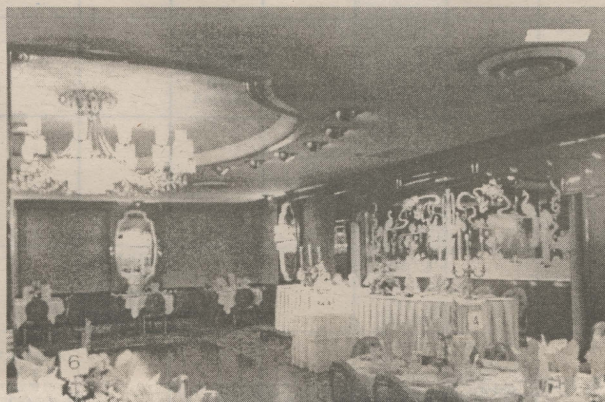
(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVORANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

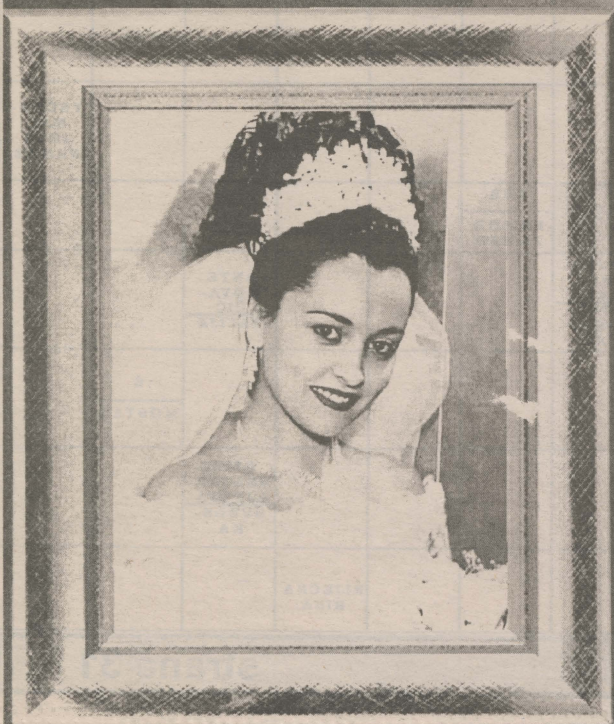
**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

